

**PLANETE +
DOC FILM
FESTIVAL**

KINOTEKA
LUNA
KINO.LAB
11-20 MAJA 2012
www.planetedocff.pl

PROGRAM
PROJEKCJI
I WYDARZEŃ

KINA FESTIWALOWE:

KINOTEKA | PAŁAC KULTURY I NAUKI, PL. DEFILAD 1 (wejście od Al. Jerozolimskich), Warszawa. Tel.: 22 551 70 70
www.kinoteka.pl

KINO. LAB | CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ ZAMEK UJAZDOWSKI, UL. JAZDÓW 2, Warszawa. Tel.: 22 628 12 71 w. 135
www.kinolab.art.pl

KINO LUNA | CENTRUM ARTYSTYCZNE, UL. MARSZAŁKOWSKA 28, Warszawa. Tel.: 22 621 78 28, 22 628 98 65
www.kinoluna.pl

JĘZYKI

>>> Filmy zagraniczne wyświetlane są z polskimi napisami. Większość filmów pokazywana jest również z angielskimi napisami.

INFORMACJA

STRONA INTERNETOWA FESTIWALU [WWW.PLANETEDOCFF.PL](http://www.planetedocff.pl) – APLIKACJA MÓJ KALENDARZ.

>>> Polecamy i zachęcamy do korzystania ze strony planetedocff.pl. Znajdziecie tam najświeższe informacje o festiwalu oraz aplikację **MÓJ KALENDARZ**. Dzięki niej możecie rekomendować, tworzyć swój program projekcji na dany dzień, filtrować projekcje według miejsca i czasu projekcji, sekcji filmowej czy konkursu.

CENTRUM FESTIWALOWE

>>> znajduje się w Kinotece, w holu kasowym.
Czynne na godzinę przed pierwszym seansem i do godz. 22:00 każdego dnia festiwalu.

BILETY

BILETY NA SEANSE FILMOWE

>>> **Przedprzedaż** rusza w każdym kinie festiwalowym **4 maja** i potrwa **do 11 maja**.
Cena biletów w trakcie przedprzedaży to **12 zł** przy zakupie **minimum 10 biletów**.
100 pierwszych osób, które kupi w Kinotece 10 lub więcej biletów otrzyma katalog gratis!

>>> **Cena biletów normalnych** w Kinotece i Kinie Luna: poniedziałek-piątek: **15 zł**, sobota – niedziela: **16 zł**.
w KINO.LAB – **14zł**.

>>> **Pokazy filmów w 3D – 18 zł.**

UWAGA! W każdym z kin sprzedawane są bilety wyłącznie na seanse grane w danym kinie. Bilety sprzedawane w trakcie przedprzedaży zakupione w różnych kinach nie łączą się.

Istnieje możliwość zakupu biletów online na seanse odbywające się w Kinotece. Więcej informacji na stronie www.kinoteka.pl.

Usługa zakupu biletów online, jest dostarczana i obsługiwana przez Kinotekę.

Rezerwacji można dokonywać telefonicznie w odpowiednich kinach (wyłącznie w trakcie festiwalu). Odbiór rezerwacji na godzinę przed seansem.

Informujemy, że nie ma możliwości zwrotu zakupionych biletów.

Miejsca na festiwalu są nienumerowane.

DEBATY I SPOTKANIA:

>>> Wstęp wolny w ramach wolnych miejsc. Pierwszeństwo mają posiadacze biletów na seans filmowy połączony z debatą lub spotkaniem.

MASTERCLASS:

>>> Dla osób spoza branży filmowej. Dla osób spoza branży bilety do nabycia w trakcie festiwalu w Kinotece, w miarę wolnych miejsc.

>>> **Cena biletów – 20 zł.**

WYSTAWA

"HARUN FAROCKI PIERWSZY RAZ W WARSZAWIE"
I RETROSPEKTYWA FILMÓW HARUNA FAROCKIEGO:

>>> **OTWARCIE WYSTAWY:** piątek, 11 maja, godz. 19:00, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, ul. Jazdów 2.
Wystawa czynna od 12 maja do 19 sierpnia, od wtorku do niedzieli w godzinach 12-19 (w piątki w godz. 12-21) w czwartki wstęp wolny.

>>> **OTWARCIE RETROSPEKTYWY FILMÓW HARUNA FAROCKIEGO:** sobota, 12 maja 2012 godz. 19:00, Kinoteka.

NAGRODA PUBLICZNOŚCI:

ZACHĘCAMY DO GŁOSOWANIA NA NAJLEPSZY WEDŁUG PUBLICZNOŚCI FILM PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL.

>>> Kupon do głosowania znajduje się na odwrocie biletu.

>>> By zagłosować, wystarczy naderwać odpowiednią ocenę na skali 1-4 (1 to najlepsza ocena, 4 to najgorsza) i po projekcji w dniach 11 – 19 maja wrzucić kupon do urny. Nagroda publiczności, ufundowana przez kanał dokumentalny PLANETE+, zostanie wręczona na gali wręczenia nagród 19 maja w kinie Luna.

KONKURS NA RECENZJĘ:

PODZIEL SIĘ Z NAMI SWOIMI WRAŻENIAMI I NAPISZ RECENZJĘ JEDNEGO Z FILMÓW FESTIWALOWYCH.

>>> Atrakcyjne nagrody czekają na autorów 10 najlepszych recenzji filmów prezentowanych podczas festiwalu.

>>> Do wygrania **Netbooki ACER Aspire One D257 10,1" N570 1GB 250GB UMA W7S, filmy DVD, festiwalowe torby, koszulki i długopisy z latarkami**.
Wystarczy zarejestrować się w serwisie www.planetedocff.pl i w dniach 11-20 maja umieścić swoją recenzję w formularzu dostępnym po zalogowaniu się.

>>> Fundatorem nagród jest kanał dokumentalny PLANETE+.

więcej na WWW.PLANETEDOCFF.PL

KATALOG I GADŻETY FESTIWALOWE:

NASZE GADŻETY MOŻNA NABYĆ W TRAKCIE FESTIWALU W CENTRUM FESTIWALOWYM W KINOTECE. ILOŚĆ OGRANICZONA!

- >>> koszulka - 30 zł
- >>> torba - 30 zł
- >>> katalog - 15 zł, do nabycia w Kinotece, Lunie oraz KINO.LAB
- >>> Program projekcji z rekomendacjami dziennikarzy i krytyków filmowych - bezpłatny

DVD

GDZIE NAS ZNAJDZIESZ:

W INTERECIE:

- >>> www.planetdocff.pl
- >>> www.facebook.com/PlaneteDoc/
- >>> www.againstgravity.pl
- >>> www.youtube.com/planetepusdocff/
- >>> www.youtube.com/againstgravitypl

MAPKA OBIEKTÓW FESTIWALOWYCH:

NAGRODA MILLENNIUM

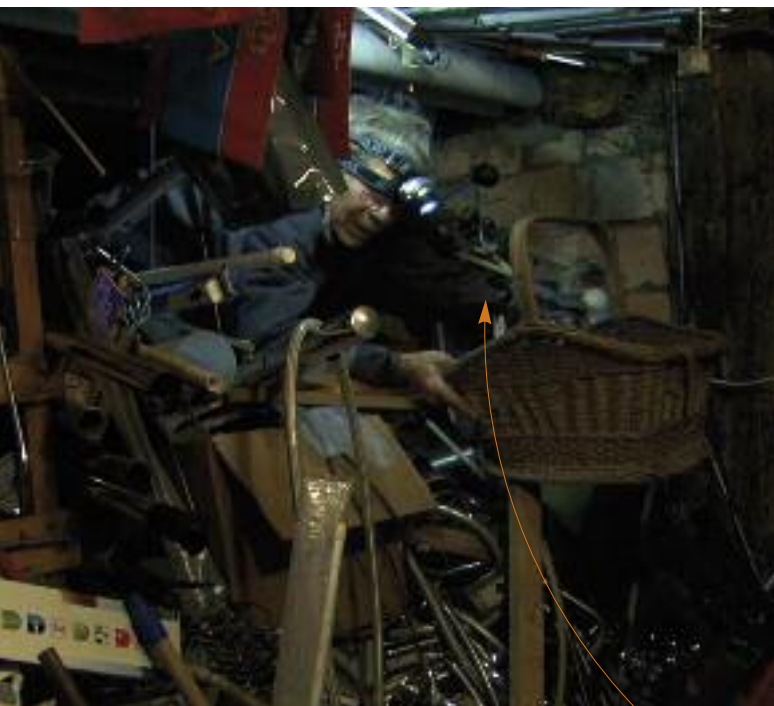
POLECAM

ARTUR LIEBHART
dyrektor festiwalu

JAK POWSTAJE WIZERUNEK człowieka i wydarzeń oraz jakie procesy się z tym wiążą? W programie tegorocznego festiwalu to wiodący temat wielu filmów. Mistrzem zagubionych, zafalszowanych i niewidzialnych wizerunków jest Harun Farocki, którego filmową retrospektywę i wystawę instalacji filmowych, po raz pierwszy w Polsce, można zobaczyć w programie festiwalu PLANETE+ DOC. W konkursie głównym o nagrodę Millennium i Grand Prix Dolnego Śląska również pojawi się kilka filmów, które opowiadają o tym zagadnieniu, choć z różnych punktów widzenia. „Bert Stern. Prawdziwy Madman” to nietypowa biografia słynnego amerykańskiego fotografa, który zmienił fotografię reklamową i portretową. Jego muzami były słynne aktorki i modelki. Jedną z nich, Shannah Laumeister, zrobiła o nim film. Zdjęcie, jakie Bert Stern wykonał Marilyn Monroe podczas sesji sypialnianej, jest motywem plakatu tegorocznej edycji festiwalu. Aktorka nie zgodziła się, aby użyć jej w reklamie i przekreśliła flamastrem. Powód? Zbyt silnie oddawało jej wnętrze. MM ma w tym roku wzięcie. Festiwal w Cannes również wykorzystuje emploi aktorki na plakacie. Tyle że z tortem.

Mads Brügger kupuje fałszywy paszport konsularny, przebiera się za kolonialnego biznesmena z początku XX wieku, a co więcej – okazuje się, że wszyscy traktują go poważnie. Brügger, udając tytułowego **Ambasadora**, wygląda jakby wyszedł z planu filmu kostiumowego. Mimo to, jego wizerunek nie wzbudza niedowierzania wśród politycznej i biznesowej elity w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Czy Mads, którego znamy z „Idiotów w Korei”, założył jedno „przebranie za daleko”? Broni się mówiąc, że tylko w ten sposób mógł pokazać, jak funkcjonuje system. System, który stoi poza moralnością i etyką. Jest jaki jest. Gdy ktoś chce go pokazać, jest oskarżany o nieetyczne praktyki. Całkiem szczerze, z przywiązania do etyki dziennikarskiej. Michael Glawogger („Chwała dziwkom”) jest atakowany za niepoprawność polityczną. Tak, jakby proces twórczy w filmie dokumentalnym musiał być demokratyczny i poddawany autocenzurze. Austriacki twórca kończy swoją trylogię o pracy (**Megamiasta**, **Śmierć człowieka pracy**, **Chwała dziwkom**) pokazując życie prostytutek w Tajlandii, Bangladeszu i Meksyku. U Glawoggera znajdujemy nowe znaczenia: skoro relację pomiędzy kobietą a mężczyzną można sportretować na przykładzie prostytucji, która funkcjonuje przecież niejako poza nawiasem społeczeństwa, to podobny typ myślenia można odnaleźć w religii. Ona również usuwa seksualność poza nawias społeczny. Ale to nie koniec – Glawogger z kurtuazyjnym uśmiechem wyraża się o buddyzmie – „to taka fajna, luźna religia. Boha-

terki mojego filmu w Tajlandii modlą się do Buddy o wielu klientów. Być może nasza europejska fascynacja życiem erotycznym wypływa z rygorów narzuconych przez religię”.

Filmy o izraelsko-palestyńskim konflikcie zawsze łatwo łapią łatki stronniczości. **5 rozbitych kamer** ● trudno będzie tak sklasyfikować. Bohaterowie filmu nie używają siły, aby bronić swego. Używają kamery. Okazuje się to bardzo niebezpieczne dla tych, którzy używają siły, aby zabrać braciom – bohaterom filmu – ich ziemię.

Podróż przez wiele luster, odbijających światy, żyjące od siebie kilkanaście metrów, a będące oddalone od siebie o lata świetlne, proponuje **Stacja Jaures**. ● Widok żyjących na miejskim brzegu rzeki emigrantów z Afganistanu otrzymujemy z kamery zainstalowanej w oknie burżuazyjnej kamienicy. W mieszkaniu żyje zakochana para mężczyzn po przejściach. Ale my oglądamy to za pośrednictwem projekcji na małej salce kinowej i słuchamy opowiadania jednego z mężczyzn, rozmawiającego z kobietą zadającą mu pytania o partnera i o Afgańczyków. To, co widzimy, miesza się z tym, co słyszymy. Dwa nieprzenikalne światy próbują koegzystować. Francuskie kino – francuski espirit.

Jeśli ktoś w Waszej rodzinie ma status dziwaka, zbierającego bez sensu śrubki, bezużyteczne przedmioty i nie potrafi pozbyć się staroci, koniecznie weźcie go do kina na „Niech żyje bałagan”.

Być może będzie to miało dla nich moc terapeutyczną. Nie żeby za-

przestali swoich praktyk. Po prostu nie będą mieli już wyrzutów sumienia. Film przedstawia kilku bohaterów w granicznych, komiczno-tragicznych sytuacjach, na granicy obsesji i silnej wiary w świat przedmiotów. Nasz świat nie ma szacunku dla przedmiotów. Popycha nas do szybkich wyborów „nowszych modeli” wszystkiego. Dziwactwo bohaterów **Niech żyje bałagan** ● nabiera cech filozoficznej rebelii przed zagładą tego, co stare i niemodne.

Trudno jednak znaleźć wytłumaczenie dla zbierania nagrań radiowych newsów na kasety magnetofonowe, które nie pozwalają się przemieszczać po mieszkaniu. Pasja wypełnia całą przestrzeń...

Alionę van der Horst pamiętamy z obrazu poety Borysa Ryżego – filmu, który zwyciężył w konkursie Magicznej Godziny w 2009 roku. Jej nowy film **Wodne dzieci** ● to podróż do japońskiej filozofii kobiecości i oddanie się medytacji straty. Punktem wyjścia jest wystawa japońskiej artystki, która oddaje hołd kobiecości przez wywyższenie menstruacji. Jeden z najbardziej wzruszających filmów tegorocznego festiwalu PLANETE+ DOC.

Wiele mówi się obecnie i kręci filmów o ekologii i stosunkach społecznych, ale film **Dług według Margaret Atwood** ● pokazuje problem z oryginalnego punktu widzenia i myślenia. Zaciągnęliśmy dług u przeszłych pokoleń i musimy go oddać przyszłym. Jednak zupełnie o tej perspektywie zapomnieliśmy. Być może jako pierwsi (ostatni) na Ziemi. W filmie pada ciekawa definicja wolności: „to kolejna rzecz na wolnym rynku, na jaką nas nie stać”.

Wiktor Kossakowski to prawdziwy „wolny duch”. Gdy zaczynał swój projekt sportretowania Ziemi z oryginalnej perspektywy antypodów, „wszyscy święci” filmu dokumentalnego chcieli w nim uczestniczyć. Antypodów nie ma wiele na Ziemi. Prawie cała Europa po drugiej stronie globu ma ocean. Reżyser pokazuje nam kilka antypodów, a jego film „Niech żyją Antypody!” ogląda się z zapartym tchem. Czy te miejsca mają coś wspólnego? Gdzie i jak to się manifestuje? Kossakowski twierdzi, że film dokumentalny jest bodaj jedyną sztuką, gdzie każdy aspekt estetyczny ma konotacje etyczne, a każdy aspekt etyczny można pokazać poprzez estetykę obrazu. Jak w tej perspektywie wygląda zestaw filmów w konkursie głównym o Nagrodę Millenium? Zapraszam Państwa do znalezienia odpowiedzi.

CANON CINEMATOGRAPHY AWARD

IRENA GRUCA-ROZBICKA, „FilmPRO”

Fot. Małgorzata Ząbkowska

W

WRACAMY DO FILMU POPRZECZ OBRAZY. Obrazy pobudzają naszą wyobraźnię, uruchamiają proces skojarzeń, budowania sensów. Reżyserzy filmów fabularnych idą ścieżką jaśniej wyznaczoną: kształtują materię, naginając ją do własnej wizji. Praca reżysera – dokumentalisty to praca w żywiole. Zaś praca autora zdjęć w filmie dokumentalnym to praca w dwóch żywiołach: otaczającego nurtu życia i nurtu wewnętrznego reżysera. Pewnie dlatego coraz więcej reżyserów sięga po kamerę i coraz liczniejsi operatorzy decydują się na realizację filmów dokumentalnych w pojedynkę. Niemniej jednak muszą stawić czoło pytaniu: jak wyrwać się poza proces mechanicznej rejestracji rzeczywistości 1: 1? Jest temat, jest sprawa. Musi być coś więcej. Operator filmu dokumentalnego musi zabrać nas, widzów, gdzieś dalej niż tylko w to konkretne miejsce.

Reżyser Michael Glawogger i autor zdjęć Wolfgang Thaler zabrali widzów nie tylko do dzielnic czerwonych latarni na Tajwanie, w Bangladeszu, czy Meksyku. Dzięki ich filmowi **Chwała dziwkom** ● udajemy się w podróż do ciemnych pokoi duszy ludzkiej, w której obok niewyobrażalnego cierpienia jest czasem miejsce na wiarę i człowieczeństwo, a czasem już tylko na pragnienie godnej śmierci. Kamera patrzy wprost na poniżającą pracę, na sprzedaż chwil intymności, na pewne, stare jak świat, schematy, a jednocześnie i przede wszystkim – szuka pewnych esencji: tego, czym jest religia, kultura, jak wyglądają relacje kobiet i mężczyzn w danym społeczeństwie. Nie ma w tych obrazach pocieszenia. Ale jest prawda.

Formalny punkt wyjścia – osiem wyznaczonych przez geometrię miejsc leżących po przeciwnych stronach globu – w filmie **Niech żyją antypody!** ● Wiktora Kossakowskiego (reżysera, autora zdjęć i montażysty) ma stać się pretekstem do refleksji na temat mistycznych połączeń, energii, znaków i sytuacji, które pozwoliłyby myśleć o świecie jako o zróżnicowanej jedności. Film ten pracuje w widzu jeszcze długo po jego obejrzeniu, dzięki wizualnym symbolom, obserwacji rytmów, które niczym refreny powracają w miejscach niemożących się od siebie bardziej różnić. Obraz świata w filmie Kossakowskiego odbiega od obrazu przekazywanego przez media – to obraz autorski, obraz, w którym dojrzały dokumentalista pozwala sobie na odrobinę sentymentalizmu, na powrót do dziecięcych wyobrażeń.

Pewną pracą do wykonania zadaje widzom swojego najnowszego filmu także niemiecki dokumentalista Thomas Heise. „Układ słoneczny” zaskakuje tylko wyborem tematu. Reżyser przyglądał się dotąd przemianom społeczno-politycznym w Niemczech. Tym razem opowiada

o żyjącym w niedostępnych partiach argentyńskich Andów autochtonicznym plemieniu Kola. Nie zaskakuje natomiast wiara dokumentalisty w siłę obrazu. Prezentowane na festiwalu PLANETE+ DOC w 2009 roku filmy tego twórcy („Specjalność zakładu”, „Mój brat”, „Materiał”), jak i najnowszy obraz, budują znaczenia niemalże wyłącznie oparte na cierpliwej, niespiesznej obserwacji rzeczywistości i zderzaniu ze sobą wizualnych symboli. Plemię południowoamerykańskich Indian żyje w sposób niemal niezmienny od stuleci. Podział na naturę i kulturę wydaje się w tym miejscu niemalże niestosowny. Jedno wynika z drugiego. Jednak sensualny, pierwotny, a czasami okrutny świat przemija. Ostatnie ujęcia filmu uzmysławiają, że prawa i rytm życia, związanego tak blisko z przyrodą, ustąpią prawom i kakofonicznym, chaotycznym rytmom tak zwanej cywilizacji Zachodu.

O przemijaniu i zmianie mówi także film **Chłopak stąd**. Liu Xiaodong to wybitny chiński malarz, znany i ceniony w kraju i na świecie. W filmie tajskiego dokumentalisty Hou Hsiao-hsiena Liu wraca w strony rodzinne – do miasta Jincheng, nie tylko po to, aby spotkać się i sportretować przyjaciół z dzieciństwa, ale także, aby sportretować, a tym samym dostrzec i pogodzić się ze zmianami, jakie do sielskiego niegdyś miasteczka wprowadziła industrializacja, a także z faktem, że życie bliskich mu niegdyś osób układa się niezbyt szczęśliwie. Obraz śladów przeszłości, które znikają nieodwracalnie, skłania samego artystę do autorefleksji. Jego sztuka stała się częścią komercyjnej maszyny. Czy nic nie może pozostać niezmiennie?

Na pewno trudno zmienić uprzedzenia, zabobony i lęki ludzi, którzy mają utrudniony dostęp do edukacji. W Tanzanii wciąż pokutuje przesąd, zgodnie z którym albinosi to istoty o nadprzyrodzonych mocach. Fragmenty ciała albinosa mają zapewnić długie i zasobne życie. Istnieje cały nielegalny biznes, oferujący je na potrzeby obrzędów. W filmie „Biali ludzie” twórcy – Alessandro Baltera i Matteo Tortone – śledzą losy kilku „duchów”, jak często zwykło się w tym kraju określać osoby urodzone z taką genetyczną wadą. Ich życie jest wypełnione lękiem i niepewnością jutra. W każdej chwili mogą stać się ofiarami nielegalnego biznesu. Kamera w długich ujęciach podąża za samotnymi w swojej odmienności bohaterami. Czujemy ich napięcie, wraz z nimi wypatrujemy zagrożenia, które mogą zaciąć się za każdym rogiem. Filmowcy opowiadają przede wszystkim dramatyczną historię ludzi w opresji, nie popadając przy tym w ton sensacyjny. Rezygnują z koloru, rejestrując czarno-białą rzeczywistość i przywołując, w warstwie formalnej filmu, kwintesencję problemu – oto kolejny raz kolor skóry decyduje o losie człowieka. Z perspektywy systemu sprawiedliwości, granica pomiędzy złem a dobrem nie jest już taka łatwa do określenia: sprawy i zleceniodawcy brutalnych mordów i okaleczeń pozostają najczęściej bezkarni.

Z innym obrazem Afryki konfrontują nas reżyser Benjamin Kahlmeyer oraz autor zdjęć Stefan Neuberger. W filmie „Tymczasem w Mamelodi” towarzyszą rodzinie Mtsweni podczas rozgrywek Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej w 2010 roku w RPA. Ten ciepły film dokumentalny to nie tylko portret wyjątkowych, silnych, energicznych i ambitnych ludzi, którzy nie poddają się mimo trudnych warunków życia, biedy i ograniczonych możliwości, ale także portret Afryki, która walczy o lepszą przyszłość dla przyszłych pokoleń. Wielka radość związana z World Cup 2010 szybko mija. Mistrzostwa niewiele zmieniają w życiu mieszkańców RPA. Ale ojciec rodziny Steven Mtsweni nie ustaje w staraniach i walce o byt. Kamera towarzyszy bohaterom, opowiadając o ich codziennym życiu w sposób znany z filmów fabularnych. Twórcy sięgają do inscenizacji, wyraźnie ujawniając ten fakt. Mogą sobie na to pozwolić – ludzie, o których opowiadają, są tak szczerzy i naturalni, że narzucona forma działa wyłącznie na korzyść filmu: potęguje dramaturgię, nie zabijając autentyzmu.

Film „Bombay Beach”, pochodzącej z Izraela reżyserki Almy Har’el, nagrodzona m.in. w konkursie dokumentalnym an Festiwalu Filmowym Tribeca. W tym poetyckim obrazie udajemy się na południowe wybrzeże USA, do Kalifornii. Wybrzeże Salton Sea – sztucznego jeziora pośrodku pustyni – to symbol upadku amerykańskiego snu. Niegdyś popularny kurort, do którego ściągali sławy i zwykli obywatele, dziś opustoszałe miejsce schronienia przedziwnej społeczności, składającej się z osób niedostosowanych, mających kłopoty z prawem lub ze sobą. Surrealistyczny pejzaż pustynny zderza się tu z pokrewnymi ludzkimi losami. Żaływny staruszek pędzi po wydmach na quadzie, młody gangster z Los Angeles chce zerwać z kryminalną przeszłością i jako pierwszy w rodzinie skończyć college, chłopiec z zaburzeniem afektywnym i rodziną lubującą się w materiałach wybuchowych, karnie łyka co-

dzienną dawkę leków, umożliwiającą mu normalne kontakty z rówieśnikami. Życiowi rozbitkowie, dziwaki, typy, których nie wymyśliłby najlepszy scenarzysta. Reżyserka i autorka zdjęć w jednej osobie prezentuje ten kalejdoskop barwnych postaci, sięgając po kreatywne środki. O swoim życiu, snach i marzeniach bohaterowie nie tylko mówią, ale także... tańczą. A wszystko to do muzyki Zacha Condona z zespołu Beirut i pieśni Boba Dylana. Uczta dla oczu i uszu.

Trudno będzie po niej wejść w rzeczywistość „Korpokultury”, czyli filmu Carmen Losmann, traktującego o zmieniającej się roli i znaczeniu pracy. W ascetycznych wnętrzach nowoczesnych korporacji spotkamy pracowników przyszłości – menedżerów, dla których praca to już nie środek umożliwiający realizację osobistych celów, lecz osobisty cel. W statycznych, symetrycznych ujęciach przewijają się spowite w garnitury postaci, zalewające widza lawiną terminów z dziedziny marketingu i human resources oraz puste wnętrza – trudne do odróżnienia od wymodelowanych w 3D projektów. Wielkiej kulturowej przemianie pracowników przyszłości ma służyć nawet architektura biur. Ma przypominać prywatne domy, a jednocześnie być pozbawiona osobistych akcentów. Ma zapewnić totalną transparentność, ale też dać pracownikowi poczucie autonomii. Wizje snute przez Orwella wydają się przy tych planach mało wyrafinowane.

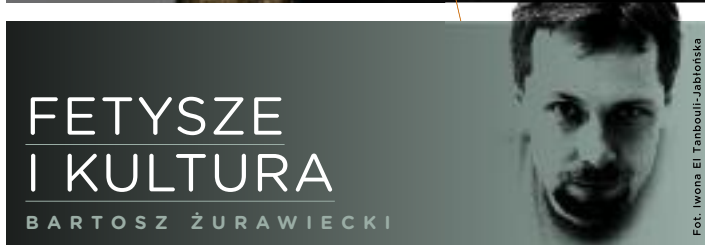
Jeśli jednak cofniemy się trochę w historię, okaże się, że wizja Orwella nie minęła się tak bardzo z rzeczywistością. Dzięki filmowi Tomasza Wolskiego pt. **Pałac** ponownie skonfrontujemy się z tematem piętna odcisniętego na społeczeństwie przez totalitaryzm. Pałac Kultury i Nauki – symbol kontrowersyjny, zniechęcony, ale jednak symbol stolicy – jest w filmie Wolskiego miejscem rządzącym się swoimi prawami. Pałac, niechciany prezent Stalina dla narodu polskiego, to dziś nadal miejsce pracy dla dziesiątków ludzi: strażników, strzegących obiektu za pomocą setek kamer przemysłowych, specjalistów od konserwacji i utrzymania instalacji elektrycznych i grzewczych, administracji, ekip technicznych obsługujących estradę Sali Kongresowej, trenerów pracujących z dziećmi w Pałacu Młodzieży. Pałac jest dziś obiektem komercyjnym – musi na siebie zarabiać, a w jego murach odbywają się, przy żywym zainteresowaniu i udziale mieszkańców miasta, sesje Rady m. st. Warszawy. Jednak mimo tych pozorów zmian, czas stanął tu w miejscu. Demokratyczni radni nie potrafili podjąć żadnej konstruktywnej decyzji, strażnicy wykorzystują kamery do podglądania przechodniów i kolegów z pracy, trener poniża dzieci na kursie skoków, najpopularniejszym punktem programu są występy Chóru Aleksandrowa i nikt nie pyta o sens wykonywanej pracy, np. o absurdalne krzątanie sprzątaczek, samotnie przemierzającej kilometry korytarzy z odkurzaczem. Im dłużej patrzymy na Pałac, tym więcej widzimy go w nas, w otaczającej nas rzeczywistości. Jak długo polskie społeczeństwo będzie duchowo napiętnowane przez komunizm? Wolski jest pesymistą; jego brawurowy, autorski film to gorzka refleksja na temat determinizmu historycznego. Wstrząs wywołany taką wizją może jednak działać oczyszczająco i konstruktywnie. Może warto zacząć od sprzątnięcia we własnym „pałacu”?

FETYSZE I KULTURA

BARTOSZ ŻURAWIECKI

Fot. Iwona El Tanbouli-Jabłńska

SAMI SOBIE ZGOTOWALIŚMY TEN LOS. Fetysze wzięły nad nami górę, a kultura – zamiast nas rozwijać – dławi i wywołuje frustracje. Włos na głowie się jeży, gdy w filmie **Korpokultura** rodzi się przed naszymi oczami homo corporatus – człowiek korporacyjny. By mógł przyjść na świat, wcale nie potrzeba krzyku i surowej dyscypliny. Przeciwnie, współczesne korporacje łagodnie, z uśmiechem na twarzy – i jakże przy tym skutecznie – zagarniają powoli nasze prywatne przestrzenie. Chcesz się poczuć w pracy jak w domu? Bardzo proszę – twoje biuro zmieni się w pokój relaksacyjny z łagodnym oświetleniem i kojącymi kolorami na ścianach. Razem z kolegami zamkniętymi w tym samym luksusowym więzieniu będziesz mógł tyrać jeszcze wydajniej i jeszcze dłużej. Właściwie, w ogóle będziesz mógł nie wychodzić z pracy. A wszystko pod czujnym okiem nadzorca, śledzącego przez szklane ściany, bądź za pomocą wszędobylskich kamer, swych niewolników. Zdaje się, że to, co nie udało się w Europie systemom totalitarnym – pozabawić jednostkę intymności, poddać ją całkowitej kontroli – osiągnie wreszcie wysoko rozwinięty kapitalizm.

Nic dziwnego, że ci, którym nie w smak monitoring, barykadują się w swoich domach i nie zamierzają bez walki skapitulować przed superwajzerami. W poruszającym filmie „Niech żyje bałagan” oglądamy ludzi uzależnionych od zbierania przedmiotów. Budują z nich mury, które mają chronić przed zewnętrznym światem i jego niebezpieczeństwami. Ale jest w tej determinacji bohaterów, by ocalić przerdzewiałe żelazka i do niczego już nieprzydatne kasety magnetofonowe, coś więcej. Lęk, że za chwilę sami znajdziemy się na śmietniku, zapomniani i niepotrzebni. Złudzenie, że przedłużając życie starym skorupom, przedłużamy własne istnienie.

Kultura generalnie karmi się złudzeniami. To przez nie biedne rodziny z Syberii wysyłają swe urodzive córki, często wbrew ich woli, do Japonii, by tam zrobiły karierę w modowym biznesie (film „Modelka”). Osamotnione, przestraszone nastolatki (niektóre z nich mają 13 lat!) – nieznające języków, bez jena przy duszy, eksploatowane i wykorzystywane, z zapisanym w umowie zakazem przybierania na wadze choćby o gram – gną się przed obiektywem aparatu fotograficznego, szczerzą zęby w nieszczerym uśmiechu, a potem płaczą w poduszkę albo do słuchawki telefonu, rozmawiając z rodzicami. Ile z tych dziewczyn rzeczywiście zostanie modelkami? Niewiele.

Złudzeń nie mają już za to byłe topowe modelki, które wystąpiły przed kamerą w filmie **Zachować piękno** (są wśród nich znane także z ekranów kinowych: Isabella Rossellini, Marisa Berenson czy Paulina Porizkova). Kiedyś ozdabiały okładki znanych magazynów, dzisiaj są kobietami w średnim lub podeszłym wieku. Niektóre z nich zaakceptowały upływający czas, inne mu się przeciwstawiają, choćby za pomocą botoksu („gdy sufit ci się wali na głowę, to też go przecież czymś podpierasz!”). Rossellini wspomina, że jej matka, Ingrid Bergman, na swych wczesnych, profesjonalnych zdjęciach wyglądała dojrzałe, na więcej lat, niż miała naprawdę. Kiedyś bowiem to właśnie dojrzałość i doświadczenie były w modzie, dzisiaj natomiast żyjemy w terrorze młodości, kulcie niedojrzałości.

Wieczna młodość to jedna z fundamentalnych ludzkich iluzji. Są też inne: nieustająca zabawa (patrz film **Ibiza po zmroku**), bajeczna kariera i raj na ziemi (**Miliard szczęśliwych ludzi** – film o próbach podbicia chińskiego rynku przez discopolowy zespół Bayer Full), miłość aż po grób (obsesja rumuńskiego profesora z „Nusfery”)... Wbrew tym wszystkim mrzonkom, rojeniom, przerośniętym ambicjom Michael Madsen w „Niezwyczajnej przeciętności” (pierwszym duńskim filmie w 3D) postanowił ocalić dla potomności nie to, co wyjątkowe, lecz kilkanaście zwyczajnych przedmiotów, zdarzeń, zdjęć i życiorysów mieszkańców miasteczka Middelbart, które już z nazwy jest „średnie”. Bo kultury tak naprawdę nie tworzą eventy, sensacje i celebryci, ale drobne, codzienne działania, które podejmujemy, ludząc się często, że mają one jakieś znaczenie nie tylko dla nas samych, ale także dla innych ludzi.

WENA I MUZA – FREE YOUR MIND

FILMY MUZYCZNE

BARTEK CHACIŃSKI
„Polityka”

TEGOROCZNY PROGRAM FESTIWALU PLANETE+ DOC

przypomina, że muzyka ma moc organizowania nam czasu, ale też zaklinania go – bo jest świetnym nośnikiem wspomnień.

Paolo Campana, didżej i filmowiec z Turynu, spędził 10 lat, wymyślając, a potem kręcąc, film „Winylmania. Życie w rytmie 33 rewolucji na minutę”. Gdy zaczynał pracę nad tym filmem, płyta winylowa była formatem porzuconym i niepopularnym, ale niedługo przed jego ukończeniem zaczęto mówić i pisać o jej powrocie. Stąd może tak szerokie jest spojrzenie Włocha na całe zagadnienie – spotyka się i rozmawia ze słynnymi projektantami okładek płytowych (Winston Smith, Peter Saville), ale też z kolegami po fachu, mało znanymi didżejami z całego świata, a nawet maniakalnym kolekcjonerem z Francji, który całe życie poświęcił tropieniu płyt, których dotąd nie słyszał i wypełnianiu nimi mieszkania.

86-letni Marcel Cellier – bohater filmu **Balkańskie melodie** – Stefana Schwieterta – niemal całe życie spędził, poszukując ciekawych, ale nieodkrytych przez świat, artystów ludowych, głównie z Bałkanów. Szwajcarski etnomuzykolog był odpowiedzialny za sukcesy Gheorghe’a Zamfira, a potem kolejne wydawnictwa z bestsellerowej serii „Le Mystère des Voix Bulgares”. Zastajemy go przy przeglądaniu przepastnego archiwum nagrań, z którego świat poznał jedynie drobny fragment.

Orchestre Septentrional, słynna grupa z Haiti, grywa od 1948 roku i jej dzieje pozwalają opowiedzieć historię tego karaibskiego kraju od kolonialnych czasów niewolnictwa, przez dyktaturę prezydenta Duvaliera, po straszliwe trzęsienie ziemi w 2010 roku – w filmie **Bębny z Haiti**. Walce o tożsamość kulturową kraju towarzyszy tu rozwój narodowej sceny muzycznej – co znalazło zresztą swój epilog dziś, gdy prezydentem został muzyk Michel Martelly (skądinąd, inny haitański gwiazdor, Wyclef Jean, zapowiadał kandydowanie).

Bardziej typowe historie, koncentrujące się wokół twórczości znanych postaci muzyki popularnej, opowiadają dwie filmowe biografie: **A Tribe Called Quest. Życie w rytmie bitów**, relacjonująca dzieje klasyków hip-hopu z grupy A Tribe Called Quest, no i „Cure for Pain. Historia Marka Sandmana”. Ta druga wykracza daleko poza muzykę kultowego zespołu Morphine, którego liderem był tytułowy bohater. Kreśli portret rodziny dotkniętej straszliwym fatum – kolejno umierają trzej synowie państwa Sandmanów.

W pewnym sensie czas zaklina też Nader Mashayekhi, perski kompozytor i dyrygent, który wyjeżdża z Wiednia do rodzinnego Iranu, aby pracować z Teherańską Orkiestrą Symfoniczną – niegdyś ważną i grywającą z najlepszymi, po rewolucji kulturalnej zaniedbaną i zmarginalizowaną. W filmie „Gozaran. Czas płynie” próby tego zespołu, ćwiczącego utwory Mahlera, stają się medytacją nad tym, jak względne jest nasze spojrzenie na kanon kulturalny, a z drugiej strony – jak bezwzględne i niezależne od kontekstu jest piękno muzyki.

Dla odkurzonego klasyka Georges’a Mélièsa **Podróż na Księżyc** sprzed 110 lat i nowa ścieżka dźwiękowa grupy Air, wydana ostatnio na płycie kompaktowej, jest gwarancją zainteresowania szerokiej publiczności. Dla „Bombay Beach” muzyka napisana przez lubianego także w Polsce Zacha Condona (działającego pod szyldem Beirut) będzie magnesem przyciągającym do dość zaskakującej historii biednej miejsciny, w zupełnie niekojarzącej się z takimi warunkami życia Kalifornii. Kameralne „Wszystko płynie”, poza światem Wisły, pomaga poznać świat muzyki młodych polskich wykonawców folkowych (Adam Repucha, Kyst, Paula i Karol). Michael Glawogger, już przy okazji poprzedniego filmu, „Śmierć człowieka pracy”, imponował świetnym zmysłem, jeśli chodzi o dobór muzyki. Tamten ilustrowała jedna z najlepszych ścieżek dźwiękowych w dorobku Johna Zorna, nowy – „Chwała dziwkom”, pokazywany na tegorocznym festiwalu, przynosi świetnie dobrane piosenki różnych wykonawców, m. in.: Björk, PJ Harvey i CocoRosie.

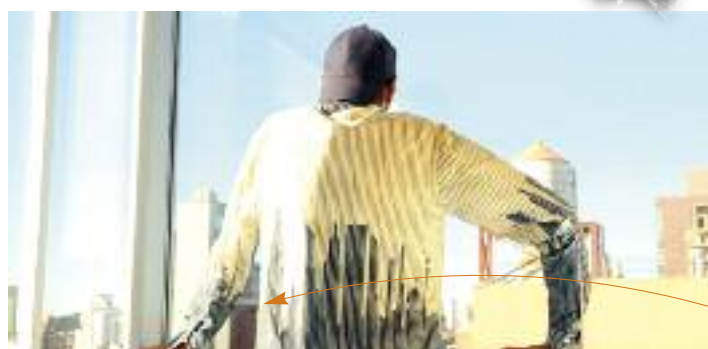
Jeśli teraz zbierzemy wszystkie muzyczne inspiracje płynące z tych filmów, bez trudu wystarczy tego na cały rok, do kolejnego festiwalu – bo przecież muzyka nie tylko zaklina, ale i organizuje czas.

WENA I MUZA – FREE YOUR MIND

FILMY O SZTUCE

PAULINA REITER
„Wysokie Obcasy”

ICH WYBUJAŁE EGO. Ich obsesje i dziwactwa. Ich paranoje, samotność, ich frustracje, lęki, ich próżność. Ich niezgoda na to, jaki jest świat. Ich cierpienie, kiedy coś im nie wychodzi. Ich radość, gdy obalają system. Artyści! Próbuje wyobrazić sobie spotkanie bohaterów filmów z tej sekcji w jednym pokoju. Czy znaleźliby wspólny język? Wątpię.

Bert Stern, słynny fotograf mody z lat 60., autor legendarnej sesji „syplnianej” z Marilyn Monroe, bohater filmu **Bert Stern. Prawdziwy Madman**. Zapewne starałby się uwieść piękną, próżną i zapatrzoną w siebie aktorkę Charlotte Rampling, bohaterkę „Charlotte Rampling. Spojrzenie”. Stern to mężczyzna pożądlivy, który lubi posiadać ładne rzeczy. A jaka jest najpiękniejsza rzecz na świecie? Kobieta – odpowiada. Zachowuje się równie niepoprawnie, jak bohaterzy serialu „Mad Men” (Stern zasłynął zresztą kampanią reklamową wódki, która nie dość, że zmieniła styl reklam w Ameryce, to jeszcze wypromowała picie wódki jako nowy life style). Kobiety to obiekty. Obiekty seksualne. Dostaje obsesji na punkcie ich posiadania. Pożąda ich, więc robi im zdjęcia. W ten sposób – nawet jeśli nie zaciągnie ich do łóżka, co zdarza mu się dość często – czuje, że i tak je posiadał. „Fotografuję je i są moje”, mówi zadowolony z siebie. „Bert Stern. Prawdziwy Madman” to historia sukcesu, porażki i ponownego sukcesu. W pewnym momencie słynny fotograf traci wszystko – kolejną żonę, dzieci, karierę, pieniądze i osuwa się w narkotyki, samotność, depresję, bankructwo. Poddaje się modnym w tamtych czasach rytuałom przeżycia śmierci (lekarz wstrzykuje mu truciznę, która sprawia, że czuje, że umiera, a następnie ma odjechane wizje), wraca oczyszczony, poznaje kolejną żonę (młodą, piękną autorkę tego filmu).

Zamiast więc podrywać Rampling (która doskonale odnajduje się w roli obiektu, także seksualnego, i uwielbia być podziwiana za urodę, której nie nadszarpnął wiek), lepiej, aby uciął pogawędkę o urokach sławy i cenie, jaką się za nią płaci oraz o tym, jak szybko spada się z piedestału, z Miguelem Adroverem – projektantem mody, genialnym krawcem, bohaterem filmu **Równowaga w nierównowadze**. Ten rosyjski mężczyzna, z charakterystycznym długim warkoczkiem, niegdyś gwiazda nowojorskich wybiegów, dziś jest prawie zapomniany. Dlaczego? Po 11 września jego ubrania, inspirowane stylem krajów islamskich, którymi wcześniej zachwycał się Nowy Jork, przestały być popularne. Widzimy mężczyznę, który się wycofał, zrezygnował, uciekł i zaszył się na Majorce u swoich starych rodziców, z dala od szumu medialnego, poza systemem, kompletnie samotny. Artystę, który myśli o powrocie, lecz nie

czuje się na siłach i obawia ponownego odrzucenia. Który wspomina swojego przyjaciela, kolegę po fachu, genialnego Alexandra McQueena i płacze po jego samobójczej śmierci, zadając sobie pytanie, jaka jest cena, którą trzeba zapłacić, wchodząc w to środowisko, dając się porwać medialnemu sukcesowi.

Ożywić towarzystwo mogłaby cała banda artystów z Egiptu, bohaterów **Kair odzyskuje głos** – zapisu twórczego wybuchu na ulicach Kairu po rewolucji na placu Tahrir. Są głośni, radośni, bojowi. „Nasza kultura nie pozwalała nam wyrażać siebie, byliśmy niemi”, mówi jedna z artystek, piosenkarka. „Byliśmy jak diamenty pokryte błotem. Teraz możemy błyszczeć”. Artyści ci chętnie oprowadzą nas po ulicach Kairu, pokażą, jak wszyscy cieszą się wolnością słowa (muzycy organizują koncerty na ulicach), wolnością koloru (ludzie malują na ścianach domów kolorowe obrazy, aby okazać swoją radość, artyści uliczni sprejują antyreżimowe hasła na murach i robią wyszukane graffiti), wolnością ekspresji (aktorzy i tancerze opowiadają swoje wersje tego, co wydarzyło się na placu Tahrir). Do niedawna panował tu zakaz pokazywania sztuki w miejscach publicznych. Ale tych artystów, którzy rok temu wyszli na ulice, już trudno będzie uciszyć. „Rządzący się nas boją” – mówi reżyserka teatralna – „bo jesteśmy głośni, bo robimy dużo hałasu”.

Z kolei słynny niemiecki malarz **Gerhard Richter** nie ma w sobie takiej spontaniczności, radości. Jest cichy. Skupiony. Rozważny. Jego malarstwo to nie swobodna, lekka ekspresja. To powolny proces, rozmowa. Za każdym razem, gdy nakłada kolejną warstwę farby, zostawia obraz na kilkadziesiąt godzin, by potem wrócić do niego i pracować z nim dalej. Z nim, a nie nad nim, bo to specyficzny dialog. Gdy coś nie wychodzi, widzimy jego cierpienie, autentyczny ból („To gorsze niż szpital”, mówi). Poznajemy proces twórczy (ten film powinien zobaczyć zwłaszcza ten, kto widząc obrazy abstrakcyjne, sztydzi, że sam też potrafiłby tak namalować). Richter jest intelektualistą, myślicielem, filozofem. Dopuszcza nas jedynie (aż) do swojego warsztatu, do pracy, ukrywając przed nami dyskretnie życie prywatne – raz w galerii pojawia się mały chłopiec, innym razem żona, z którą artysta rozmawia, oczywiście tylko o sztuce, przeglądając stare zdjęcia z archiwum i zastanawia się, czy je zniszczyć.

Podjeżdżam, że niewiele osób chciałoby rozmawiać z holendersko-japońską artystką i pianistką Tomoko Mukaiyamą. Pewnie niejedną zastanawiałby się, po co 40 lat po tym, jak takie rzeczy robiły artystki feministyczne w latach 70., buduje w japońskiej wiosce namiot z 12 tysięcy białych sukienek i zachęca kobiety, aby brały te sukienki i plamiły je krwią menstruacyjną. No, po co? Może po to, aby opowiedzieć o tym, że żegna się ze swoją płodnością, że już nigdy nie urodzi dziecka, albo po to, aby usłyszeć historie innych kobiet, skrywane dotąd przed mężami, ujawnione tu po raz pierwszy opowieści o śmierci dzieci, poronieniach i cierpieniach bezpłodności? „Wodne dzieci” Holenderki Aliony van der Horst (tytuł odnosi się do japońskiego rytuału opiekowania się figurkami, w które wchodziły dusze zmarłych i poronionych dzieci) pokazują, jak sztuka potrafi przemówić do zwykłych kobiet i skłonić je do uwolnienia się od trudnych tajemnic. Ktoś powie, że to nieważne – że ważne są filmy

o polityce, wojnie, zmianie społecznej. A ktoś inny powie, że to opowieść o życiu, śmierci, cierpieniu i dotyczy każdego, nie tylko kobiet. A nawet jeśli tylko kobiet, to i tak jest to połowa ludzkości.

Jest też wielki nieobecny. Zmarły samobójczą („czy na pewno?”, pyta film) śmiercią amerykański artysta Mark Lombardi – bohater filmu **Mark Lombardi. Sztuka i spisek**. ● Prawdopodobnie jedyny artysta, którego sztuką interesują się służby wywiadowcze. Po 11 września agentka FBI zgłosiła się do Whitney Museum of Art z zapytaniem, czy może przeegzaminować intrygujący rysunek Lombardiego, który znajduje się w tamtejszej kolekcji. To, co rysował Lombardi, to skomplikowane wykresy, mapy informacyjne zakresujące relacje między politykami, bankami i terrorystami, pokazujące nielegalne transfery pieniędzy w obiegu światowym. To rezultat wieloletnich badań Lombardiego, porządkowanych na tysiącach kolorowych fiszek i usystematyzowanych w pieczołowicie wykonanych, piekielnie skomplikowanych rysunkach. Lombardi był człowiekiem obsesyjnym, uzależnionym od informacji. Przez ostatnie lata paranoicznym – skarżył się, że jest śledzony. Być może, zresztą, był. I być może – jak zdają się sugerować jego rodzice i przyjaciele – za bardzo ujawniał brudne tajemnice wielkich korporacji oraz wielkiej polityki i być może komuś zależało na jego zniknięciu.

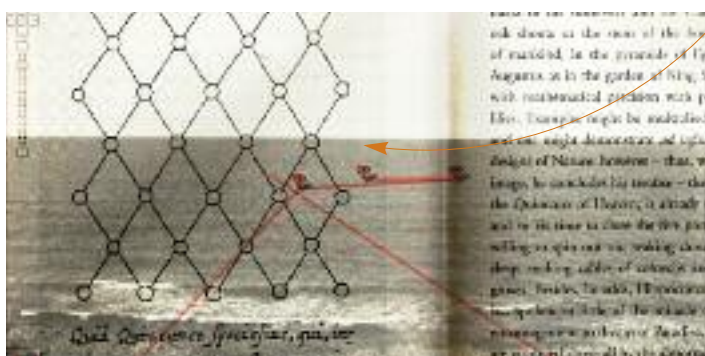
Czego jesteśmy w stanie dowiedzieć się o sztuce z tych filmów? Nie aż tak wiele – sztukę trzeba przeżywać osobiście. Więcej dowiadujemy się o ludziach, którzy ją tworzą. To na nich zwrócona jest kamera. Czy możemy im wierzyć? Tylko trochę, powinniśmy pozostawać nieufni. Charlotte Rampling robi z kamerą, co chce – to jej przyjaciółka, figlują i kokietaują się nawzajem. Zresztą Rampling przyznaje, że cenzurowała film. Miguel Adrover, gdy zaczyna płakać, prosi o wyłączenie kamery, mówi, że chyba nie jest w stanie dalej nagrywać. Jest granica, do której chce się pokazać. Jak Richter, który ukrywa swoje życie prywatne i który jest nieufny wobec kamery. „Gdy ona tu jest, chodzę inaczej” – mówi świadomy tego, jak zmienia się w jej obecności.

I dlatego najbardziej chyba z całej tej zgrai fascynuje mnie artystka, która nakręciła film „Re-formacja” – Jeanette Groenendaal, bo jej kamera nawet nie udaje obiektywnej, nie daje nadziei na poznanie całej historii. Sam film jest pracą artystyczną, zlepkiem fragmentów opowieści, performance’ów. Jeśli wejdziemy w konwencję, przeżyjemy razem z artystką traumę jej dzieciństwa. Gdy była dzieckiem, jej rodzina przeprowadziła się z miasta do małej, bardzo religijnej wsi. Dziewczynka została uznana za szatański pomiot i odrzucona przez społeczność wiejską. Groenendaal bada mechanizm kozła ofiarnego. Ale robi to w szalony sposób – nie za pomocą spójnej, chronologicznej narracji, lecz obrazów (naga kobieta biega w błocie ze świnią, starszy mężczyzna opowiada zasłuchanym dzieciom o tym, jak ktoś we wsi uprawiał seks ze zwierzętami, starsza kobieta-wiedźma tresuje swoją sowę itp.). Groenendaal mówi, że koszmara jej dzieciństwa nie da się opowiedzieć słowami, że po 40 latach, gdy wróciła do tamtej wsi, prześladowały ją obrazy. Tego filmu również nie da się opowiedzieć słowami. Trzeba zobaczyć te obrazy.

LITERATURA I FILM

KAROLINA SULEJ

OD KILKU MIESIĘCY grupą społeczną, która otrzymuje najwięcej uwagi mediów, są hipsterzy. Nie do końca wiadomo, kim są, ale wiadomo na pewno, że są cool. Można się spodziewać, że za kilka miesięcy hipsterów będzie jeszcze więcej, bo zaledwie niedawno na ekranach kin można było zobaczyć „Skowyt”, fabularyzowaną opowieść o powstaniu tytułowego wiersza Allena Ginsberga, zaś w Cannes swoją premierę będzie miała ekranizacja najśłynniejszej powieści beat generation „W drodze”. Oryginalni hipsterzy bowiem narodzili się w latach 50. w Ameryce – z jazzu, powojennej traumy i nudy. Byli protoplastami wszelkiej kontrkultury i tych haseł, które sieciowe sklepy sprzedają teraz na koszulkach.

Festiwal PLANETE+ DOC dołącza się do „roku pod znakiem beatu” dwoma bardzo przekornymi filmami. **Na zawsze Twoja, Carolyn** w reżyserii Marii Ramström i Malin Korkeasalo – to bowiem historia beat generation, pisana z miejsca, skąd wychodziła droga, którą podążali Jack Kerouac, Allen Ginsberg i Neal Cassady. Carolyn była żoną Cassady’ego, kochanką Kerouaca i koleżanką Allena. Jej obraz tych legendarnych postaci, członków „klubu chłopców”, jest zgoła odmienny od tego, który wykreowała popkultura. Po raz pierwszy w Polsce możemy usłyszeć niesłusznie zapomniany głos Carolyn, bez którego pamięć o beatnikach jest zafałszowana i niekompletna. Sama Carolyn jest zaś kimś o wiele więcej niż tylko muzą i ukochaną. Ma własną historię, niekiedy bardziej ekscytującą od wszystkich przygód „klubu chłopców” razem wziętych.

Żeby zrównoważyć jej opowieść, warto wybrać się też na **Wielki odlot** Alison Ellwood i Aleksa Gibney’a. To film o słynnej podróży przez Amerykę Kena Kesey’a, autora kultowej powieści „Lot nad kukułczym gniazdem”, autobusem, pomalowanym w psychodeliczne barwy, nazywanym po prostu „Further” („Dalej”). Film opiera się na oryginalnym materiale zarejestrowanym w czasie tej szalonej podróży, tego „tripu” – nie tylko w dosłownym sensie. Za kierownicą autobusu – były już wtedy mąż Carolyn – Neal Cassady.

W drodze jest też niemiecki pisarz W. G. Sebald. **Cierpliwość według Sebalda** Granta Gee to film, który powstał na podstawie jego najśłynniejszej książki „Pierścienie Saturna” i opowiada o jego codziennym, chociaż w istocie zupełnie niecodziennym, życiu w angielskim hrabstwie Suffolk. To wizualny esej, w którym słowo miesza się z obrazem, krajobraz z pejzażem wewnętrznym, a wszystko jest niejednoznaczne i w pół drogi między wspomnieniem a metaforą. Równie koronkowy i poetycki jest także „Prorok” Gary’ego Tarna, który za pomocą wizualnego odpowiednika literackiego strumienia świadomości ilustruje, choć może raczej pisze obrazami na nowo, tomik wierszy Kahlila Gibrana, który w 1923 roku sprzedał się w nakładzie 9 mln kopii w samych tylko USA – czyniąc go, po Szekspirze i Mao Tse, trzecim najlepiej sprzedającym się poetą w historii.

To nie jest jedyny film o poezji. **Wisława Szymborska. Koniec i początek** holenderskiego reżysera Johna Alberta Jensena mówi o Wisławie Szymborskiej. Mówi w zupełnie inny sposób niż ten, który wybrała Katarzyna Kolda-Zaleska w filmie „Chwilami życie bywa znośne” – mniej efekciarsko, mniej anegdotycznie, na nucie subtelniejszej i cichszej, która zapewne spodobałaby się bohaterce, która nie znosiła rozgłosu, a na przyjęciu z okazji przyznania jej Nagrody Nobla myślała tylko o tym, żeby wreszcie zapalić papierosa.

Pozornie subtelny jest też „Dług według Margaret Atwood” Jennifer Baichwal, który – choć ukrywa to pod literackością i kameralnością przedstawianych historii – w istocie jest jednym z najbardziej intelektualnie przenikliwych i społecznie wrażliwych komentarzy na temat panującego kryzysu ekonomicznego. To esej na temat pojęcia „długu”. Powstał na podstawie książki Margaret Atwood „Dług. Rozrachunek z ciemną stroną bogactwa”. Pisarka pyta, czy relacje międzyludzkie – od tych najintymniejszych, po te na najwyższym szczeblu państwowym – nie są podyktowane niepisany prawem „zaciągania pożyczki” i „spłaty”, które strukturyzuje naszą kulturę. Co to znaczy, „mieć dług wobec społeczeństwa”? Na czym opiera się sprawiedliwość? Jakiś uczynny fan pisarki powinien wciskać jej książkę do ręki wszystkim Oburzonym, którzy zakładają maski Anonymosa w walce o dobrobyt dla 99 % ludzkości. Albo zapraszać ich do kina, żeby się ogrzali i zobaczyli, jak starożytne i pokręcone korzenie ma ich walka.

TWÓRCA **DNIA NIEPODLEGŁOŚCI** ORAZ **2012** PRZEDSTAWIA

FILM **TIMA FEHLBAUMA**

HELL

SŁOŃCE W AS SPALI

REŻYSERIA: TIM FEHLBAUM SCENARIUSZ: TIM FEHLBAUM, OLIVER KAHL, THOMAS WÖBKE NIEMCY/SZWAJCARIA 2011, 90 MIN

ZDJĘCIA: MARKUS FÖRDERER, TIM FEHLBAUM MONTAŻ: ANDREAS MENN DŹWIĘK: HUBERT BARTHOLOMAE MUZYKA: LORENZ DANGEL PRODUCENT WYKONAWCZY: ROLAND EMMERICH PRODUCENCI: THOMAS WÖBKE, GABRIELE M. WALTHER

WYSTĘPUJĄ: HANNAH HERZSPRUNG, LARS EIDINGER, STIPE ERCEG, LISA VICARI, ANGELA WINKLER PRODUKCJA: CALIGARI FILM we współpracy z: VEGA FILM i SEVENPICTURES FILM

DYSTRYBUCJA W POLSCE: AGAINST GRAVITY

W KINACH OD 18 MAJA

www.againstgravity.pl

gazeta
WYDRUKOWA

metro

ams

Trojka
POLSKIE RADIO

FILMOWEB

empik.com

iplex.pl

Reader's Digest

FEHLBAUM

HIRO

EMMA

students.pl

GILDIA.PL

HATAK

EUROPEAN FILM ACADEMY

Graal

german films

EUROPEAN FILM ACADEMY

LSD: LOVE, SEX & DREAMS

ŁUKASZ FIGIELSKI
„Logo” / „Metro”

A

AUTOBUSEM Z WATAHĄ KENA KESEYA, między nogi awatara i karty harlequinów. Na rekolękcje, rozmowy z ałatollahami albo rumuński uniwersum. Do dzielnic czerwonych latarni, erefenowskiej dyskoteki oraz w głąb waginy. Podróżujemy na LSD! „LSD: Love, Sex & Dreams”, czyli miłość, seks i marzenia. Brzmi jak trzy przykazania hollywoodzkiego scenarzysty. A to czysta prawda odnaleziona w filmach dokumentalnych.

Zacznijmy od miłości, bo, niczym lupa światło, skupia pozostałe pojęcia (nie każdy seks jest miłością, zaś każda odwzajemniona miłość jest z seksem; teraz do równania w miejsce „seksu” wstaw „marzenie”). Duńscy „Uzależnieni od miłości” ostrzegają przed fatalnym zauroczeniem. Bezpieczniej pozostać w strefie fantazji, jak czytelniczki romansideł za trzy grosze. Harlequin sprzedaje sto milionów książek rocznie. W brytyjskich **Słodkich grzechach** poznasz miłego „pisarza”, zakochanego w sobie modela z kiczowatych okładek oraz trzy kobiety (i ich partnerów) z trzech krańców świata, poprzez lekturę odskakującą od rutyny lub traumy.

Czas na seks – spragnieni w XXI wieku mają nowe, interaktywne medium. Premierowe **Awatary jako prostytutki** mogłyby być sprzedawane w pakiecie z „Salą samobójców”. Znany z artystycznych działań w Second Life® Piotr Kopik próbuje wyjaśnić fenomen prostytucji w wirtualnym świecie, gdzie klejona niczym golem za realne pieniądze długonoga blondyna – za równie realne pieniądze – niezgrabnymi ruchami swych pikseli zadowala pokemonopodobnego awatara. Debiutującemu reżyserowi w zadaniu pomagają gadające głowy, a twórca – absolwent ASP – realizuje w tym czasie koncepcje wizualne. Jest więc i gęsto i ładnie, ale liczba pytań przewyższa liczbę odpowiedzi.

Druga – prosta i czysta – stronę miłości fizycznej penetrują bohaterowie

I Bóg stworzył seks ● Konrada Szolajskiego: kapucyn Ksawery Knotz (słowem) oraz uczestnicy jego rekolekcji (ciałem). Dogmatyczni katolicy w wykładach duchownego odnajdują pozwolenie na kopulację dla przyjemności. A widz, uważający te dylematy za niebezpiecznie absurdalne, dobrze odnajdzie się na obozie dla małżeństw, uroczonie tonących w opartej na eufemizmach retoryce. Nie wiem, jak ojciec Knotz zapatruje się na inny festiwalowy tytuł. „Punkt G. Historia przyjemności” to wyzwolony – bo kanadyjsko-francuski – wykład o najważniejszej (wiem, wiem, obok tych związanych z mózgiem i sercem) strefie ciała kobiety. Umiejętna stymulacja może powodować ejakulację, o jakiej panowie nie mają co marzyć. Nauka dla obojga płci.

Irańskie „Małżeństwo na chwilę” pokazuje, jak z obchodzeniem Koranu radzą sobie szyici – w zgodzie z szariatem zawierają tzw. małżeństwa czasowe. Na godzinę, miesiąc, czy rok. Opłata za świsstek i można konsumować formalny związek. Chyba że dziewczyna jest dziewczą, wtedy seks odpada, także oralny; ajatollahowie i urzędnicy pomyśleli o wszystkim. Małżeństwa czasowe bywają kamuflażem dla prostytucji, a bohaterami filmu są siostry rozwódki. W holenderskich **Siostrach lekkich obyczajów** ● poznajemy zaś siedemdziesięcioletnie bliźniaczki, weteranki najstarszego zawodu świata. Oryginalny tytuł „Meet the Fokkens” nawiązuje do blockbustera z Benem Stillere w roli głównej. Nie do końca jest jednak zabawnie, praca w dzielnicy czerwonych latarni okazuje się więzieniem. Aktywna zawodowo Martine nie ma problemu z pokazywaniem warsztatu – oglądanie filmu na ekranie laptopa w tzw. miejscu publicznym było błędem. Pro-

dukacja w pokrętny sposób wpasowuje się też w przestrzeń dyskusji o reformie emerytalnej.

Problemu z finansami i prostytucją nie ma Rolf **Ostatni playboy** ● Eden, niemiecka odpowiedź na Hugh Hefnera. Legenda disco Berlina sprzed pół wieku – jego kluby wyprzedziły Studio 54. Tzw. Lebemann, czyli bon vivant: facet z kasą, klasą i siedmiorgiem dzieci z siedmioma różnymi kobietami. Oraz urzekającym uśmiechem, przyklejonym do naciąganej operacjami buźki, po której wciąż tańczą długie blond włosy. Czy można znaleźć bardziej intrygującego bohatera? Owszem – w **Niemiej Hawanie** ● głuchoniemy Kubańczyk utrzymuje żonę i dzieci dzięki pieniądзом od meksykańskiego kochanka, a w trwającą trzy lata historię wplacają się jeszcze mężczyzna i kobieta. Podobnie intryguje (irytuje?) patron podbloku „marzenia” – rumuński profesor z **Nusfery** ●. To nazwa epoki miłości i harmonii, w którą wesoło wkraczamy. Autorski koncept rozwoju świata, chyba w Pandorę z „Avatara”, rozbija się jednak w konfrontacji z rzeczywistością. U ekscentryka i egocentryka kobiety giną we mgle idei, co skutkuje nietypową architekturą domu, w którym bytuje z ekspartnerkami. Dodajmy – dalekimi od szczęścia.

Rumuński new age jest mniej idylliczny od amerykańskiego. Za big bang hipisostwa można uznać podróż autora „Lotu nad kukułczym gniazdem” i jego bitnikowej komuny napędzanym LSD autobusem po USA połowy lat 60. Zmontowany z odkopanych archiwaliów **Wielki odlot** ● skarb historyczny, który powinien wylądować w MoMA. I najciekawszy film tego ciekawego bloku.

WYSTAWA I RETROSPEKTYWA FILMÓW HARUNA FAROCKIEGO

PO TRZECH LATACH wspólnych starań i wysiłków udało się zorganizować pierwszą w Polsce tak obszerną wystawę i retrospektywę filmów Haruna Farockiego. Realizacja projektu była możliwa dzięki wyjątkowej, bo niespotykanej na taką skalę, współpracy i zaangażowaniu czterech przewodnich instytucji zajmujących się sztuką filmową, wizualną i misją promowania międzykulturowego dialogu: PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Goethe-Institut oraz Fundacji OKONAKINO. Powstała jedna z najobszerniejszych prezentacji dokonań tego niemieckiego artysty. Wystawa „Harun Farocki pierwszy raz w Warszawie” obejmuje osiem fascynujących i niejednokrotnie spektakularnych instalacji, prezentowanych w Polsce premierowo, włączając w to najnowszą pracę: „Retoryka wojny” której jedyny wcześniejszy pokaz odbył się w berlińskim teatrze Maxima Gorkiego w listopadzie 2011 roku. W połączeniu z retrospektywą filmową i publikacją tekstów krytycznych, projekt przedstawia potężny świat obrazów artysty, pokazując równocześnie historyczny przekrój twórczości Haruna Farockiego i obszarów jego zainteresowań.

Niemiecki artysta jest jednym z najciekawszych badaczy natury i funkcji obrazu we współczesnej kulturze. To, co wyróżnia Farockiego, to forma jego dzieł, a także proces prezentacji, zaczynający się od pokazania wysokiego skomplikowania podejmowanego zagadnienia, aby na końcu ukazać jego prostotę, jeśli nie banalność. Artysta proponuje widzowi filmowo-logiczne odkrywanie najmniejszego wspólnego mianownika najważniejszych zagadnień na styku świata kultury, jej wytworów i polityki. Chce je pokazać nagie i proste, odmitologizowane. To w sztuce wysokiej wyjątkowe podejście. Farocki szczególnie interesuje się procesem produkcji i zmiany wizerunku pojęć i wydarzeń. W XXI wieku środki filmowe, stosowane przez niego również w wideo-instalacjach, „oświecają”, jak działa system, który patrzy, ale nie widzi. Semantyka pojęć, wpływająca na wizerunek obrazu w kulturze, jest ważnym punktem wyjścia analizy Farockiego. Niemiecki termin Aufklärung (Oświecenie) używany jest również w terminologii wojennej i policyjno-sledczej, o czym dowiadujemy się z nakręconego w 1988 roku filmu „Obrazy świata i zapis wojny”, który otworzył retrospektywę filmów Farockiego. W badaniu rzeczywistości Farocki wykorzystuje produkowane przez nią obrazy. Widać to w największej instalacji, prezentowanej w ramach wystawy „Deep Play”, w której materiały z telewizyjnej relacji finałowego meczu Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej służą do stworzenia nowej opowieści o obrazie i technologii jego rejestrowania i analizowania.

Filmy i instalacje Farockiego z perspektywy roku 2012 nabierają nowego znaczenia. Nadal pozostają aktualne i inspirujące, bowiem proponują widzowi świadomą podróż poprzez świat dzisiejszych idei, które próbują nas „oświecać”.

Zapraszamy na niezwykle spotkanie z twórczością Haruna Farockiego, która – jak wyraził się amerykański krytyk Ken Johnson – „jest zbyt interesująca, by nosić miano sztuki”.

NAJLEPSZE FILMY FABULARNE W NOWEJ LINII DVD AGAINST GRAVITY

AGAINST GRAVITY DVD

NAJLEPSZE FILMY FESTIWALU PLANETE+ DOC NA DVD

SERIE WYDAWNICZE

**PLANETE +
DOC FILM FESTIVAL**

www.planetedocff.pl

ZAPRASZAMY DO SKLEPU INTERNETOWEGO
www.againstgravity.pl

ŚWIAT WEDŁUG MICHAELA GLAWOGGERA

N

NAIWNOŚCIĄ JEST SĄDZIĆ, ŻE FILM MOŻE ZMIEŃIĆ ŚWIAT

– mówił Michael Glawogger, austriacki reżyser, dokumentalista, scenarzysta, operator filmowy i fotograf, gość tegorocznej edycji festiwalu PLANETE+ DOC, w wywiadzie dla „Cineurope”. Jego kino jest – pomimo tego typu zdecydowanych deklaracji – zawieszane pomiędzy nadzieją, że jednak jest to w jakimś stopniu możliwe, a daleko posuniętym w tej kwestii sceptycyzmem. Ale nawet jeśli nie da się świata zmienić, zawsze przecież można i należy go pokazać. Trzeba pokazywać, zwłaszcza światy istniejące, ale w wielkim stopniu ukryte, bo rzadko wiarygodnie przez film opisywane. Glawogger czyni to na różne sposoby. Jest jednym z nielicznych współczesnych reżyserów, który harmonijnie tworzy na dwóch polach: kręci na przemian zarówno filmy dokumentalne, jak i fabularne. Jeśli chodzi o film dokumentalny, największą sławę przyniosła mu nieformalna „trylogia pracy”, składająca się z trzech często nagradzanych i szeroko, a czasem w sposób wielce burzliwy, dyskutowanych filmów: *Megamiasta* (1998), pokazywanego na festiwalu PLANETE+ DOC w 2006 roku filmu *Śmierć człowieka pracy* (2005) oraz nagrodzonego na festiwalu w Cannes i startującego w konkursie głównym Millennium na tegorocznym festiwalu PLANETE+ DOC filmu *Chwała dziwkom* (2011).

Glawogger wytrwale szuka tematów, o których sądzi, że są pomijane lub marginalnie, a może wręcz nieuczciwie traktowane przez kino. Tak było już w przypadku jego pierwszego filmu, który cieszył się wielkim międzynarodowym rozgłosem – „Megamiasta”, ukazującego ludzi z dnia na dzień walczących o przetrwanie w wielkich metropoliach: Bombaju, Nowym Jorku, Moskwie i Mexico City. Tak też było w przypadku zmitologizowanej pracy fizycznej w „Śmierci człowieka pracy”. Glawogger pragnął sięgać głębiej i pokazywać świat inaczej, idąc pod prąd, kwestionując ustalone i zastygłe formy wyrazu, śmiało je łącząc i przewartościowując.

Poszczególne części trylogii budziły wielkie zachwyty, ale i gwałtowne sprzeciwy oraz gorące polemiki. Glawogger, wraz ze swym stałym operatorem – Wolfgangiem Thalerem (również gościem tegorocznej edycji festiwalu PLANETE+ DOC), postanowili bowiem połączyć ramą szeroko zakreślonego tematu sekwencje rozgrywające się w różnych miejscach świata. W ten sposób wydobyli wielkie różnice, ale przede wszystkim zadziwiające podobieństwa w podejściu do fizycznej pracy w różnych zakątkach świata.

Glawogger dążył często do poetyckiej syntezy, do efektu „symfo-

nicznego”, jak trafnie o tym pisano. Osiągał swoistą płynność obrazu o charakterze niemal halucynacyjnym (nie przypadkiem wśród jego mistrzów są Werner Herzog i Georges Franju), a wręcz ekstatyczne działanie obrazu wzmocniał przemyślanym użyciem muzyki, stosowanej często jako celowy kontrapunkt. Wykorzystywał talent Johna Zorna („Śmierć człowieka pracy”), ale komentował także obraz utworami PJ Harvey czy CocoRosie („Chwała dziwkom”). To wszystko sprawiało, że jego filmy były traktowane jako wielotorowe, synkretyczne doznanie, działające właśnie niezwykle sensualnie, wymykające się jednoznacznej interpretacji.

Glawogger, uważany za zaangażowanego, a przynajmniej wrażliwego kronikarza świata okrutnych kontrastów i paradoksów, jest zarazem kimś, kto marzy o „czystym kinie”. To właśnie mocno wyczuwalne, wręcz bolesne napięcie pomiędzy tymi sprzecznymi, trudnymi, czasem wręcz nie do pogodzenia artystycznymi dążeniami przesądza o oryginalności i sile jego twórczości. Kino Glawoggera wydaje się bardzo charakterystyczne dla naszych czasów. To kino w wielu aspektach ekstremalne, ale i zaskakująco liryczne. Szokujące wręcz obrazy, które świadczyłyby o utracie nadziei i skrajnie pesymistycznej ocenie ludzi jako gatunku, sąsiadują u Glawoggera z takimi, które nadal świadczą o optymizmie i zaskakująco wręcz silnej wierze w człowieka. Glawoggerowi zawsze udawało się uchwycić w swych filmach puls współczesnego świata – owo płynne połączenie rezygnacji i ciągle żywego niespodziewanego entuzjazmu, witalności triumfującej pomimo wszystko. Filmy Glawoggera to swoista medytacja nad światem. Co prawda jest to medytacja specyficzna, bardzo niespokojna, niecierpliwa, chwilami nawet gorączkowa. Ale czy w czasach powszechnej gorączkowości powinno to dziwić?

3XGLAWOGGER

Podczas festiwalu PLANETE+ DOC będzie można zobaczyć wszystkie trzy części „trylogii pracy”: „Megamiasta”, „Śmierć człowieka pracy” i „Chwała dziwkom”.

MASTERCLASS MICHAELA GLAWOGGERA I WOLFGANGA THALERA

PONIEDZIAŁEK, 14 MAJA 2012, 17.00-18.30, KINOTEKA

W trakcie wykładu mistrzowskiego Michael Glawogger i Wolfgang Thaler opowiedzą zarówno o ich artystycznym credo, jak i o współpracy, poszukiwaniach, opracowywaniu i dokumentowaniu tematów do filmów, planowaniu faz i techniki zdjęciowej oraz stosowanych technikach, w tym również komputerowych. Poruszą także szereg intrygujących kwestii związanych z etyką twórcy. Odpowiedzą między innymi na pytanie, czy dokumentalista ma prawo wykorzystać fotografowanych ludzi i materiał do dokumentowania tez, z którymi być może fotografowani się nie zgadzają. W trakcie wykładu analizie poddane zostaną wybrane trzy sceny z filmów: „Megamiasta”, „Śmierć człowieka pracy” i „Chwała dziwkom”.

Prowadzenie: Michał Chaciński – dyrektor artystyczny Gdynia Film Festival

WSPÓŁORGANIZATOR:

MEDIA
MEDIA Desk Polska

PARTNERZY:

WAJDA SCHOOL

PSC

Canon

FILMPRO

PIĄTEK 11 MAJA 2012 / May 11, Friday

18:00 | KINOTEKA | DEBATA „PIŁKA W POLITYCE CZY POLITYKA W PIŁCE?”
po filmie „Futbol ściśle tajny”*Debate „Football of Politics or Politics of Football?” following the screening of the film „Football Under Cover”*

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Po filmie Fundacja im. Heinricha Bölla zaprasza na debatę.

Okresowi przygotowań do Euro 2012 w Polsce i na Ukrainie towarzyszyły publiczne dyskusje na tematy bliżej i dalej związane z piłką. Futbol, postrzegany przez wiele krajów jako dyscyplina narodowa, jest w stanie poruszyć masy i wywołać zbiorowe emocje. Społeczne oddziaływanie piłki nożnej prowadzi często do wzmacniania poczucia przynależności do grupy czy wręcz całego narodu. Turnieje narodowe ułatwiają porozumienie pomiędzy narodami. Zarówno na poziomie narodowym, jak i międzynarodowym, piłka odgrywa rolę łącznika, wykraczającego często poza granice podziałów społecznych.

Jednocześnie ta sama dyscyplina sportowa potrafi dzielić społeczeństwa. W historii jest wiele przykładów meczów o silnym kontekście politycznym, jak pamiętny ćwierćfinał mistrzostw świata w 1986 roku między Anglią i Argentyną, odbywający się w cieniu wojny o Falklandy. Kluby sportowe lub grupy kibiców uprawiają również politykę na poziomie narodowym. Wiele miast ukształtowanych jest przez rywalizację dwóch drużyn, gdzie nierzadko dochodzi do ataków na sympatyków drużyny przeciwnej. Kluby kojarzone są także z określoną grupą społeczną czy wręcz poglądami politycznymi.

Podczas debaty przyjrzymy się bliżej związkowi piłki i polityki. Czy piłka nożna/sport bez polityki są w ogóle możliwe? Jakie niebezpieczeństwa kryje połączenie ze sobą tych elementów? Czy należy za wszelką cenę dążyć do ich oddzielenia? Czy polityka wykorzystuje instrumentalnie piłkę, czy to zaangażowanie w piłkę nożną można postrzegać jako formę zaangażowania politycznego?

W debacie udział wezmą / Participants:

Ayat Najafi – reżyser filmu „Futbol ściśle tajny” (Niemcy)
/ Director of the Film „Football Under Cover” (Germany)

Jacek Purski – Stowarzyszenie „Nigdy Więcej”, program odpowiedzialności społecznej UEFA Euro 2012 „Respect diversity”
/ „Never Again” Association, UEFA Euro 2012 Respect Diversity Social Responsibility Program

Seweryn Dmowski – politolog, Uniwersytet Warszawski, prywatnie kibic Legii Warszawa
/ Political Scientist from the University of Warsaw, Supporter of Legia Warszawa Football Team

Iryna Magdysh – redaktorka, magazyn „Ji” (Ukraina) / Editor of „Ji” magazine (Ukraine)

Moderator: Michał Pol – dziennikarz sportowy, „Gazeta Wyborcza”, Sport. pl
/ Sports Reporter, „Gazeta Wyborcza” Newspaper, Sport. pl

After the screening, the Heinrich Böll Foundation invites viewers to a debate. The pre-Euro 2012 period has been a time of heated public debate on football-related issues. Many countries regard the sport as a national past-time that can stir the masses and evoke group emotions. The upcoming mass-scale soccer events present an opportunity to discuss not only the sport itself, but also the economic and political issues, as well as those related to the media and advertising industries.

The debate aims to inspect relationships between football and politics: is politics-free football – and sport in general – feasible at all? What dangers does combining the two spheres entail? Should we aim to separate them at all costs? Does politics utilize football or is rather involvement in football a form of political activity?

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

HEINRICH BÖLL STIFTUNG
WARSZAWA

19:00 | CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ ZAMEK UJAZDOWSKI / CENTRE FOR CONTEMPORARY ART UJAZDOWSKI CASTLE, ul. Jazdów 2
OTWARCIE WYSTAWY „HARUN FAROCKI PIERWSZY RAZ W WARSZAWIE”*Opening of the Exhibition „Harun Farocki First Time in Warsaw”*

Wystawa zostanie otwarta w obecności artysty.

The Exhibition will be opened in the presence of the artist.

Więcej na: / More on:

www.planetedocff.pl, www.csw.art.pl, www.goethe.de/warszawa

OKONAKINO

DOFINANSOWANO
ZE ŚRODKÓW MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

Auswärtiges Amt

FUNDACJA WSPÓŁPRACY
POLSKO-NIEMIECKIEJ
STIFTUNG
FÜR DEUTSCH-POLNISCHE
ZUSAMMENARBEIT

SOBOTA 12 MAJA 2012 / May 12, Saturday

13:30 | KINOTEKA | DEBATA „POWRÓT NA PLAC WOLNOŚCI:

JAKA PRZYSZŁOŚĆ CZEKA DZIECI „ARABSKIEJ WIOSNY?” po filmie „Świadkowie rewolucji” |

Debate „Back to the Square: What Kind of Future Awaits the Children of the Arab Spring?” following the screening of the film „Words of Witness”

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Po projekcji filmu Amnesty International zaprasza na debatę o „arabskiej wiosnie”. Byliśmy wszyscy świadkami roku bez precedensu w historii Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu. Jedno wydarzenie, dramatyczny apel jednego człowieka, stało się iskrą, która roznieciła pożar. Nagle wszyscy ludzie w całym regionie zaczęli domagać się zmian, żądać respektowania ich godności, możliwości wpływu na władzę.

Rok po rozpoczęciu rewolucji okazuje się jednak, że przed społeczeństwami tego regionu jest jeszcze daleka droga ku demokracji i respektowaniu praw człowieka. Egipskie służby bezpieczeństwa zdają się mieć wciąż nieograniczoną władzę, zabijając obecnie protestujących Egipcjan tak samo brutalnie, jak w ostatnich dniach rządów Mubara. W Libii grasujące po kraju, uzbrojone w ciężką broń, bojówki dopuszczają się tortur i bezprawnie więżą osoby, które uznają za popleczników dawnego reżimu. Syria wykrwawia się w walkach armii prezydenta Assada z samoobroną cywilów. Świat wydaje się bezradny wobec tragedii humanitarnej tego kraju, wywołanej przez konflikt interesów pomiędzy największymi graczami politycznymi w regionie. Sama postawa zachodnich państw nie jest czysta. Z jednej strony poparcie dla aspiracji protestujących, z drugiej umowy z autorytarnymi reżimami na transfery broni.

W tej sytuacji – z jednej strony pełnej ogromnych nadziei i aspiracji, a z drugiej wciąż dziejącej się tragedii – zastanawiamy się, co stanie się z krajami Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu po arabskiej wiosnie. Czy zmiany, które już się dokonały, doprowadzą do głębszych przemian systemowych, w których demokracja i prawa człowieka będą miały swoje miejsce? Czy będzie to rewolucja praw człowieka?

W debacie udział wezmą/Participants:

Patrycja Sasnal – politolog i arabistka, analityk ds. Bliskiego Wschodu w Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych / Political Science and Specialist on Middle East-related Issues, Member of Polish Institute of Foreign Affairs

Maria Pomianowska – dyrektor artystyczny Warszawskiego Festiwalu Skrzyżowanie Kultur / Artistic Director of the Warsaw-based Cross-Culture Festival

Maciej Fagasiński – koordynator kampanii Amnesty International / Campaign Coordinator in Amnesty International Poland

Dina Harb – producentka filmu „Świadkowie rewolucji” / Producer of the Film „Words of Witness”

Moderator: Wawrzyniec Smoczyński – kierownik działu zagranicznego tygodnika „Polityka” / Foreign Affairs Editor of „Polityka” Magazine

After the screening, Amnesty International invites viewers to a debate about the „Arab Spring”. We have all followed the events of an unprecedented year in the history of North Africa and the Middle East, when one man's dramatic plea sparked a wildfire and suddenly, the region's peoples began to demand changes, respect for their dignity and influence over their governments.

However, a year after the revolution began, it transpires that for these societies, democracy and respect for human rights are still a long way ahead. In circumstances, where the region's huge hopes and ambitions side with the tragedy that is still being perpetuated – we ponder over the post-Arab Spring future of North Africa and Middle East countries. Will the changes that had already taken place lead to deeper systematic transformations that will usher in democracy and human rights? Will this be a revolution of human rights?

Projekt współfinansuje

14:00 | KINOTEKA | DOC NEXT @ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: DOC NEXT NETWORK VOL.1 |

Doc Next @ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: Doc Next Network vol.1

17:30 | KINOTEKA | DEBATA „ROZWÓJ: MIRAŻ WIECZNEGO POSTĘPU?” po filmie „Pułapki rozwoju” |

Debate „Mirage of Eternal Progress?”, following the screening of the Film „Surviving Progress”

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Po projekcji Fundacja im. Heinricha Bölla i Greenpeace Polska serdecznie zapraszają na debatę panelową.

Postęp od zamierzczliwych czasów postrzegany był jako dążenie do udoskonalania warunków życia i funkcjonowania, zarówno jednostek, jak i całych społeczności. Rozwój indywidualny i społeczny, praca, tworzenie nowych technologii i odkrycia naukowe są gwarantem dobrobytu oraz komfortu. Brak realizacji tych działań lub ich ograniczanie prowadzi do zubożenia społeczeństwa. Stan cywilizacyjnej prosperity jest więc symbolizowany przez rozwój gospodarczy. Jak zauważają autorzy filmu „Pułapki rozwoju”, w czasach, gdy przetrwanie społeczności zależało od upolowania mamuta, wymyślenie sposobu na sprawne zabicie dwóch mamutów można było nazwać postępem. Niemniej jednak, strategia polegająca na zapędzeniu całego stada mamutów na skraj urwiska tak, aby wszystkie zwierzęta zginęły od upadku z dużej wysokości, można nazwać „pułapką postępu”. „Wiele wspaniałych ruin, które ozdabiają pustynie i dżungle w różnych zakątkach świata, są pomnikami pułapek postępu, nagrobkami cywilizacji, które stały się ofiarami własnego sukcesu. Los, jaki spotkał te społeczności, niegdyś potężne, rozbudowane i wybitne, może stać się dla nas najbardziej pouczającą lekcją... można porównać je do samolotów, które uległy katastrofie” – pisał Ronald Wright w „Krótkiej historii postępu”.

Nie ulega wątpliwości, że lekkomyślne zużycie zasobów prędzej czy później ograniczy postęp i będzie miało kolosalny wpływ na ludzkość. „Pułapka postępu” tworzy się, gdy konflikt pomiędzy krótkoterminowym interesem wybranych grup (często elit) a długoterminowym interesem współczesnej cywilizacji skłania do wyboru strategii osiągania szybkiej korzyści kosztem zniszczenia naturalnych zasobów. Czy istnieją więc granice postępu? Odpowiedzi postaramy się poszukać po obejrzeniu filmu „Pułapki rozwoju”, w debacie przeprowadzonej w kręgu uczonych i myślicieli XXI wieku.

W debacie udział wezmą / Participants:

Mathieu Roy – jeden z reżyserów filmu „Pułapki rozwoju” (Kanada) / One of the Directors of the Film „Surviving Progress” (Canada)

Grzegorz Peszko – ekonomista, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (Wielka Brytania) / Senior Economist, European Bank for Reconstruction and Development (Great Britain)

Ewa Charkiewicz – ekonomistka, członkini Think Tanku Feministycznego (Polska) / Economist, Member of the Feminist Think Tank (Poland)

Micha X. Peled – reżyser i producent filmów dokumentalnych: „Gorzkie ziarna”, „Chiny w kolorze blue” oraz „You, Me, Jerusalem” (Stany Zjednoczone) / Director and Producer of the Documentary Films: „Bitter Seeds”, „China Blue” and „You, Me, Jerusalem”, (USA)

Moderator: Jacek Żakowski – dziennikarz / Journalist

After the screening the Heinrich Böll Foundation and Greenpeace Poland invite you to participate in an open debate.

Since ancient times progress has been seen as an attempt to improve living conditions and the functioning of both individuals and entire communities. Personal and social development, work, creating new technologies and scientific discoveries are a guarantee of prosperity and comfort. Lack of implementation of these actions or their limitation easily lead to the impoverishment of society. State of prosperity is symbolized by the economic development. As noted by the authors of the film „Surviving Progress”, at a time when survival of the community depended on the successful hunt of mammoth, finding an efficient way to kill two mammoths could be called a progress. However, the strategy of hunting the entire herd of mammoths by squeezing them at the edge of a cliff and pushing, would be called a progress trap. Ronald Wright wrote in „A Short History of Progress” that „many of the great ruins that grace the deserts and jungles of the Earth are monuments to progress traps, the headstones of civilizations which fell victim to their own success”. Being warned about its content can we change something now to avoid the fate of the fallen civilization? Certainly we are not helpless against the existing problems, as long as they have a source in our action, the solution lies in the range of our capabilities.

Projekt współfinansuje

18:30 | KINOTEKA | FESTIWAL PLANETE+ DOC W SUDANIE POŁUDNIOWYM:
WIDEOKONFERENCJA Z PUBLICZNOŚCIĄ W DŻUBIE po filmie „Sprawiedliwość na sprzedaż” |
PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL in South Sudan: Videoconference with Juba Audience Following the Screening of the Film „Justice for Sale”

19:00 | KINOTEKA | OTWARCIE RETROSPEKTYWY FILMÓW HARUNA FAROCKIEGO:
POKAZ FILMU „OBRAZY ŚWIATA I ZAPIS WOJNY” ORAZ SPOTKANIE Z REŻYSEREM |
Opening of the Harun Farocki's Film Retrospective: Following the screening of the film „Images of the World and the Inscription of War” and meeting with the director

22:30 | KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA / FESTIVAL CLUB CAFE KULTURALNA | KONCERT OMARA BOFLOTA | *Omar Boflot in Concert*
Kto przyniósł hip hop do Egiptu?

Wstęp wolny / Admission Free

Omar Boflot to najbardziej znany artysta hiphopowy i prekursor tego gatunku w Egipcie. Swoją karierę raperską zaczynał w 1995 roku w Ghanie. Tam dołączył do składu Patty Riddaz, czyli party riders (w wolnym tłumaczeniu: imprezowicze). Grupa zdobyła ogromną popularność dzięki występom w programie fun world (świat zabawy) oraz obecności na ekranie kanału Ghana TV. Prezentowali zupełnie nowe brzmienie, czym wywołali entuzjastyczne przyjęcie publiczności. W 1998 roku Boflot wrócił do Egiptu, gdzie poznał Yassina Zahrana, znanego także jako 9 milli. Ich przyjaźń i ścisła współpraca zaowocowały powstaniem grupy Y-Crew. Początkowo rapowali po angielsku i francusku, ale w 2000 roku postanowili tworzyć swoje utwory w języku arabskim. „Ludzie chcieli słuchać rapu w języku, który znają, świetnie rozumieją i jest im bliski. To był milowy krok na naszej artystycznej drodze” – tłumaczy Boflot. Artysta początkowo samodzielnie nagrywał swoje płyty i realizował je w Internecie. Obecnie jego producentem jest Fredwreck, współpracujący z takimi gwiazdami hip hopu jak: Snoop Dogg, 50 Cent i Dr. Dre. Swoją popularność zawdzięcza m.in. zwycięstwu w pierwszej edycji popularnego programu HipHopNa w MTV Arabia.

Omar Boflot jest także piosenkarzem R&B, inżynierem dźwięku i producentem muzycznym promującym nowych artystów. Pomógł wielu raperom zaistnieć na hiphopowej scenie Egiptu. Artysta deklaruje, że chce „zarażać” ludzi hip hopem. „Widzę w tym swój życiowy cel” – zaznacza z uśmiechem.

Nadszedł nasz czas.

Jedyny koncert Boflota, gwiazdy egipskiego hip hopu, odbędzie się w Polsce w ramach festiwalu PLANETE+ DOC. Występ rapera jest dopełnieniem dnia poświęconego tematowi rewolucji egipskiej, którego partnerem jest Stołeczna Estrada, organizator Warszawskiego Festiwalu Skrzyżowanie Kultur. W Kairze rap jest nieoficjalnym, muzycznym komentarzem do przemian, jakie aktualnie mają miejsce na ulicach.

Who brought hip-hop to Egypt?

Omar Boflot is Egypt's most famous hip-hop artist and pioneer of the genre. He began his career as a rapper in 1995 in Ghana, where he joined the Patty Riddaz ("party riders") crew. The group won huge popularity thanks to their appearances in "fun world" program on Ghana TV. They represented a completely new sound, which met with enthusiastic audience reactions. In 1998, Boflot returned to Egypt, where he met Yassin Zahran aka 9 Miles. Their friendship and close collaboration resulted in the creation of Y-Crew. They began by rapping in English and French, but in 2000 decided to use Arabic instead. The people wanted to listen to rap in a language they would know, understand, and feel close to. This was a milestone in our careers – Boflot explains. Initially, he recorded his albums himself and released them online. He now works with Fredwreck, a producer who has collaborated with hip-hop stars including Snoop Dogg, 50 Cent and Dr. Dre. One of the reasons behind Boflot's popularity was his victory in the first edition of HipHopNa program on MTV Arabia.

Boflot is also an R&B singer, sound engineer and music producer promoting young talent, and helping rap artists with their breakthrough on Egypt's hip-hop scene. Boflot claims he wants to "spread the hip hop contagion". I see it as my life's mission – he states with a smile.

The concert is organized in collaboration with Stołeczna Estrada, the organizer of Warsaw-based Cross-Culture Festival.

stołeczna
estrada

NIEDZIELA 13 MAJA 2012 / May 13, Sunday

14:00 | KINOTEKA | WYKŁAD MISTRZOWSKI: „KRĘCENIE FILMÓW I PRAWA CZŁOWIEKA. PETR LOM” |
Masterclass: „Filmmaking and Human Rights. Petr Lom”
Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

14:00 | KINOTEKA | DOC NEXT @ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: DOC NEXT NETWORK VOL. 2 |
Doc Next @ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: Doc Next Network vol. 2

14:00-17:00 | KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA / FESTIVAL CLUB CAFE KULTURALNA
DOC NEXT @ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: 10 MINUT INTELIGENTNEJ ROZMOWY |
Doc Next@ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: 10 Minutes of Intelligent Conversation
Język: polski / Language: Polish

**16:00 | LUNA | DEBATA „ZRÓWNOWAŻONE MIASTA PRZYSZŁOŚCI: PLANY CZY MARZENIA?”
po filmie „Zurbanizowani” | Debate „Sustainable Cities of the Future: Plans or Dreams?”**

Following the screening of the film „Urbanized”

Język debaty: polski / Language of the debate: Polish

Po projekcji Agenda ONZ ds. Rozwoju (UNDP), koordynująca inicjatywę Sekretarza Generalnego ONZ Global Compact w Polsce, zaprasza na debatę.

Prognozy przewidują, że w 2050 roku 75% populacji ziemi będzie mieszkać w miastach. Coraz istotniejsze stają się zatem zagadnienia dotyczące projektowania przestrzeni miejskiej. Film „Zurbanizowani” śledzi strategię związane z tzw. urban design, przedstawia prace najbardziej znanych architektów z różnych zakątków świata.

A jak jest w Polsce? O tym, jak wyglądają perspektywy zrównoważonego rozwoju na lokalnym poziomie, porozmawiamy podczas debat w pięciu miastach: Warszawie, Wrocławiu, Łodzi, Gdyni i Lublinie. W debatach wezmą udział przedstawiciele i przedstawicielki władz miejskich oraz organizacji pozarządowych, eksperci i ekspertki w dziedzinie architektury i budownictwa naturalnego, a także sami mieszkańcy i mieszkanki miast. W dyskusji postaramy się zestawiać pokazywane w filmie rozwiązania z perspektywą rozwoju polskich miast.

Debaty odbywają się w przeddzień konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych na temat Zrównoważonego Rozwoju Rio+20, na której liderzy omawiać będą zagadnienia związane z kierunkami globalnego rozwoju.

Partnerem debat jest Green Cross Poland (GCPL), będący polskim oddziałem międzynarodowej organizacji Zielonego Krzyża (Green Cross International, www.greencrosspoland.org).

W debacie udział wezmą:

Krzysztof Herbst – wiceprezes Fundacji Inicjatyw Społeczno-Ekologicznych Paweł Kłudkiewicz – Stowarzyszenie „Odblokuj”

Dominika Kulczyk-Lubomirska – założyciel i wiceprezes Green Cross Poland

Przedstawiciel Urzędu Miasta st. Warszawy

Moderator: Kamil Wyszowski – dyrektor Biura Projektowego UNDP w Polsce

Global Compact Network
Poland

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOLECZNE
WARSZAWA

**16:00 | KINOTEKA | SPOTKANIE Z HARUNEM FAROCKIM po projekcji filmu „Robotnicy opuszczają fabrykę” |
Meeting with Harun Farocki after the screening of the film „Workers Leaving the Factory”**

Języki : polski i angielski / Languages: Polish and English

Wstęp wolny / Admission Free

Moderator: Paweł Mościcki

**18:30 | KINOTEKA | SPOTKANIE Z CHARLOTTE RAMPLING po projekcji filmu „Charlotte Rampling. Spojrzenie” |
Meeting with Charlotte Rampling after the screening of the film „Charlotte Rampling: The Look”**

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Zapraszamy na spotkanie z Charlotte Rampling – światowej sławy aktorką, laureatką Cezara i Europejskiej Nagrody Filmowej. Grała m.in. w filmach Woody'ego Allena i François Ozona. Rozpoczęła karierę jako modelka, z czasem stała się jedną z gwiazd kina brytyjskiego. Pokazywany na festiwalu film dokumentalny „Charlotte Rampling. Spojrzenie” opowiada o życiu artystki, a Rampling jest specjalnym gościem tegorocznej edycji festiwalu.

Moderator: Robert Ziębiński – dziennikarz tygodnika „Newsweek” / Journalist of „Newsweek Poland”

We invite you to the meeting with Charlotte Rampling – a world-famous actress and recipient of both the César and the European Film Award. She has starred in films by Woody Allen and François Ozon. She began her career as a model, to become one of British cinema's biggest stars. The documentary feature „Charlotte Rampling: The Look” tells the story of Rampling's life, and the protagonist herself is a special guest at this year's festival.

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOLECZNE
WARSZAWA

**22:00 | KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA / FESTIVAL CLUB CAFE KULTURALNA |
DOC NEXT @ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: VIDEO GAGA |**

Doc Next @ PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL: VIDEO GAGA

Wstęp wolny / Admission Free

Home video. Remix. Sample. Live cinema. Grupa młodych twórców dokumentalnych, wspartych przez artystę multimedialnego Karola Rakowskiego (Spectrube), zaprasza do udziału w niezwykłym doświadczeniu „kina na żywo”. Przyjdź. Zobacz. Posłuchaj. Zrelaksuj się.

Home video. Remix. Sample. Live cinema. A group of young documentary filmmakers with the support of a multimedia artist Karol Rakowski from Spectrube invite you to participate in the unique „live cinema” experience. Come to watch, listen and relax.

Doc Next Network
network of young cinema makers

PONIEDZIAŁEK 14 MAJA 2012 / May 14, Monday

17:00 | KINOTEKA | WYKŁAD MISTRZOWSKI: WIKTOR KOSSAKOWSKI |

Masterclass: Victor Kossakovsky

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

18:00 | LUNA | DEBATA „MARSZ, MARSZ OBURZENI!” po filmie „Oburzeni” |
Debate „March, march Indignados!” following the screening of the film „The Outraged | Indignados”

Język: polski / Language: Polish

Krytyka Polityczna zaprasza na debatę. „Jesteśmy zwykłymi ludźmi. Jesteśmy tacy, jak ty: wstajemy rano, żeby studiować, pracować, mamy rodziny i przyjaciół. Jesteśmy ludźmi pracy, którzy codziennie zarabiają na życie i lepszą przyszłość dla wszystkich wokół nas” – pisali w Manifeście Ruchu 15 Maja hiszpańscy Oburzeni.

Protestujący z Ruchu Oburzonych okupowali w 2011 roku place, budynki i organizowali masowe demonstracje w niemal tysiącu ośrodków na świecie.

„Oburzeni mówią: nie będziemy płacić za wasz kryzys, chcemy, aby liczył się człowiek, a nie zysk, chcemy zwiększenia uczestnictwa obywateli w decyzjach politycznych, chcemy innych relacji między światem polityki, bankierami a zwykłymi ludźmi” – mówił Igor Stokfiżewski obserwujący Ruchy Oburzonych w całej Europie i dokumentujący ich działania. Tony Gatlif, reżyser filmu „Oburzeni”, mówi: „Mój film jest manifestem demokracji. [...] To więcej niż zwykła demonstracja, to zmienia się w małą rewolucję”.

Wokół Oburzonych narosły legendy i namnożyły się stereotypy. Gdy jedni postrzegają Ruch jako największą od dekad mobilizację na rzecz podniesienia jakości zbiorowego życia, usprawnienia procedur demokratycznych i zapobieżenia destrukcyjnym społecznym skutkom kryzysu kapitalizmu, inni rozpoznają w Oburzonych symptom dekadencji roszczeniowej klasy średniej, która domaga się coraz większego udziału w redystrybucji dochodów ekonomicznych i symbolicznych. Zwłaszcza w Polsce widać starania podejmowane przez ośrodki opiniotwórcze na rzecz przedstawienia Ruchu Oburzonych jako przewrotu sytych. Czy Oburzeni zmieniają Europę? Czy czeka nas rewolucja? Co ważnego o współczesnej demokracji mówią Oburzeni?

W debacie udział wezmą:

Tony Gatlif – reżyser filmu „Oburzeni”

Seweryn Blumsztajn – „Gazeta Wyborcza”

Jędrzej Malko – Krytyka Polityczna

Moderator: **Jakub Majmurek** – Krytyka Polityczna

Projekt współfinansuje

krytyka
polityczna

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

19:30 | KINOTEKA | WYKŁAD MISTRZOWSKI: MICHAEL GLAWOGGER I WOLFGANG THALER |

Masterclass: Michael Glawogger and Wolfgang Thaler

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Życie pisze zaskakujące scenariusze.

Odkryj swój własny świat z kamerami **Legria**
i aparatami **EOS**

Odwiedź stoisko Touch&Try firmy Canon
podczas festiwalu **PLANETE+ DOC**

Kinoteka 12-13 maja oraz 19-20 maja 2012

- Prezentacja i testowanie produktów
- Rozmowy z ekspertami
- Materiały informacyjne Canon

Canon

WTOREK 15 MAJA 2012 / May 15, Tuesday

18:00 | KINOTEKA | „APOKALIPSA EKONOMII?”. SPOTKANIE JACKA ŻAKOWSKIEGO Z ROSSEM ASHCROFTEM po filmie „Czterej Jeźdźcy Apokalipsy”

„The Apocalypse of the Economy?” Jacek Żakowski in conversation with Ross Ashcroft following the screening of the film „Four Horsemen”

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Ross Ashcroft to – jak sam siebie nazywa – renegat ze świata biznesu. Jest brytyjskim przedsiębiorcą, producentem, filmowcem. Jego film „Czterej Jeźdźcy Apokalipsy” wyjaśnia źródła kryzysu, które są przemilczane przez media, i wskazuje proste recepty na naprawę tej sytuacji. 23 wybitnych myślicieli i praktyków ze świata ekonomii próbuje wytłumaczyć, jak w rzeczywistości działa globalna ekonomia: prymitywna ideologia „rozwoju” doprowadziła ludzkość na skraj bankructwa. Młodsze pokolenie, żyjące w rozwiniętych krajach, instynktownie czuje, że podstawowy element przestał działać w systemie, który do tej pory zapewniał im rozwój i dobrobyt. Czy świat stoi na skraju przepaści? Co czeka nasze dzieci?

Po filmie na temat przyszłości globalnej ekonomii dyskutować będą reżyser filmu Ross Ashcroft i dziennikarz Jacek Żakowski.

Moderator: Jacek Żakowski – dziennikarz / Journalist

Ross Ashcroft is a British entrepreneur, producer and filmmaker as well as a self-proclaimed renegade economist. His film „Four Horsemen” explores the roots of the economic crisis that the media fail to mention and suggests simple recipes to remedy the current situation. 23 prominent theorists and practitioners from the realm of economics attempt to deconstruct the working mechanisms behind global economy, where the primitive ideology of „growth” has left humanity on the brink of bankruptcy. The younger generation from developed countries intuitively feel that the basic element of the system that had guaranteed growth and welfare is no longer functioning. Is the world on the edge? What kind of future awaits posterity?

After the screening, journalist Jacek Żakowski will discuss the future of global economy with the film's director Ross Ashcroft.

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

19:00 | KINOTEKA | SPOTKANIE Z ERNESTEM BRYLLEM I GARYM TARNEM po filmie „Prorok”

Meeting with Ernest Bryll and Gary Tarn following the screening of the film „The Prophet”

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Ernest Bryll – ur. 1.03.1935 w Warszawie polski poeta, pisarz, autor tekstów piosenek, dziennikarz, tłumacz i krytyk filmowy, dyplomata, autor polskiego tłumaczenia poematu „Prorok” Kahlila Gibrana.

W 1956 roku ukończył Wydział Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Pierwszy tomik wierszy „Wigilie wariata” ukazał się w 1958 roku (w sumie wydał ich około 40). Poza poezją napisał wiele sztuk scenicznych, oratoriów, musicali, jak choćby legendarne już dzisiaj: „Na szkle malowane” czy „Koleś-Nocka”. Stworzył także setki tekstów piosenek. Wykonywali je m. in.: Dwa Plus Jeden, Myslovitz, Skaldowie, Stan Borys, Halina Frąckowiak, Marek Grechuta, Jerzy Grunwald, Halina Kunicka, Czesław Niemen, Daniel Olbrychski, Jerzy Połomski, Krystyna Prońko, Lucja Prus, Danuta Rinn, Maryla Rodowicz, Andrzej Rybiński, Urszula Sipińska. Wiele tekstów napisał do muzyki Katarzyny Gaertner. W 1968 roku, wraz z Markiem Sarterem, założył zespół Drumlersi. Współpracował także z takimi kompozytorami, jak: Antoni Kopff, Włodzimierz Korcz, Janusz Kruk, Czesław Niemen, Andrzej Zieliński.

Przez wiele lat był krytykiem filmowym. Pracował jako kierownik literacki Teatru TV oraz jako szef lub kierownik literacki kilku zespołów filmowych. Oprócz działalności na niwie literatury i mediów w latach 1974–1978 był dyrektorem Instytutu Kultury Polskiej w Londynie, a w latach 1991–1995 ambasadorem Rzeczypospolitej w Republice Irlandii

Ernest Bryll – b. 1935 in Warsaw. Polish poet, writer, lyricist, journalist, translator, film critic, diplomat, author of the Polish translation of Kahlil Gibran's poetic essays „The Prophet”. Graduated in Polish Studies at the University of Warsaw in 1956. His first book of poetry („Wigilie wariata”) was published in 1958; and around 40 books of Bryll's poetry have been published to date. Author of numerous plays, oratorios, musicals and hundreds of song lyrics performed by many Polish artists. For many years, Bryll worked as a film critic and literary advisor to TV Theater and a number of film groups. In addition to his literary and media activity, he served as director of Polish Cultural Institute in London (1974/1978) and was the Polish Ambassador to Ireland (1991-1995).

Gary Tarn – ur. w 1962 roku brytyjski reżyser, kompozytor i muzyk, twórca takich filmów, jak: „Czarne słońce” (2005) – debiutu filmowego, laureata nagrody głównej na festiwalu CPH: DOX w Kopenhadze i nominowanego m.in. do nagrody BAFTA – oraz „Prorok” (2011) – nakręconego na podstawie wydanego w 1923 roku kultowego zbioru 26 poetyckich esejów pt. „Prorok” Kahlila Gibrana, libańskiego artysty, pisarza i filozofa

Gary Tarn – b. 1962, British filmmaker, composer and musician, director of „Black Sun” (his debut film that won Tarn the main prize at CPH: DOX in Copenhagen and received a BAFTA nomination) and „The Prophet” – a film based on a cult collection of 26 poetic essays published in 1923 by Lebanese artist, writer and philosopher Kahlil Gibran.

Moderator: Max Cegielski – pisarz, prezenter radiowy, aktywista kulturalny, podróżnik / Writer, Radio Presenter, Cultural Activist and Traveller

21:00 | KINOTEKA | SPOTKANIE Z TONYM GATLIFEM po filmie „Czas oburzenia!”

Meeting with Tony Gatlif following the screening of the film „Time for Outrage!”

Języki: polski i francuski / Languages: Polish and French

Po polskiej premierze filmu „Czas oburzenia!” Krytyka Polityczna zaprasza na spotkanie z reżyserem filmu „Oburzeni”.

Życiorys Tony'ego Gatlifa brzmi jak scenariusz jego filmu. Urodzony w Algierii francuski reżyser romskiego pochodzenia przyjechał do Francji w latach 60. jako nastolatek, podczas wojny algierskiej. Po drobnych kradzieżach spędził czas w domu poprawczym. Schronienie przed biedą znalazł w kinie i, mimo przeciwności losu, zapisał się na kurs aktorski. Od drugiej połowy lat 70. zaczął pracować jako aktor, reżyser i scenarzysta. Z czasem stał się również kompozytorem i producentem.

Moderator: Jakub Majmurek – Krytyka Polityczna / Member of Political Critique

After the premiere screening of the film „Time for Outrage!”, Political Critique invites you to the meeting with the director.

Tony Gatlif's biography reads like a movie script. Born in French Algeria to Romani parents, he came to France as a teenager in the 1960s, during the Algerian war. Having committed a few minor robberies, he spent some time at a young offenders' institution. He found solace in cinema and against all odds enrolled in an acting program. Starting in mid 1970s, he worked as an actor, screenwriter and director. With time, he also became a composer and a producer. The main themes of many of Gatlif's films are the Romani, migration, cultural identity, art, and left-wing social thought. His films have received numerous awards at the major film festivals around the world. He received the Cannes Palme d'Or for his film „Exils”, and the Caesar Award for his music to „Vengo” and „Gadjo Dilo”.

**krytyka
polityczna**

ŚRODA 16 MAJA 2012 / May 16, Wednesday

18:00 | KINOTEKA | DEBATA „QUO VADIS ROSJO?” po filmie „Pocałunek Putina” |

Debate „Quo vadis Russia?” following the screening of the film „Putin's Kiss”

Języki: polski i rosyjski / Languages: Polish and Russian

Od kilku lat na festiwalu PLANETE+ DOC prezentowane są filmy poświęcone Rosji. Wyłaniający się z nich obraz kraju pozostawia widza z licznymi pytaniami: czy system polityczny w Rosji może być nazywany demokracją? Czy jest szansa na polityczną „rosyjską wiosnę”? Jaki jest stosunek społeczeństwa do władzy?

Punktem wyjścia do odpowiedzi na te pytania będzie film „Pocałunek Putina” autorstwa duńskiej reżyserki Lise Birk Pedersen. Film jest diagnozą sytuacji społeczno-politycznej w Rosji. Opowiada o historii 19-letniej rzeczniczki organizacji młodzieżowej Nasi, która z czasem zaczyna zdawać sobie sprawę z ciemnej strony działalności młodzieżówki.

Film daje wgląd w stosunek młodych ludzi do władzy rosyjskiej: Władimir Putin to dla jednych ojciec narodu, dla innych antydemokratyczny tyran. Wielu młodych Rosjan jednakczy patriotyzm rozumiany jako wspieranie putinowskiej władzy. Inni jednakczą się we wspólnej walce o zmiany polityczne w Rosji.

W debacie udział wezmą:

Piotr Skwieciński – publicysta i komentator „Rzeczpospolitej”, były moskiewski korespondent tej gazety

Ilja Jaszin – lider rosyjskiego ruchu opozycyjnego „Solidarność”

Katarzyna Kwiatkowska – dziennikarka, specjalistka do spraw Wschodu

Anna Łabuszewska – analityk Ośrodka Studiów Wschodnich

Moderator: Agnieszka Lichnerowicz – dziennikarka radia TOK FM

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

19:00 | KINOTEKA | ROZMOWA O PROJEKTANCIE MODY MIGUELU ANDROVERZE po filmie „Równowaga w nierównowadze” |

Conversation about fashion designer Miguel Androver following the screening of the film „Call it a Balance In the Unbalance”

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Zapraszamy na rozmowę z Regine Lettner, reżyserką filmu „Równowaga w nierównowadze”, o bohaterze filmu, projektancie mody Miguela Androverze, którą poprowadzi **Piotr Zachara** – redaktor naczelny miesięcznika „InStyle”

You are invited to a discussion with Regine Lettner – director of the film „Call It a Balance In the Unbalance” about its protagonist, the fashion designer Miguel Androver, moderated by Piotr Zachara – the editor in chief of InStyle magazine.

Miguel Androver – ur. w 1965 roku na Majorce hiszpański projektant mody. W 1991 roku przeniósł się do Nowego Jorku, gdzie cztery lata później, wraz z Douglasem Hobbsem, założył markę modową Dugg i otworzył swój pierwszy sklep Horn w East Village. W Horn można było kupić ubrania takich awangardowych projektantów, jak: Alexander McQueen czy Bless. W 1999 roku Androver postanowił, tym razem już samodzielnie, stworzyć własną linię ubrań dla kobiet. W tym samym roku zaprezentował w Nowym Jorku swoją pierwszą kolekcję „Manaus-Chiapas-NYC”. Pokazana rok później jesienna kolekcja „Midtown” przyciągnęła uwagę całego świata mody, w tym Anny Wintour – redaktor naczelnej amerykańskiego „Vogue”. W tym samym roku Androver podpisał kontrakt z modowym konglomeratem Pegasus Apparel Group, a jego ubrania pojawiły się w sklepach na całym świecie. W 2000 roku otrzymał nagrodę CFDA Perry Ellis dla najlepszego projektanta roku oraz nagrodę amerykańskiej edycji „Vogue” dla najlepszego awangardowego designera roku. Po wrześniowym zamachu na WTC Pegasus Apparel rozwiązało umowę z projektantem. W 2004 roku Miguel Androver został zaproszony do wygłoszenia serii wykładów na uniwersytecie Yale i uniwersytecie Helwan w Kairze i postanowił powrócić na Majorkę. Androver stworzył wiele wizjonerskich, nowatorskich i zaangażowanych społecznie projektów, które trafiły do kolekcji muzealnych na całym świecie, w tym do Victoria and Albert Museum w Londynie, The Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku i Museo Reina Sofia w Madrycie.

Miguel Androver – born in 1965 on Majorca, Spain. Spanish fashion designer. In 1991, he moved to New York, where four years later, along with Douglas Hobbs, he established the fashion label Dugg. In 1999, Androver decided to create his own line of clothes for women. His 2000 fall collection „Midtown” drew the attention of the entire fashion industry, including Anna Wintour – editor in chief of the American „Vogue”. That year, Androver signed a contract with the fashion conglomerate Pegasus Apparel Group, and his clothes appeared in stores around the world. In 2000, he received the CFDA Perry Ellis award for Best Designer of the Year, as well as the American „Vogue” Award for Best Avant-garde Designer of the Year. After the September 11th attacks on WTC, Pegasus Apparel dissolved their contract with Androver. In 2004, he was invited to deliver a series of lectures at the Yale University, and the Helwan University in Cairo. He decided to move back to Majorca. Androver has created many visionary, innovative, and socially aware designs, which made their way into museum collections around the world – including the Victoria and Albert Museum in London, the Metropolitan Museum of Art in New York, and the Museo Reina Sofia in Madrid.

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

19:00 | KINOTEKA | PREMIERA FILMU „PROJEKT NIM” I WRĘCZENIE JAMESOWI MARSHOWI NAGRODY MIESIĘCZNIKA „FOCUS” DLA NAJWIĘKSZEJ OSOBOWOŚCI FESTIWALU |

Premiere of the film „Project Nim”. James Marsh receives the “Focus” Magazine’s Award for the Festival’s Greatest Personality

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

22:30 | KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA / FESTIVAL CLUB CAFE KULTURALNA | KONCERT PICTORIAL CANDI | *Pictorial Candi in Concert*
Wstęp wolny / Admission Free

Pictorial Candi, czyli Candelaria Saenz Valiente, znana jest jako wokalistka ParisTetris. Nagrała właśnie pierwszą płytę solową, zatytułowaną „Eat Your Coney Island”. Specjalnie na tę okazję nauczyła się grać na tandetnej gitarze, co będzie można usłyszeć w kilku utworach. Album jest w przeważającej części łagodną podróżą, która zaczyna się piosenkowo, ma parę punkowych momentów, dochodzi do patetycznego orgazmu organowego i kończy się psychodelicznym dziełem rozpisany na puźony. Wyraźnie słychać tu uwielbienie dla R. Steviego Moore’a, Daniela Johnstona, Skipa Jamesa oraz wszystkiego, co brzmi low-fi i jak z kasetowca. Czego można się spodziewać pod względem stylu? Asian/caribbean – muzyka dawna/pop – punk/rock – eksperyment – muzyka kameralna – akompaniament dla myśli. W składzie koncertowym pojawią się między innymi: Adam Byczkowski, Ola Rzepka, Marcin Masecki i inni.

Pictorial Candi, or Candelaria Saenz Valiente, is also known as the voice of ParisTetris. She has just recorded her first solo album titled Eat Your Coney Island. In order to do so, she learned to play a cheap guitar, which you will be able to hear on some of the tracks. The album is for the most part a gentle journey: starting out melodically, moving on to a couple of punk moments, before reaching a grandiose organ-fuelled climax, and finishing things off with a psychedelic trombone piece. It's a heartfelt love letter to R. Stevie Moore, Daniel Johnston, Skip James, and everything tape recorder low-fi. What can you expect style-wise? Asian/Caribbean – vintage/pop – punk/rock – chamber music – experimental – music for thought. Candi will be joined on stage by Adam Byczkowski, Ola Rzepka, Marcin Masecki, and others.

Projekt współfinansuje

CZWARTEK 17 MAJA 2012 / May 17, Thursday
18:00 | KINOTEKA | SPOTKANIE Z WIKTOREM JEROFIEJEWEM po filmie „Rosyjski libertyn”
Meeting with Victor Erofejev following the screening of the film „Russian Libertine”
Języki: polski i rosyjski / Languages: Polish and Russian

Wiktor Jerofiejew to znany, kontrowersyjny rosyjski pisarz i publicysta, doktor nauk filologicznych na Uniwersytecie Moskiewskim, jeden z inicjatorów wydania „Metropolu” – drugoobiegowego wydawnictwa, w którym poza cenzurą ukazały się teksty radzieckich pisarzy różnych pokoleń (w tym Jerofiejewa). Wydawnictwo spotkało się z ostrą krytyką rosyjskiej władzy, a twórczość Jerofiejewa objęto w Rosji zakazem druku. Pisarz uznawany jest za skandalistę i prowokatora, a jego nasyconą erotyzmem literatura jest sarkastycznym rozliczeniem się z rosyjską historią. W trakcie spotkania porozmawiamy o sytuacji we współczesnej Rosji.

Moderator: Anna Żebrowska – reporterka „Gazety Wyborczej”, prywatnie doktor habilitowana humanistyki

18:00 | KINOTEKA | SPOTKANIE Z LEGENDAMI POLSKIEJ MODY po filmie „Zachować piękno”
Meeting with the Legends of Polish Fashion Industry Following the Film „About Face: Supermodels, Now and Then”.
Język: polski / Language: Polish

Kulisy kariery w świecie mody w czasach PRL zdradzają trzy legendarne polskie topmodelki: **Małgorzata Niemen, Lidia Popiel i Bogna Sworowska** oraz **Jerzy Antkowiak**, projektant Mody Polskiej. Spotkanie towarzyszy pokazowi filmu „Zachować piękno” Timothy’ego Greenfielda-Sandersa. Spotkanie poprowadzi **Piotr Zachara** – redaktor naczelny miesięcznika InStyle.

18:00 | KINOTEKA | DEBATA „MAŁŻEŃSTWA CZASOWE W IRANIE – WOLNOŚĆ CZY ZNIEWOLENIE?” PO FILMIE „MAŁŻEŃSTWO NA CHWILĘ”
Debate: „Temporary Marriages in Iran – Freedom or Enslavement”? following the screening of the film „In the Bazaar of Sexes”
Język: polski / Language: Polish

Małżeństwa czasowe, zwane sigheh, stanowią w Iranie alternatywę dla małżeństw stałych i mogą być zawierane na okres od kilku minut do 99 lat. Praktyka ta budzi kontrowersje nie tylko na Zachodzie, ale także wśród samych Irańczyków. Czy, jak twierdzą niektórzy, małżeństwa te są formą zalegalizowanej prostytucji, czy może w dobie globalizacji i głębokich przemian obyczajowych stają się jedną ze strategii emancypacyjnych dla młodych Iranek i Irańczyków? W trakcie debaty przybliżymy zarówno tradycyjne, konserwatywne oblicze kultury Iranu, jak i współczesne ruchy emancypacyjne oraz strategie stosowane w obrębie obowiązującego prawodawstwa. Czym są małżeństwa czasowe na gruncie prawnym i jak obowiązujące prawo ma się do praktyki? Jak traktowana jest seksualność mężczyzn i kobiet w islamie? Czy tradycyjne wzorce są wciąż realizowane w obliczu przemian obyczajowych w Iranie?

Uczestnicy debaty:

Max Cegielski – dziennikarz, pisarz, prezenter radiowy i telewizyjny, animator kultury, podróżnik

Dr Agnieszka Graff – Ośrodek Studiów Amerykańskich UW, członkini zespołu Krytyki Politycznej

Dr Agata Skowron-Nalborczyk – iranistka, arabistka, islamolog, adiunkt w Zakładzie Islamu Europejskiego Wydziału UW

Aleksandra Szymczyk – iranistka, tłumaczka, aktywistka i członkini Porozumienia Kobiet 8 Marca

Moderator: Anna Czerwińska – działaczka społeczna, ekspertka równościowa

19:00 | LUNA | DEBATA „GAZ ŁUPKOWY – PRZYSZŁOŚĆ CZY ZAGROŻENIE?”
PO PROJEKCJI REPORTAŻU „GAZ ŁUPKOWY – KULISY INTRATNYCH INWESTYCJI”
I MATERIAŁU WYEMITOWANEGO 7 MARCA 2012 W „PANORAMIE”,
NA ANTENIE GDAŃSKIEGO ODDZIAŁU TELEWIZJI POLSKIEJ SA

Debate: „Shale Gas – the Future or a Threat” following the screening of the reportage „Shale Gas – the Wings of Profitable Proposals” and the screening of a TV material broadcast by TVP Gdansk

Język: polski / Language: Polish

Wstęp wolny / Admission Free

Gaz łupkowy budzi liczne kontrowersje i pytania związane z ekologicznymi skutkami jego wydobycia, a także powiązaniem ze sferą polityki i biznesu. Temat ten podejmują reporterzy TVN-owskiego „Superwizjera”, którzy w krótkim filmie dokumentalnym przedstawiają kulisy inwestycji w wydobycie tego surowca. Nasz rząd uznał rozpoczęcie eksploatacji polskich złóż za jeden z priorytetów swojego programu gospodarczego. Niestety tym deklaracjom nie towarzyszy żadna debata na temat faktycznej ceny, jaką zapłacimy za ten surowiec. Czy miliony litrów toksycznej mieszanki wtłaczanej do odwiertów nie zatruje naszej ziemi? Jak zmieni się nasze środowisko, gdy w pasie od Kaszub po Zamojszczyznę pojawią się setki gazowych szybów i rurociągów? Jak rozwój tego przemysłu wpłynie na nasze zasoby wodne? Czy jesteśmy wystarczająco zabezpieczeni od strony prawnej? To tylko część pytań, które zadamy w trakcie debaty, w której udział wezmą przedstawiciele mediów, ekolodzy i naukowcy.

Uczestnicy debaty:

Alicja Krystyniak – reżyserka reportażu „Gaz łupkowy – kulisy intratnych inwestycji”

Bartłomiej Gliński – reżyser reportażu „Gaz łupkowy – kulisy intratnych inwestycji”

Radosław Gawlik – Zieloni 2004, Stowarzyszenie Ekologiczne EKO-UNIA

prof. Andrzej Szczepański – specjalista z zakresu hydrogeologii i ochrony wód podziemnych, profesor zwyczajny w AGH, w Katedrze Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej

Marek Kryda – publicysta i działacz społeczny reprezentujący Instytut Spraw Obywatelskich w Łodzi, współtwórca filmów dokumentalnych dotyczących ochrony środowiska: „Królestwo świrów na wschodzie”, „Pig Business” oraz nominowanego do Nagrody Grand Press filmu „Obcy gen”

Paweł Poprawa – ekspert do spraw niekonwencjonalnych złóż węglowodorów, od kilku lat zajmujący się gazem łupkowym

Moderator: **Monika Libicka** – dziennikarka

Dziękujemy stacji TVN i Gdańskiemu Oddziałowi Telewizji Polskiej SA za pomoc i udostępnienie materiałów.

22:30 | KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA / FESTIVAL CLUB CAFE KULTURALNA | KONCERT „WSZYSTKO PŁYNIE” | „Flowing” in Concert

Wstęp wolny / Admission Free

Muzyka do filmu „Wszystko płynie” jest z wielu względów wyjątkowa. Inaczej niż w przypadku większości polskich produkcji filmowych są to utwory, których nie usłyszymy w radiu, za to często znajdziemy na odtwarzaczach mp3 młodych ludzi. Projekt stworzyli różni artyści sceny niezależnej. Jest to więc przegląd tego, co dzieje się poza głównym nurtem muzycznym. Obok zespołów Paula i Karol oraz Mitch & Mitch na ścieżce dźwiękowej do filmu występują wykonawcy nieznanego szerszej publiczności. Muzycy młodego pokolenia tworzą bez kompleksów, a ich utwory równie dobrze mogłyby powstać w centrach muzyki niezależnej (Nowym Jorku, Berlinie czy Londynie). Projekt „Wszystko płynie” powstał z miłości do muzyki i dla czystej radości jej tworzenia. Zapraszamy na koncert muzyków projektu „Wszystko płynie”.

The „Flowing” soundtrack is exceptional for a number of reasons. Unlike the majority of Polish soundtracks, it is composed of songs that you won't hear on the radio, but can often find on young people's mp3 players. The project involves various artists from the independent scene, so it serves as a survey of the things happening outside the musical mainstream. Next to bands like Paula i Karol and Mitch & Mitch, you will also find performers that are completely unknown to the general public. The young generation of musicians are completely unselfconscious about their output, and you could easily imagine that their songs were written in one of the hubs of independent music (New York, Berlin or London). The „Flowing” project was born out of love for music and the pure joy of creativity. You are invited to a performance by the „Flowing” musicians

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

PIĄTEK 18 MAJA 2012 / May 18, Friday

10:30 – 14:00 | KINOTEKA | INTERDYSCYPLINARNA KONFERENCJA NAUKOWA:
„MIĘDZY TRADYCJĄ A MOCKUMENTARY. PERYPETIE WSPÓŁCZESNEGO KINA DOKUMENTALNEGO” |

Interdisciplinary Science Conference: „Between Tradition and Mockumentary”. Problems of Contemporary Documentaries”

Język: polski / Language: Polish

18:00 | KINOTEKA | DEBATA „SZARA STREFA DZIENNIKARSTWA:
KIEDY DZIENNIKARZ STAJE SIĘ PRZESTĘPCĄ” po filmie „Ambasador” |

Debate „The Murky Side of Journalism: When a Journalist Becomes a Criminal” following the screening of the film „The Ambassador”

Języki: polski i angielski / Languages: Polish and English

Znany z charakterystycznego poczucia humoru reżyser i dziennikarz Mads Brügger zabiera widza tam, gdzie śmieszne staje się straszne i odwrótnie, biorąc pod lupę fragment gorzkiej, afrykańskiej rzeczywistości. Reżyser kupuje przez Internet fałszywe papiery dyplomaty, które w Afryce umożliwiają przemyt diamentów. Wciela się w konsula honorowego Liberii w Republice Środkowoafrykańskiej i wnika w świat czarnego rynku, handlu krwawymi diamentami i afrykańskiej korupcji. Granice rzeczywistości zacierają się. Film Madsa Brüggera „Ambasador” stawia wiele pytań o granice etyki dziennikarskiej, na które postaramy się odpowiedzieć podczas debaty organizowanej we współpracy z Instytutem Lech Wałęsy. Co dla dziennikarza jest barierą, której nie powinien przekraczać? Czy żeby zrobić dobry film o korupcji, samemu trzeba też korumpować? Jakie nowe drogi otwierają się przed dziennikarzami – dziennikarstwo uczestniczące oraz dziennikarstwo obywatelskie?

Uczestnicy debaty / Participants:

Mads Brügger – reżyser filmu „Ambasador” / Director of the Film „The Ambassador”

dr Karolina Wigura – KulturaLiberalna.pl, Instytut Socjologii UW / KulturaLiberalna.pl, University of Warsaw, Institute of Sociology

Andrzej Muszyński – podróżnik, reporter, laureat pierwszego stypendium im. Ryszarda Kapuścińskiego / Traveller, Reporter, the First Laureate of the Ryszard Kapuściński Scholarship

Moderator: Grzegorz Lewicki – „Wprost” / Journalist of „Wprost”

Known for his distinctive sense of humour, director and journalist Mads Brügger takes the audience to a place where the funny becomes the horrifying and vice versa, uncovering a bitter fragment of African reality. The director buys a forged diplomatic ID on the Internet. It is a document that allows one to smuggle diamonds in Africa. He takes on the role of a Liberian honorary consul in the Republic of Central Africa, and in this disguise penetrates the black market, entering a world of blood diamonds and African corruption. The line between reality and fiction gets blurred.

Mads Brügger's „The Ambassador” poses questions on the nature of journalistic ethics that we will attempt to answer during the debate organized in cooperation with Lech Wałęsa Institute. Where is the line a journalists shouldn't cross? Do you need to corrupt others in order to make a good film on corruption? What new avenues can a journalists pursue – participatory journalism and citizen journalism?

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

19:00 | KINOTEKA | WIDEOKONFERENCJA Z MARGARET ATWOOD
po filmie „Dług według Margaret Atwood” |

Videoconference with Margaret Atwood following the screening of the film „Payback”

Język: angielski / Language: English

Rozmowa z Margaret Atwood odbędzie się podczas wideokonferencji na żywo, prowadzonej jednocześnie pomiędzy trzema krajami: Polską (Warszawa, Wrocław), Sudanem Południowym (Dżuba) i Kanadą

The discussion will take the form of a video-conference between three countries: Poland (Warsaw, Wrocław), South Sudan (Juba), and Canada.

Margaret (Eleanor „Peggy”) Atwood to światowej sławy kanadyjska pisarka, poetka i krytyczka literacka, aktywistka społeczna i ekologiczna, zdobywczyni Nagrody Bookera za rok 2000, laureatka Nagrody Księcia Asturii za rok 2008, wymieniana wśród najpoważniejszych kandydatów do literackiej Nagrody Nobla. Zbiór esejów Atwood pt. „Dług. Rozrachunek z ciemną stroną bogactwa” stał się inspiracją dla pokazywanego na festiwalu filmu dokumentalnego „Dług według Margaret Atwood” Jennifer Baichwal, którego Atwood jest również jedną z bohaterek.

Moderatorki / Moderators: Marta Strzelecka – dziennikarka tygodnika „Wprost” / „Wprost” journalist,

Katarzyna Kazimierowska – redaktorka portalu Zwierciadło.pl / editor of Zwierciadło.pl portal

Margaret (Eleanor „Peggy”) Atwood – world-renowned Canadian novelist, poet, literary critic, social and environmental activist, recipient of the 2000 Booker Award and the 2008 Prince of Asturias Award, considered to be one of the main contenders for the literary Nobel Prize. Atwood's collection of essays „Payback: Debt and the Shadow Side of Wealth” served as inspiration for Jennifer Baichwal's film „Payback” screened during the festival, with Atwood being also one of its protagonists.

19:00 | KINOTEKA | MAGIA CZARNEGO CHARAKTERU – PANEL DYSKUSYJNY po projekcji filmu „Paparazzi” |
THE APPEAL OF THE VILLAIN – case study following the screening of the film “Paparazzi”

Język: polski / Language: Polish

Po projekcji Szkoła Wałdy serdecznie zaprasza na panel dyskusyjny.

Dlaczego dajemy się uwieść czarnym charakterom? Zastanowią się nad tym wspólnie:

prof. Wiesław Godzic, socjolog i medioznawca zajmujący się analizą współczesnych mediów;

Piotr Bernas, reżyser filmu „Paparazzi”

oraz jego bohater, **Przemysław Stoppa**, jeden z najbardziej znanych i kontrowersyjnych paparazzo w Polsce.

WAŁDA SCHOOL

22:30 | KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA / FESTIVAL CLUB CAFE KULTURALNA | CZESKIE ELEKTRO! KONCERT MIDI LIDI |
Czech electro! Midi Lidi in Concert
Wstęp wolny / Admission Free

Midi Lidi to wyjątkowy, trzyosobowy zespół z Czech. Grają taneczną, eksperymentalną muzykę elektro. Bawią się mainstreamowym współczesnym popem i dźwiękami elektro lat 90. Zespół stworzył podkład muzyczny i wystąpił w filmie „Świat Marii”, pokazywanym na festiwalu PLANETE+ DOC.

Założycielami Midi Lidi są twórcy, znani w Czechach z działalności w innych dziedzinach sztuki: filmowiec Peter Marek, aktor Prokop Holoubek i projektantka biżuterii Markéta Lisá. Dołączyli do nich grający na bębnach Tomáš Kelar. Nieodłączną częścią show są efektowne wizualizacje autorstwa jednego z najbardziej uznanych czeskich artystów wizualnych: Filipa Ceneka, Magdaleny Hrubéj i VJa Koloucha.

Zespół powstał w 2006 roku i szybko zyskał międzynarodową sławę, między innymi tworząc muzykę do filmu „Protector”, za którą grupa otrzymała najważniejszą nagrodę czeskiego przemysłu filmowego – Czeskiego Lwa 2009. Muzycy śpiewają po czesku. Motto zespołu to: „prosty odbiór, proste przesłanie: Elektro. Wideo. Miłość”.

Midi Lidi is a unique three-piece band from the Czech Republic playing experimental, yet danceable electro. They toy with the sounds of contemporary mainstream pop and electro of the 1990s. The group is responsible for the soundtrack to the film „Marija's Own”, in which they also feature. The film will be screened at this year's PLANETE+ DOC FF.

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

SOBOTA 19 MAJA 2012 / May 19, Saturday
10:00 – 15:30 | SZKOŁA WYŻSZA PSYCHOLOGII SPOŁECZNEJ / UNIVERSITY OF SOCIAL SCIENCES AND HUMANITIES IN WARSAW, ul. Chodakowska 19/31 | INTERDYSCYPLINARNA KONFERENCJA NAUKOWA: „MIĘDZY TRADYCJĄ A MOCKUMENTARY. PERYPETIE WSPÓŁCZESNEGO KINA DOKUMENTALNEGO” |
Interdisciplinary Science Conference: „Between Tradition and Mockumentary”. Problems of Contemporary Documentaries
Język: polski / Language: Polish
12:00 | KINOTEKA | WYKŁAD DLA NAUCZYCIELI: „JAK STEREOTYPY WPŁYWAJĄ NA ZJAWISKA MOBBINGU I BULLYINGU?” po filmie „Gra” |
Lecture for Teachers „How do Stereotypes Influence Mobbing and Bullying?” Following the Screening of the Film „Play”
Język: polski / Language: Polish
18:00 | LUNA | CEREMONIA WRĘCZENIA NAGRÓD: FILM MICHAELA MADSENSA „NIEZWYKŁA PRZECIĘTNOŚĆ” W 3D I MULTIMEDIALNY KONCERT ZESPOŁU POPKULTURA |
Award Ceremony: Premiere of Michael Madsen's film „The Average of the Average” in 3D and a multimedia concert by Popkultura
Język: polski i angielski / Language: Polish and English

Po ogłoszeniu wyników festiwalu i rozdaniu nagród dla twórców najlepszych filmów odbędzie się premiera nowego filmu Michaela Madsena, wykonanego w technologii 3D.

Nowy film Michaela Madsena to pierwszy duński film wykonany w technologii 3D. Duński reżyser znany jest publiczności festiwalu PLANETE+ DOC między innymi z filmu „Jądro Wieczności”, za który otrzymał nagrodę Green Warsaw Award dla najlepszego filmu o tematyce ekologicznej na festiwalu PLANETE+ DOC w 2010 roku. Najnowszy film Madsena „Niezwyczajna przeciętność” opowiada o duńskim miasteczku Middelfart. Inspiracją dla tego przewrotnego filmu stanowił projekt muzealny, polegający na kolekcjonowaniu – w opozycji do klasycznej praktyki muzealnej – świadectw dzisiejszego, przeciętnego życia. Każdy z dwunastu rozdziałów filmu opowiada historię innego, skatalogowanego według naukowych wytycznych, fenomenu, który w przyszłości może dać świadectwo naszych czasów.

Wcześniej wieczór otworzy multimedialne show zespołu POPKULTURA.

Po raz pierwszy formacja pod nazwą POPKULTURA wystąpiła na wielkiej scenie na Festiwalu Heineken Open'er w Gdyni w 2010 roku. W Krakowie w 2011 roku na Coke Live Music Festival zespół POPKULTURA w nowym składzie odniósł kolejny wielki sukces. Występ podczas finałowej gali festiwalu PLANETE+ DOC jest ważnym wydarzeniem w ramach promocji pierwszego albumu. Zespół zaprezentuje swoje nowe przebojowe utwory w formie spektaklu multimedialnego, w którym muzyka, słowa i wizualizacje stanowią integralną i oryginalną artystycznie całość.

POPKULTURĘ tworzą Maciek Olbrych – niezwykle utalentowany lider, wokalista, klawiszowiec, kompozytor i autor tekstów wszystkich utworów. Towarzyszą mu: Rafał Dutkiewicz na bębnach, Kamil Komendecki na basie, Marcin Zawadziński na gitarach i „Żenia” Fomenko na gitarze solowej.

Zespół zaprezentuje swoje nowe przebojowe utwory w formie spektaklu multimedialnego, w którym muzyka, słowa i wizualizacje stanowią integralną i oryginalną artystycznie całość.

After the results are announced and the awards are presented to the winning filmmakers, there will be a premiere screening of Michael Madsen's new film, shot in 3D.

The Danish director is already familiar to the PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL audience thanks to his film „Into Eternity”, for which he has received the 2010 PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL Green Warsaw Award for the best film on ecology-related issues. His latest movie „The Average of the Average” is the first Danish film shot in 3D. The film focuses on a little Danish town Middelfart. The director was inspired by a museum project that, counter to regular museum practices, collects evidence of today's mundane, everyday life. Each one of the film's twelve chapters tells a story of a different phenomenon – catalogued in keeping with scientific protocol – that could in the future serve as a testament of our times.

The evening will be opened with a multimedia show by POPKULTURA.

POPKULTURA played their first big concert at the Heineken Open'er Festival in Gdynia in 2010, but their breakthrough performance – in a new line-up – took place on September 20, 2011, at the Coke Live Music Festival in Cracow.

POPKULTURA is, above all, Maciek Olbrych – the incredibly talented front man, singer, keyboard player, composer, and author of all the lyrics. He is joined by excellent musicians: the dynamic duo Rafał Dutkiewicz on drums and Kamil Momendecki on bass, dazzling Marcin Zawadziński on guitars and energetic Evgeni „Zhenia” Fomenko on solo guitar.

Their performance at the closing gala of the PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL is one of the key events promoting their first album. The band will present their new hits as a multimedia spectacle in which music, words and visualizations form a cohesive and artistically original whole.

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

22:30 | KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA / FESTIVAL CLUB CAFE KULTURALNA |
IMPREZA TANECZNA NA ZAMKNIĘCIE FESTIWALU: NIEDŹWIEDŹ NA KUBIE |

Closing Party: A Bear on Cuba

Wstęp wolny / Admission Free

Podczas nocy kubańskiej, na zamknięcie Festiwalu, w Cafe Kulturalna zagrają DJ Envee, Rei Ceballo i Calle Sol. To połączenie latynoskiego temperamentu i ułańskiej fantazji – będzie gorąco!

DJ Envee, Rei Ceballo and Calle Sol will all play at the festival closing party during the Cuban night, combining Latino temper with Polish imagination – it should be a fiery evening!

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

19-27 MAJA 2012 / May 19-27

WARSZAWA / WARSAW | POMARAŃCZOWE DNI
- FESTIWAL HOLENDERSKIEJ KULTURY I TECHNICZNEJ POMYSŁOWOŚCI |
Orange Days - Dutch Culture and Technological Innovation Festival

NIEDZIELA 20 MAJA 2012 / May 20, Sunday

15:30 | LUNA | WIECZÓR AFRYKAŃSKI: OPOWIEŚCI I MAŁOWANIE OBRAZU NA ŻYWO.
MALIJSKI MALARZ OPOWIE HISTORIĘ DOGONÓW,
po filmach „Biali ludzie” i „Z wizytą u Innego” |

African Evening: Storytelling and Painting. Malian Painter Tells the Story of Dogons' Tribe, following the screening of the films „White Men” and „Framing the Other”.

Język: polski / Language: Polish

Dogonowie są jednym z ludów mieszkających w Mali. Dziś ich wsie przyciągają ciekawskich turystów. Jednak jacy Dogonowie są naprawdę? Czego nie zobaczy turysta, który odwiedzi współczesnych Dogonów?

Dogonów i ich niezwykle świat przedstawi nam malijski malarz Seydou Zan Diarra, malując przed widzami obrazy na płótnie. Usłyszymy niezwykłą opowieść o Dogonach, o korzeniach ich sztuki, o jej symbolice związanej z religią, magią, obrzędami, jej współczesnym obliczu i związkach ze sztuką europejską XIX i XX wieku. W ten sposób powstanie niezwykle, żywy dokument.

Opowieści Seydou będzie towarzyszyła muzyka na żywo.

Seydou Zan Diarra po ukończeniu szkoły średniej zamierzał zdawać do szkoły plastycznej. Jego ojciec był jednak przeciwny zajmowaniu się sztuką, traktując to jako zajęcie nieopłacalne. Obecnie mieszka w Krakowie i pracuje jako weterynarz. Nie porzucił jednak ścieżki artystycznej. Maluje, a jego prace poruszają głównie tematykę afrykańską, bo jak sam twierdzi – to właśnie tęsknota za Afryką daje mu inspirację. Jako artysta Seydou dopracował się własnego, łatwo rozpoznawalnego stylu.

Organizatorzy: Fundacja „Afryka Inaczej”, Afryka.org

Opowiadanie historii odbędzie się dzięki wsparciu finansowemu m.st. Warszawa.

Projekt współfinansuje

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

PLAN PROJEKCJI

Screening Schedule

PIĄTEK 11 MAJA 2012 / Friday, May 11

	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 2 / ROOM 2	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00								
12:30								
13:00								
13:30								
14:00								
14:30					14:30	ZNIKAJĄCE WIOSENNE ŚWIATŁO (<i>Vanishing Spring Light, The</i>), reż. Xun Yu, Chiny/Kanada, 2011, 112 min	14:30	CHŁOPIEC, KTÓRY ZOSTAŁ CAREM (<i>Boy Who Was a King, The</i>), reż. Andrey Paounov, Bułgaria/ Niemcy, 2011, 90 min
15:00	15:00	SZKOŁA WAJDY PRZEDSTAWIA: WITAJ HENRYKU , reż. Agnieszka Elbanowska, Polska, 2012, 4 min;	15:00	KOLABORANT I JEGO RODZINA (<i>Collaborator and His Family</i>), reż. Adi Barash, Ruthie Shatz, Izrael/USA/Francja/Kanada, 2011, 85 min				
15:30		PLANETA ŚLIMAKÓW (<i>Planet of Snail</i>), reż. Seung-Jun Yi, Korea Południowa, 2011, 87 min						
16:00								
16:30							16:30	TANCRKI Z KAIRU (<i>At Night, They Dance</i>), reż. Isabelle Lavigne, Kanada, 2010, 90 min
17:00			17:00	Z WIZYTĄ U INNEGO (<i>Framing the Other</i>) reż. Ilja Kok, Willem Timmers, Holandia, 2011, 25 min SPOTKANIE Z REŻYSERAMI	17:00	GERHARD RICHTER (<i>Gerhard Richter Painting</i>), reż. Corinna Belz, Niemcy, 2011, 97 min		
17:30				NA TROPIE SZKODNIKÓW (<i>Pestering Journey, A</i>), reż. K. R. Manoj, Indie, 2011, 66 min				
18:00	18:00	FUTBOL ŚCIŚLE TAJNY (<i>Football Under Cover</i>), reż. David Assmann, Ayat Najafi, Niemcy, 2008, 86 min;						
18:30		DEBATA „PIŁKA W POLITYCE CZY POLITYKA W PIŁCE?” (<i>Debate „Football of Politics or Politics of Football?”</i>)					18:30	SZKOŁA WAJDY PRZEDSTAWIA: SPOTKANIE , reż. Sylwia Sendyk, Polska, 2012, 4 min;
19:00					19:00	PREZYDENT NOWEJ ATLANTYDY (<i>Island President, The</i>), reż. Jon Shenk, USA, 2011, 100 min		SZCZĘŚCIE. ZIEMIA OBIECANA (<i>Happiness... Promised Land</i>), reż. Laurent Hasse, Francja, 2011, 93 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
19:30			19:30	GORZKIE ZIARNO (<i>Bitter Seeds</i>), reż. Micha X. Pelad, USA/Indie, 2011, 87 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM				
20:00								
20:30								
21:00							21:00	RE-FORMACJA (<i>Reformation</i>), reż. Jeanette Groenendaal, Holandia, 2011, 82 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
21:30	21:30	A TRIBE CALLED QUEST. ŻYCIE W RYTMIE BITÓW (<i>Beats, Rhymes & Life: The Travels of a Tribe Called Quest</i>), reż. Michael Rapaport, USA, 2011, 98 min			21:30	CIERPLIWOŚĆ WEDŁUG SEBALDA (<i>Patience (After Sebald)</i>), reż. Grant Gee, Wielka Brytania, 2012, 90 min		
22:00			22:00	MOJE MIASTO DELHI (<i>I Was Born In Delhi</i>), reż. Bishnu Dev Halder, Indie, 2011, 93 min				
22:30								
23:00								
23:30								

[illegible]

SOBOTA 12 MAJA 2012 / Saturday, May 12

	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 2 / ROOM 2	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00			12:00	TESTAMENT (<i>Will, The</i>), reż. Christian Sønderby Jepsen, Dania, 2011, 85 min				
12:30							12:30	TERAZ JESTEM KOBIETA (<i>I Am a Woman Now</i>), reż. Albert Elings, Holandia, 2011, 75 min
13:00					13:00	HOTEL RED FOREST (<i>Red Forest Hotel</i>) reż. Mika Koskinen, Finlandia, 2011, 87 min		
13:30	13:30	ŚWIADKOWIE REWOLUCJI (<i>Words of Witness</i>), reż. Mai Iskander, USA/Egipt, 2012, 68 min						
14:00		DEBATA „POWRÓT NA PLAC WOLNOŚCI: JAKA PRZYSZŁOŚĆ CZEKA DZIECI „ARABSKIEJ WIOSNY”?” (<i>Debate „Back to the Square: What Kind of Future Awaits the Children of the Arab Spring?”</i>)	14:00	UKŁAD SŁONECZNY (<i>Solar System</i>), reż. Thomas Heise, Niemcy, 2011, 100 min				
14:30							14:30	RE-FORMACJA (<i>Reformation</i>), reż. Jeanette Groenendaal, Holandia, 2011, 82 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
15:00					15:00	MARK LOMBARDI. SZTUKA I SPISEK (<i>Mark Lombardi. Death-defying Acts of Art and Conspiracy</i>), reż. Mareike Wegener, Niemcy, 2011, 79 min		
15:30								
16:00								
16:30			16:30	Z WIZYTĄ U INNEGO (<i>Framing the Other</i>) reż. Ilja Kok, Willem Timmers, Holandia, 2011, 25 min SPOTKANIE Z REŻYSERAMI				
17:00				NA TROPIE SZKODNIKÓW (<i>Pestering Journey, A</i>), reż. K. R. Manoj, Indie, 2011, 66 min	17:00	NIECH ŻYJE BAŁAGAN (<i>Glorious Mess, A</i>), reż. Ulrich Grossenbacher, Szwajcaria, 2011, 117 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	17:00	POKOLENIE KUNDUZ (<i>Generation Kunduz</i>), reż. Martin Gerner, Niemcy, 2011, 80 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
17:30	17:30	PULAPKI ROZWOJU (<i>Surviving Progress</i>), reż. Mathieu Roy, Harold Crooks, Kanada, 2011, 86 min						
18:00		DEBATA „ROZWÓJ: MIRAZ WIECZNEGO POSTĘPU?” (<i>Debate „Mirage of Eternal Progress?”</i>)						
18:30								
19:00			19:00	OTWARCIE RETROSPEKTYWY FILMÓW HARUNA FAROCKIEGO: OBRAZY ŚWIATA I ZAPIS WOJNY (<i>Images of the World and the Inscription of War / Bilder der Welt und Inschrift des Krieges</i>), reż. Harun Farocki, Niemcy, 1988, 75 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM				
19:30							19:30	POWRÓT NA PLAC WOLNOŚCI (<i>Back to the Square</i>), reż. Petr Lom, Torstein Grude, Grecja/Norwegia, 2012, 82 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
20:00					20:00	IBIZA PO ZMROKU (<i>Ibiza Occident</i>), reż. Günter Schwaiger, Austria/Hiszpania, 2011, 85 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM		
20:30								
21:00	21:30	CHWAŁA DZIWKOM (<i>Whores' Glory</i>), reż. Michael Glawogger, Niemcy/Austria, 2011, 114 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM						
21:30			21:30	MYSZ (<i>Mouse, The</i>), reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2011, 26 min				
22:00				PRZEDŁUŻYĆ ŻYCIE (<i>Life Extended</i>), reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2009, 58 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM			22:00	Z PRZEDMIEŚĆ NA SCENĘ (<i>You Laugh But It's True Township to the Stage</i>), reż. David Paul Meyer, USA, 2011, 84 min
22:30								
23:00					22:30	BOMBAY BEACH (<i>Bombay Beach</i>), reż. Alma Har'el, USA, 2011, 80 min		
23:30								

[illegible]

NIEDZIELA 13 MAJA 2012 / Sunday, May 13

	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 2 / ROOM 2	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00			12:00	ŻYCIE DALEKO STĄD (<i>Life, A Long Way Away</i>), reż. Marc Weymuller, Francja, 2011, 81 min				
12:30					12:30	SUSHI. ŚWIATOWA PUŁAPKA (<i>Sushi: The Global Catch</i>), reż. Mark S. Hall, USA, 2011, 75 min	12:30	ZMIERZ SIĘ Z TALERZEM (<i>Step Up To The Plate</i>), reż. Paul Lacoste, Francja, 2011, 86 min
13:00								
13:30								
14:00	14:00	WYKŁAD MISTRZOWSKI: „KRESCENIE FILMÓW I PRAWA CZŁOWIEKA. PETR LOM” <i>Masterclass: „Filmmaking and Human Rights. Petr Lom”</i>	14:00	DOC NEXT NETWORK VOL.2: OSTATNIA WIECZERZA (<i>Last Supper</i>), reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2005, 57 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM WSTĘP WOLNY				
14:30					14:30	BOMBAY BEACH (<i>Bombay Beach</i>), reż. Alma Har'el, USA, 2011, 80 min	14:30	9 SCEN PRZEMOCY (<i>9 Scenes of Violence</i>), reż. Michael Krotkiewski, Szwecja, 2011, 33 min 27 LAT BEZ OBRAZÓW (<i>Anabasis of May and Fusako Shigenobu, Masao Adachi and 27 Years Without Images, The</i>), reż. Eric Baudelaire, Francja, 2011, 66 min
15:00								
15:30								
16:00	16:00	ROBOTNICZY OPUSZCZAJĄ FABRYKĘ (<i>Workers Leaving the Factory / Arbeiter verlassen die Fabrik</i>), reż. Harun Farocki, Niemcy, 1995, 36 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM WSTĘP WOLNY						
16:30			16:30	MYSZ (<i>Mouse, The</i>) reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2011, 26 min PRZEDŁUŻYĆ ŻYCIE (<i>Life Extended</i>), reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2009, 58 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	16:30	NIECH ŻYJĄ ANTYPODY! (<i>Vivan Las Antipodas!</i>), reż. Victor Kossakovsky, Niemcy/Holandia/Argentyna/Chile, 2011, 104 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	16:30	POWRÓT NA PLAC WOLNOŚCI (<i>Back to the Square</i>), reż. Petr Lom, Torstein Grude, Grecja/Norwegia, 2012, 82 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
17:00								
17:30								
18:00								
18:30	18:30	CHARLOTTE RAMPLING. SPOJRZENIE (<i>Charlotte Rampling: The Look</i>), reż. Angelina Maccarone, Niemcy/Francja, 2011, 94 min SPOTKANIE Z CHARLOTTE RAMPLING	18:30	GRANICA WPŁYWU (<i>Red Line</i>), reż. José Felipe Costa, Portugalia, 2011, 80 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM , SPECJALNY GOŚC: HARUN FAROCKI				
19:00					19:00	MEGAMIASTA (<i>Megacities</i>), reż. Michael Glawogger, Austria, 1998, 90 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	19:00	ABY ZMIENIĆ ŚWIAT (<i>Better This World</i>) reż. Katie Galloway, Kelly Duane de la Vega, USA, 2011, 89 min
19:30								
20:00								
20:30								
21:00							21:00	ŁOWCA DUSZ (<i>Soul Catcher</i>), reż. PV Lehtinen, Finlandia, 2011, 13 min ŚWIADKOWIE REWOLUCJI (<i>Words of Witness</i>), reż. Mai Iskander, USA/Egipt, 2012, 68 min
21:30	21:30	SUBSTANCJA. HISTORIA LSD (<i>Substance, The - Albert Hoffman's LSD</i>), reż. Martin Witz, Szwajcaria, 2011, 89 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:30	BĘBNY Z HAITI (<i>When the Drum Is Beating</i>), reż. Whitney Dow, USA, 2011, 88 min	21:30	PUŁAPKI ROZWOJU (<i>Surviving Progress</i>), reż. Mathieu Roy, Harold Crooks, Kanada, 2011, 86 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM		
22:00								
22:30								
23:00								
23:30								

KINO.LAB

PONIEDZIAŁEK 14 MAJA 2012 / Monday, May 14

	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 2 / ROOM 2	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00								
12:30								
13:00								
13:30								
14:00	14:00	CHINY. WAGA CIĘŻKA (<i>China Heavyweight</i>), reż. Yung Chang, Kanada/Chiny, 2012, 89 min			14:00	RAMIN. ZAPASNIK NA EMERYTURZE (<i>Ramin</i>), reż. Audrius Stonys, Łotwa/Gruzja, 2011, 58 min; POCIESZENIE (<i>Solace</i>), reż. Karoline Grindaker, Hilde K. Kjøs, Norwegia, 2011, 68 min	14:00	W RAMIONACH MATKI (<i>In My Mother's Arms</i>), reż. Atia Al-Daradi, Mohamed Al-Daradi, Holandia/Wielka Brytania, 2011, 85 min
14:30								
15:00			15:00	JARMARK EUROPA (<i>Jarmark Europa</i>), reż. Minze Tummescheit, Niemcy, 2004, 115 min				
15:30								
16:00							16:00	NIECH ŻYJE BALAGAN (<i>Glorious Mess, A</i>), reż. Ulrich Grossenbacher, Szwajcaria, 2011, 117 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
16:30					16:30	BALKAŃSKIE MELODIE (<i>Balkan Melody</i>), reż. Stefan Schwietert, Szwajcaria/ Niemcy /Bułgaria, 2012, 94 min		
17:00	17:00	WYKŁAD MISTRZOWSKI: WIKTOR KOSSAKOWSKI <i>Masterclass: Victor Kossakovsky</i>						
17:30			17:30	MOJE MIASTO DELHI (<i>I Was Born in Delhi</i>), reż. Bishnu Dev Halder, Indie, 2011, 93 min				
18:00								
18:30					18:30	BERT STERN. PRAWDZIWI MADMAN (<i>Bert Stern, Original Madman</i>), reż. Shannah Laumeister, USA, 2011, 93 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ		
19:00							19:00	NIECH ŻYJĄ ANTYPODY! (<i>Vivan Las Antipodas!</i>), reż. Victor Kossakovsky, Niemcy/Holandia/Argentyna/Chile, 2011, 104 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
19:30	19:30	WYKŁAD MISTRZOWSKI: MICHAEL GLAWOGGER I WOLFGANG THALER <i>Masterclass: Michael Glawogger and Wolfgang Thaler</i>	19:30	BOBBY FISCHER KONTRA RESZTA ŚWIATA (<i>Bobby Fischer Against the World</i>), reż. Liz Garbus, USA/ Wielka Brytania /Islandia, 2011, 93 min				
20:00								
20:30								
21:00					21:00	CHWAŁA DZIWKOM (<i>Whores' Glory</i>), reż. Michael Glawogger, Niemcy /Austria, 2011, 114 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM		
21:30			21:30	ŻYCIE DALEKO STĄD (<i>Life, A Long Way Away</i>), reż. Marc Weymuller, Francja, 2011, 81 min			21:30	UZALEŻNIENI OD MIŁOŚCI (<i>Love Addict</i>), reż. Pernille Rose Grønkjær, Dania, 2011, 81 min SPOTKANIE Z PRODUCENTKĄ
22:00	22:00	OSTATNI PLAYBOY (<i>Big Eden, The</i>), reż. Peter Dörfler, Niemcy, 2011, 90 min						
22:30								
23:00								
23:30								

KINO.LAB

WTOREK 15 MAJA 2012 / Tuesday, May 15

	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 2 / ROOM 2	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00								
12:30								
13:00								
13:30								
14:00							14:00	W RAMIONACH MATKI (<i>In My Mother's Arms</i>) reż. Atia Al-Daradj, Mohamed Al-Daradj, Holandia/Wielka Brytania, 2011, 85 min
14:30								
15:00	15:00	PAPARAZZI (<i>Paparazzi</i>), reż. Piotr Bernaś, Polska, 2011, 33 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	15:00	MOJE MIASTO DELHI (<i>I Was Born in Delhi</i>), reż. Bishnu Dev Halder, Indie, 2011, 93 min	15:00	SEMPER FI. ZAWSZE WIERNY (<i>Semper Fi. Always Faithful</i>), reż. Tony Hardmon, Rachel Libert, USA, 2011, 76 min		
15:30		WINYLMANIA. ŻYCIE W RYTMIE 33 REWOLUCJI NA MINUTĘ (<i>Vinylmania - When Life Runs at 33 Revolutions Per Minute</i>), reż. Paolo Campana, Włochy/Francja/Niemcy, 2011, 54 min						
16:00							16:00	DRUGIE ŻYCIE (<i>Next Life, The</i>), reż. Fan Jian, Chiny/Japonia/Wielka Brytania, 2011, 54 min
16:30								SCHODY DO SPEŁNIENIA (<i>Going up the Stairs</i>), reż. Rokhsareh Ghaem Maghami, Iran, 2011, 52 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
17:00			17:00	KRÓLOWIE SŁODYCZY (<i>Kings of Pastry</i>), reż. Chris Hegedus, D.A. Pennebaker, USA/Wielka Brytania, 2009, 86 min	17:00	SZCZYT (<i>Peak</i>), reż. Hannes Lang, Niemcy/Włochy, 2011, 91 min		
17:30								
18:00	18:00	CZTEREJ JEŹDŹCY APOKALIPSY (<i>Four Horsemen</i>), reż. Ross Ashcroft, Wielka Brytania, 2011, 97 min						
18:30		"APOKALIPSA EKONOMII?" SPOTKANIE JACKA ŻAKOWSKIEGO Z ROSEM ASHCROFTEM (<i>"The Apocalypse of the Economy?" Jacek Żakowski in Conversation with Ross Ashcroft</i>)						
19:00			19:00	MODELKA (<i>Girl Model</i>), reż. David Redmon, Ashley Sabin, USA, 2011, 78 min SPOTKANIE Z BOHATERKĄ FILMU	19:00	5 ROZBITYCH KAMER (<i>5 Broken Camera</i>), reż. Emad Burnat, Guy Davidi, Palestyna/Francja/Izrael/Holandia, 2011, 90 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	19:00	GNARR NA PREZYDENTA (<i>Gnarr</i>), reż. Gaukur Ulfarsson, Islandia, 2011, 96 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
19:30								
20:00								
20:30								
21:00	21:00	KRYZYS. ODDAJCIE GŁOS GREKOM (<i>Krisis</i>), reż. Nikos Katsaounis, Nina Maria Pachalidou, Grecja, 2012, 62 min						
21:30		CZAS OBURZENIA! (<i>Time For Outrage!</i>), reż. Tony Gatlif, Francja, 2012, 72 min SPOTKANIE Z REŻYSERAMI OBU FILMÓW	21:30	BOBBY FISCHER KONTRA RESZTA ŚWIATA (<i>Bobby Fischer Against the World</i>), reż. Liz Garbus, USA/ Wielka Brytania /Islandia, 2011, 93 min	21:30	OBURZENI (<i>Outraged, The / Indignados</i>), reż. Tony Gatlif, Francja, 2012, 90 min	21:30	ŁOWCA DUSZ (<i>Soul Catcher</i>), reż. PV Lehtinen, Finlandia, 2011, 13 min
22:00								ŚWIADKOWIE REWOLUCJI (<i>Words of Witness</i>), reż. Mai Iskander, USA/Egipt, 2012, 68 min
22:30								
23:00								
23:30								

[illegible]

ŚRODA 16 MAJA 2012 / Wednesday, May 16

	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 2 / ROOM 2	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00								
12:30								
13:00								
13:30								
14:00			14:00	JESTEM WOLNY (<i>Soy Libre – I Am Free</i>), reż. Andrea Roggon, Niemcy, 2010, 87 min				
14:30					14:30	MODELKA (<i>Girl Model</i>) reż. David Redmon, Ashley Sabin, USA, 2011, 78 min SPOTKANIE Z BOHATERKĄ FILMU	14:30	TAHRIR 2011. DOBRZY, ŹLI I POLITYCY (<i>Tahrir 2011: The Good, the Bad and the Politician</i>), reż. Tamer Ezzat, Ayten Amin, Amr Salama, Egipt, 2011, 90 min
15:00	15:00	JARMARK EUROPA (<i>Jarmark Europa</i>), reż. Minze Tummescheit, Niemcy, 2004, 115 min						
15:30								
16:00			16:00	DRUGIE ŻYCIE (<i>Next Life, The</i>), reż. Fan Jian, Chiny/Japonia/Wielka Brytania, 2011, 54 min				
16:30				SCHODY DO SPEŁNIENIA (<i>Going up the Stairs</i>), reż. Rokhsareh Ghaem Maghami, Iran, 2011, 52 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ				
17:00					17:00	DECRESCENDO (<i>Decrescendo</i>), Marta Minorowicz, Polska, 2011, 25 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ	17:00	CHŁOPIEC, KTÓRY ZOSTAŁ CAREM (<i>Boy Who Was a King, The</i>) reż. Andrey Paounov, Bułgaria/ Niemcy, 2011, 90 min
17:30						Z FIDELEM NA DOBRE I NA ZŁE (<i>With Fidel Whatever Happens</i>), reż. Goran Radovanovic, Serbia, 2011, 47 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM		
18:00	18:00	POCALUNEK PUTINA (<i>Putin's Kiss</i>), reż. Lise Birk Pedersen, Dania, 2011, 85 min						
18:30		DEBATA „QUO VADIS ROSJO?” (<i>Debate „Quo vadis Russia?”</i>)						
19:00			19:00	KUMARÉ (<i>Kumaré. Guru dla każdego</i>), reż. Vikram Gandhi, USA, 2011, 84 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	19:00	SZKOŁA WAJDY PRZEDSTAWIA: ZATANCZ ZE MNĄ reż. Ewa Podgórska, Polska, 2012, 5 min	19:00	PROJEKT NIM (<i>Project Nim</i>), reż. James Marsh, Wielka Brytania, 2011, 93 min
19:30						UZALEŻNIENI OD MIŁOŚCI (<i>Love Addict</i>), reż. Pernille Rose Grønkjær, Dania, 2011, 81 min		WRĘCZENIE JAMESOWI MARSHOWI NAGRODY MIESIĘCZNIKA FOCUS DLA NAJWIĘKSZEJ OSOBOWOŚCI FESTIWALU (<i>James Marsh receives the Focus Magazine's Award for the Festival's Greatest Personality</i>)
20:00								
20:30								
21:00								
21:30	21:30	SZKOŁA WAJDY PRZEDSTAWIA: DZISIAJ W WARSZAWIE, JUTRO GDZIEŚ W ŚWIECIE (<i>Today in Warsaw, Tomorrow Wherever</i>), reż. Grzegorz Brzozowski, Polska, 2012, 20 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:30	TYMCZASEM W MAMELODI (<i>Meanwhile in Mamelodi</i>), reż. Benjamin Kahlmeyer, Niemcy, 2011, 75 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:30	GNARR NA PREZYDENTA (<i>Gnarr</i>), reż. Gaukur Ulfarsson, Islandia, 2011, 96 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:30	PRECZ Z MOJEGO PODWÓRKA (<i>Not in My Backyard</i>), reż. Matthias Bittner, Niemcy, 2011, 86 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
22:00								
22:30		NUSFERA (<i>Noosfera</i>), reż. Artchil Khetagouri, Ileana Stanculescu, Rumunia, 2011, 55 min						
23:00								
23:30								

KINO.LAB

CZWARTEK 17 MAJA 2012 / Thursday, May 17

	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 2 / ROOM 2	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00								
12:30								
13:00								
13:30			13:30	KRÓLWIE SŁODYCZY (<i>Kings of Pastry</i>), reż. Chris Hegedus, D.A. Pennebaker, USA/Wielka Brytania, 2009, 86 min	13:30	CINEMA JENIN (<i>Cinema Jenin</i>), reż. Marcus Vetter, Niemcy / Izrael, 2011, 96 min		
14:00							14:00	DRUGIE ŻYCIE (<i>Next Life, The</i>), reż. Fan Jian, Chiny/Japonia/Wielka Brytania, 2011, 54 min
14:30								SCHODY DO SPEŁNIENIA (<i>Going up the Stairs</i>), reż. Rokhsareh Ghaem Maghami, Iran, 2011, 52 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
15:00								
15:30			15:30	SZKOŁA WAJDY PRZEDSTAWIA: DZISIAJ W WARSZAWIE, JUTRO GDZIEŚ W ŚWIECIE (<i>Today in Warsaw, Tomorrow Wherever</i>), reż. Grzegorz Brzozowski, Polska, 2012, 20 min	15:30	WSZYSTKO PŁYNIE (<i>Flowing</i>), reż. Piotr Ivan Ivanov, Krzysztof Dziomdziora, Polska, 2011, 74 min SPOTKANIE Z REŻYSERAMI		
16:00	16:00	MISTRZ TAŃCA POWRACA (<i>Ballroom Dancer</i>), reż. Christian Holten Bonke, Andreas Koefoed, Dania, 2011, 80 min						
16:30				NUSFERA (<i>Noosfera</i>), reż. Artchil Khetagouri, Ileana Stanculescu, Rumunia, 2011, 55 min SPOTKANIE Z REŻYSERAMI			16:30	SERCE NIEBA, SERCE ZIEMI (<i>Heart of Sky, Heart of Earth</i>), reż. Eric Black, Frauke Sandig, Niemcy, 2011, 98 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
17:00								
17:30								
18:00	18:00	ROSYJSKI LIBERTYN (<i>Russian Libertine</i>), reż. Ari Matikainen, Finlandia, 2012, 75 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM I BOHATEREM FILMU WIKTOREM JEROFIEJEWEM	18:00	MAŁŻEŃSTWO NA CHWILĘ (<i>In the Bazaar of Sexes</i>), reż. Sudabeh Mortezaei, Austria, 2009, 52 min DEBATA „MAŁŻEŃSTWA CZASOWE W IRANIE – WOLNOŚĆ CZY ZNIEWOLENIE?” (<i>Debate: „Temporary Marriages in Iran – Freedom or Enslavement?”</i>)	18:00	ZACHOWAĆ PIĘKNO (<i>About Face: Supermodels, Then and Now</i>), reż. Timothy Greenfield-Sanders, USA, 2012, 72 min SPOTKANIE Z LEGENDAMI POLSKIEJ MODY (<i>Meeting with the Legends of Polish Fashion Industry</i>)		
18:30								
19:00							19:00	WODNE DZIECI (<i>Water Children</i>), reż. Aliona van der Horst, Holandia, 2011, 75 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
19:30								
20:00								
20:30								
21:00	21:00	POKAZ PRZEDPREMIEROWY: HELL (<i>Hell</i>), reż. Tim Fehlbaum, Niemcy/Szwajcaria, 2011, 86 min	21:00	SŁODKA BIEDA W OJCZYZNIE (<i>Sweet Smoke of The Fatherland</i>), reż. Masha Novikova, Holandia, 2011, 79 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ				
21:30					21:30	STACJA JAURÈS (<i>Jaurès</i>), reż. Vincent Dieutre, Francja, 2012, 83 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM I BOHATERKĄ FILMU	21:30	WSZYSCY ŚWIECI (<i>Patron Saints, The</i>), reż. Brian M. Cassidy, Melanie Shtatzky, USA, 2011, 72 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
22:00								
22:30								
23:00								
23:30								

[illegible]

PIĄTEK 18 MAJA 2012 / Friday, May 18

	MUZEUM NARODOWE	KINOTEKA	SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA	SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA	SALA 4 / ROOM 4
12:00				10:30	KONFERENCJA NAUKOWA: „MIĘDZY TRADYCJĄ A MOCKUMENTARY. PERYPETIE WSPÓŁCZESNEGO KINA DOKUMENTALNEGO” <i>Interdisciplinary Science Conference: „Between Tradition and Mockumentary”: Problems of Contemporary Documentaries</i>		
12:30							
13:00							
13:30							
14:00						14:00	WODNE DZIECI (<i>Water Children</i>), reż. Aliona van der Horst, Holandia, 2011, 75 min
14:30							
15:00							
15:30		15:30	STACJA JAURÈS (<i>Jaurès</i>), reż. Vincent Dieutre, Francja, 2012, 83 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM I BOHATERKA FILMU				
16:00				16:00	CHŁOPAK STAD (<i>Hometown Boy</i>), reż. Yao Hung-I, Tajwan, 2011, 72 min WISŁAWA SZYMBORSKA. KONIEC I POCZĄTEK (<i>End and Beginning</i>), reż. John Albert Jansen, Holandia, 2011, 55 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	16:00	900 DNI (<i>900 Days</i>), reż. Jessica Gorter, Holandia, 2011, 74 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
16:30							
17:00							
17:30							
18:00		18:00	AMBASADOR (<i>Ambassador, The</i>), reż. Mads Brügger, Dania, 2011, 93 min DEBATA „SZARA STREFA DZIENNIKARSTWA: KIEDY DZIENNIKARZ STAJE SIĘ PRZESTĘPCĄ” (<i>Debate “The Murky Side of Journalism: When a Journalist Becomes a Criminal”</i>)			18:30	HELL (<i>Hell</i>), reż. Tim Fehlbaum, Niemcy/Szwajcaria, 2011, 86 min
18:30							
19:00				19:00	SZKOŁA WAJDY ZAPRASZA: PAPARAZZI (<i>Paparazzi</i>), reż. Piotr Bernaś, Polska, 2011, 33 min PANEL DYSKUSYJNY „MAGIA CZARNEGO CHARAKTERU” Z UDZIAŁEM REŻYSERA I ZAPROSZONYCH GOŚCI		
19:30							
20:00							
20:30						20:30	I WANT (NO) REALITY (<i>I Want (No) Realisty</i>), reż. Ana Brzezińska, Polska/Belgia, 2012, 52 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ KAIR ODZYSKUJE GŁOS (<i>Noise of Cairo, The</i>), reż. Heiko Lange, Niemcy, 2011, 56 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
21:00	21:00						
21:30	BERT STERN. PRAWDZIWY MADMAN (<i>Bert Stern, Original Madman</i>), reż. Shannah Laumeister, USA, 2011, 93 min	21:30	NASZ RAJSKI OGRÓD (<i>Our Garden of Eden</i>), reż. Mano Khalil, Szwajcaria, 2010, 97 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:30	MILIARD SZCZĘŚLIWYCH LUDZI (<i>One Billion Happy People</i>), reż. Maciej Bochniak, Polska, 2011, 64 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM; ŚWIAT MARI (<i>Marija's Own</i>), reż. Željka Suková, Chorwacja, 2011, 62 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ		
22:00							
22:30							
23:00							
23:30							

[illegible]

SOBOTA 19 MAJA 2012 / Saturday, May 19

	KINOTEKA SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA SALA 4 / ROOM 4
12:00	12:00 WYKŁAD DLA NAUCZYCIELI: „JAK STEREOTYPY WPŁYWAJĄ NA ZJAWISKA MOBBINGU I BULLYINGU?” <i>Lecture for Teachers „How do Stereotypes Influence Lobbing and Bullying?”</i> po filmie <i>following the screening of the film</i>		12:00 WIELKI ODLOT (<i>Magic Trip, The</i>), reż. Alison Ellwood, Alex Gibney, USA, 2011, 107 min
12:30			
13:00	GRA (<i>Play</i>), reż. Ruben Östlund, Szwecja, 2011, 118 min	13:00 DŁUG WEDŁUG MARGARET ATWOOD (<i>Payback</i>), reż. Jennifer Baichwal, Kanada, 2011, 82 min	
13:30			
14:00			
14:30			14:30 NIEZWYKŁA WYPRAWA (<i>Extraordinary Voyage, The</i>), reż. Serge Bromberg, Eric Lange, Francja, 2011, 60 min;
15:00		15:00 PAŁAC (<i>Palace</i>), reż. Tomasz Wolski, Polska, 2012, 85 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	PODRÓŻ NA KSIĘŻYC (<i>Trip to The Moon, A</i>), reż. Georges Méliès, Francja, 1902, 15 min
15:30			
16:00			
16:30			16:30 BANANY! CIĄG DALSZY (<i>Big Boys Gone Bananas!</i>), reż. Fredrik Gertten, Szwecja, 2011, 87 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
17:00	17:00 NASZ RAJSKI OGRÓD (<i>Our Garden of Eden</i>), reż. Mano Khalil, Szwajcaria, 2010, 97 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM		
17:30		17:30 HELL (<i>Hell</i>), reż. Tim Fehlbaum, Niemcy/Szwajcaria, 2011, 86 min	
18:00			
18:30			
19:00			19:00 CHŁOPAK STĄD (<i>Hometown Boy</i>), reż. Yao Hung-i, Tajwan, 2011, 72 min
19:30	19:30 SŁODKA BIEDA W OJCZYŹNIE (<i>Sweet Smoke of The Fatherland</i>), reż. Masha Novikova, Holandia, 2011, 79 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ	19:30 GRA (<i>Play</i>), reż. Ruben Östlund, Szwecja, 2011, 118 min	WISŁAWA SZYMBORSKA. KONIEC I POCZĄTEK (<i>End and Beginning</i>), reż. John Albert Jansen, Holandia, 2011, 55 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
20:00			
20:30			
21:00			
21:30			
22:00	22:00 ZURBANIZOWANI (<i>Urbanized</i>), reż. Gary Hustwit, Wielka Brytania, 2011, 85 min	22:00 MILIARD SZCZĘŚLIWYCH LUDZI (<i>One Billion Happy People</i>), reż. Maciej Bochniak, Polska, 2011, 64 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	22:00 NIEZWYKŁA PRZECIĘTNOŚĆ (<i>Average of the Average, The</i>), reż. Michael Madsen, Dania, 2011, 50 min
22:30		ŚWIAT MARII (<i>Marija's Own</i>), reż. Željka Suková, Chorwacja, 2011, 62 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ	BIALI LUDZIE (<i>White Men</i>), reż. Alessandro Baltera, Matteo Tortone, Włochy, 2011, 65 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
23:00			
23:30			

KINO.LAB

NIEDZIELA 20 MAJA 2012 / Sunday, May 20

	KINOTEKA SALA 1 / ROOM 1	KINOTEKA SALA 3 / ROOM 3	KINOTEKA SALA 4 / ROOM 4
12:00		12:00 WODNE DZIECI (<i>Water Children</i>), reż. Aliona van der Horst, Holandia, 2011, 75 min	
12:30			
13:00	13:00 KOLABORANT I JEGO RODZINA (<i>Collaborator and His Family</i>), reż. Adi Barash, Ruthie Shatz, Izrael/USA/Francja/Kanada, 2011, 85 min		
13:30			13:30 RAMIN. ZAPASNIK NA EMERYTURZE (<i>Ramin</i>), reż. Audrius Stonys, Łotwa/Gruzja, 2011, 58 min
14:00		14:00 AMBASADOR (<i>Ambassador, The</i>), reż. Mads Brügger, Dania, 2011, 93 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	POCIESZENIE (<i>Solace</i>), reż. Karoline Grindaker, Hilde K. Kjøs, Norwegia, 2011, 68 min
14:30			
15:00	15:00 DŁUG WEDŁUG MARGARET ATWOOD (<i>Payback</i>), reż. Jennifer Baichwal, Kanada, 2011, 82 min		
15:30			
16:00			16:00 WIELKI ODLOT (<i>Magic Trip, The</i>), reż. Alison Ellwood, Alex Gibney, USA, 2011, 107 min
16:30		16:30 PALAC (<i>Palace</i>), reż. Tomasz Wolski, Polska, 2012, 85 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	
17:00	17:00 CO SIĘ WYDARZYŁO NA WYSPIE PAM (<i>What Happened on Pam Island</i> (<i>Mountain Love Story</i>)), reż. Eliza Kubarska, Polska, 2010, 30 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ		
17:30			
18:00	MALI CHEERLEADERZY (<i>Boy Cheerleaders</i>), reż. James Newton, Wielka Brytania, 2010, 60 min		
18:30			18:30 PALAC (<i>Palace</i>), reż. Tomasz Wolski, Polska, 2012, 85 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
19:00	19:00 HELL (<i>Hell</i>), reż. Tim Fehlbaum, Niemcy/Szwajcaria, 2011, 86 min	19:00 MILIARD SZCZĘŚLIWYCH LUDZI (<i>One Billion Happy People</i>), reż. Maciej Bochniak, Polska, 2011, 64 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM	
19:30		ŚWIAT MARII (<i>Marija's Own</i>), reż. Željka Šuková, Chorwacja, 2011, 62 min SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ	
20:00			
20:30			
21:00	21:00 STACJA JAURÈS (<i>Jaurès</i>), reż. Vincent Dieutre, Francja, 2012, 83 min		21:00 NIEZWYKŁA PRZECIĘTNOŚĆ (<i>Average of the Average, The</i>), reż. Michael Madsen, Dania, 2011, 50 min
21:30		21:30 ANONYMOUS. HISTORIA HAKTYWIZMU (<i>We Are Legion</i>), reż. Brian Knappenberger, USA, 2012, 93 min	BIALI LUDZIE (<i>White Men</i>), reż. Alessandro Baltera, Matteo Tortone, Włochy, 2011, 65 min SPOTKANIE Z REŻYSEREM
22:00			
22:30			
23:00			
23:30			

[illegible]

FILMY A-Z WEDŁUG TYTUŁÓW POLSKICH

Film Index by Polish Title

27 LAT BEZ OBRAZÓW

(Anabasis of May and Fusako Shigenobu, Masao Adachi and 27 Years Without Images, The), reż. Eric Baudelaire, Francja, 2011, 66 min

13.05./14:30 | 17.05./15:00 |

3 DNI WOLNOŚCI *(3 Days of Freedom)*, reż. Łukasz Borowski, Polska, 2011, 27 min

18.05./22:00 | 19.05./22:00 | 20.05./17:30 |

5 ROZBITYCH KAMER *(5 Broken Cameras)*,

reż. Emad Burnat, Guy Davidi, Palestyna/Francja/Izrael/Holandia, 2011, 90 min

15.05./19:00 | 16.05./16:30 | 17.05./16:30 |

9 SCEN PRZEMOCY *(9 Scenes of Violence)*, reż. Michael Krotkiewski, Szwecja, 2011, 33 min

13.05./14:30 | 17.05./15:00 |

900 dni (900 Days), reż. Jessica Gorter, Holandia, 2011, 74 min

17.05./21:30 | 18.05./16:00 | 19.05./14:30 |

A TRIBE CALLED QUEST. ŻYCIE W RYTMIE BITÓW

(Beats, Rhymes & Life: The Travels of a Tribe Called Quest), reż. Michael Rapaport, USA, 2011, 98 min

11.05./21:30 |

ABY ZMIEŃIĆ ŚWIAT *(Better This World)*, reż. Katie Galloway, Kelly Duane de la Vega, USA, 2011, 89 min

11.05./22:00 | 13.05./19:00 |

AMBASADOR *(Ambassador, The)*, reż. Mads Brügger, Dania, 2011, 93 min

18.05./18:00 | 19.05./21:30 | 20.05./14:00 |

ANONYMOUS. HISTORIA HAKTYWIZMU *(We Are Legion)*, reż. Brian Knappenberger, USA, 2012, 93 min

19.05./22:00 | 20.05./21:30 |

AWATARY JAKO PROSTYTUTKI *(Avatars as Prostitutes)*, reż. Piotr Kopik, Polska, 2012, 51 min

14.05./21:00 | 20.05./18:30 |

BALKAŃSKIE MELODIE *(Balkan Melody)*, reż. Stefan Schwietert, Szwajcaria/ Niemcy/Bułgaria, 2012, 94 min

12.05./16:30 | 14.05./16:30 |

BANANY! CIĄG DALSZY *(Big Boys Gone Bananas!)*, reż. Fredrik Gertten, Szwecja, 2011, 87 min

18.05./19:30 | 19.05./16:30 |

BERLIN ANNY PAWŁOwej *(Anna Pavlova Lives in Berlin)*, reż. Theo Solnik, Niemcy, 2011, 80 min

12.05./16:30 | 16.05./14:30 |

BERT STERN. PRAWDZIWY MADMAN

(Bert Stern, Original Madman), reż. Shannah Laumeister, USA, 2011, 93 min

12.05./21:00 | 13.05./19:00 | 14.05./18:30 | 18.05./21:00 |

BĘBNY Z HAITI *(When the Drum Is Beating)*, reż. Whitney Dow, USA, 2011, 88 min

13.05./21:30 | 19.05./14:30 |

BIALI LUDZIE *(White Men)*, reż. Alessandro Baltera, Matteo Tortone, Włochy, 2011, 65 min

19.05./22:00 | 20.05./15:30 | 20.05./21:00 |

BOBBY FISCHER KONTRA RESZTA ŚWIATA

(Bobby Fischer Against the World), reż. Liz Garbus, USA/ Wielka Brytania /Islandia, 2011, 93 min

14.05./19:30 | 15.05./21:30 |

BOMBAY BEACH *(Bombay Beach)*, reż. Alma Har'el, USA, 2011, 80 min

12.05./22:30 | 13.05./14:30 |

CARTE BLANCHE

(Carte Blanche), reż. Alexandre Louis Daniel Goetschmann, Izrael/ Szwajcaria, 2011, 71 min

12.05./14:00 |

CHARLOTTE RAMPLING. SPOJRZENIE

(Charlotte Rampling: The Look), reż. Angelina Maccarone, Niemcy/Francja, 2011, 94 min

13.05./18:30 | 14.05./15:00 | 15.05./19:00 |

CHINY. WAGA CIĘŻKA *(China Heavyweight)*, reż. Yung Chang, Kanada/Chiny, 2012, 89 min

11.05./17:00 | 14.05./14:00 | 20.05./13:00 |

CHŁOPAK STĄD *(Hometown Boy)*, reż. Yao Hung-I, Tajwan, 2011, 72 min

18.05./16:00 | 19.05./19:00 |

CHŁOPIEC, KTÓRY ZOSTAŁ CAREM

(Boy Who Was a King, The), reż. Andrey Paounov, Bułgaria/ Niemcy, 2011, 90 min

11.05./14:30 | 16.05./17:00 |

CHWAŁA DZIWKOM *(Whores' Glory)*, reż. Michael Glawogger, Niemcy /Austria, 2011, 114 min

12.05./21:00 | 14.05./21:00 | 16.05./19:00 | 20.05./19:30 |

CIERPLIWOŚĆ WEDŁUG SEBALDA

(Patience (After Sebald)), reż. Grant Gee, Wielka Brytania, 2012, 90 min

11.05./21:30 | 17.05./21:30 |

CINEMA JENIN *(Cinema Jenin)*, reż. Marcus Vetter, Niemcy /Izrael, 2011, 96 min

14.05./17:00 | 17.05./13:30 |

CO SIĘ WYDARZYŁO NA WYSPIE PAM

(What Happened on Pam Island (Mountain Love Story)), reż. Eliza Kubarska, Polska, 2010, 30 min

20.05./17:00 |

CURE FOR PAIN. HISTORIA MARKA SANDMANA

(Cure for Pain: The Mark Sandman Story), reż. Robert G. Bralver, David Ferino, USA, 2011, 85 min

11.05./22:00 | 16.05./22:00 |

CZAS OBURZENIA! *(Time For Outrage!)*, reż. Tony Gatlif, Francja, 2012, 72 min

15.05./21:00 | 16.05./16:30 |

CZTEREJ JEŹDZCY APOKALIPSY *(Four Horsemen)*, reż. Ross Ashcroft, Wielka Brytania, 2011, 97 min

15.05./18:00 | 16.05./19:30 |

DECRESCENDO *(Decrescendo)*, Marta Minorowicz, Polska, 2011, 25 min

15.05./21:30 | 16.05./17:00 |

DLA PORÓWNIANIA

(In Comparison | Zum Vergleich), reż.Harun Farocki, Niemcy, 2008, 61 min

15.05./20:30 | 19.05./18:30 |

DLUG WEDŁUG MARGARET ATWOOD *(Payback)*, reż. Jennifer Baichwal, Kanada, 2011, 82 min

11.05./21:00 | 18.05./19:00 | 19.05./13:00 | 20.05./15:00 |

DRUGIE ŻYCIE *(Next Life, The)*, reż. Fan Jian, Chiny/Japonia/Wielka Brytania, 2011, 54 min

15.05./16:00 | 16.05./16:00 | 17.05./14:00 |

FUTBOL ŚCIŚLE TAJNY

(Football Under Cover), reż. David Assmann, Ayat Najafi, Niemcy, 2008, 86 min

11.05./18:00 |

GERHARD RICHTER *(Gerhard Richter Painting)*, reż. Corinna Belz, Niemcy, 2011, 97 min

11.05./17:00 | 12.05./15:00 | 15.05./17:00 | 16.05./21:30 |

GNARR NA PREZYDENTA *(Gnarr)*, reż. Gaukur Ulfarsson, Islandia, 2011, 96 min

15.05./19:00 | 16.05./21:30 | 18.05./14:30 |

GORZKIE ZIARNO *(Bitter Seeds)*, reż. Micha X. Peled, USA/Indie, 2011, 87 min

11.05./19:30, 12.05./21:30

GOZARAN. CZAS PŁYNIE

(Gozaran - Time Passing), reż. Frank Scheffer, Holandia/Niemcy, 2011, 90 min

15.05./14:30 | 20.05./21:30 |

GRA *(Play)*, reż. Ruben Östlund, Szwecja, 2011, 118 min

15.05./21:00 | 16.05./21:30 | 17.05./18:30 | 19.05./19:30 |

GRANICA WPŁYWU *(Red Line)*, reż. José Felipe Costa, Portugalia, 2011, 80 min

12.05./19:30 | 13.05./18:30 |

HELL *(Hell)*, reż. Tim Fehlbaum, Niemcy/Szwajcaria, 2011, 86 min

17.05./21:00 | 18.05./17:00 | 18.05./18:30 | 19.05./17:30 | 19.05./19:30 |

20.05./17:00 | 20.05./19:00 |

HOTEL RED FOREST *(Red Forest Hotel)*, reż. Mika Koskinen, Finlandia, 2011, 87 min

11.05./15:00 | 12.05./13:00 |

I BÓG STWORZYŁ SEKS *(And God Created Sex)*, reż. Konrad Szolajski, Polska, 2011, 52 min

13.05./21:30 | 15.05./21:30 |

I WANT (NO) REALITY *(I Want (No) Reality)*, reż. Ana Brzezińska, Polska/Belgia, 2012, 52 min

18.05./20:30 | 20.05./14:30 |

IBIZA PO ZMROKU *(Ibiza Occident)*, reż. Günter Schwaiger, Austria/Hiszpania, 2011, 85 min

11.05./19:30 | 12.05./20:00 |

JAK WIDAC *(As You See aka Wie man sieht)*, reż. Harun Farocki, Niemcy/Germany, 1986, 72 min

13.05./18:30 | 17.05./18:30 |

JARMARK EUROPA *(Jarmark Europa)*, reż. Minze Tummescheit, Niemcy, 2004, 115 min

14.05./15:00 | 16.05./15:00 |

JEDZIEMY DALEJ

(Keep on Rolling (The Dream of the Automobile)), reż. Oscar Clemente, Hiszpania, 2011, 56 min

11.05./16:30 | 14.05./14:00 |

JESTEM WOLNY *(Soy Libre - I Am Free)*, reż. Andrea Roggon, Niemcy, 2010, 87 min

16.05./14:00 | 17.05./14:30 |

JIG. W PODSKOKU *(Jig)*, reż. Sue Bourne, Wielka Brytania, 2010, 93 min

11.05./14:30 | 19.05./12:30 |

KAIR ODZYSKUJE GŁOS (<i>Noise of Cairo, The</i>), reż. Heiko Lange, Niemcy, 2011, 56 min
18.05./20:30 20.05./14:30
KOLABORANT I JEGO RODZINA (<i>Collaborator and His Family</i>), reż. Adi Barash, Ruthie Shatz, Izrael/USA/Francja/Kanada, 2011, 85 min
11.05./15:00 20.05./13:00
KOLYSANKA Z PHNOM PENH (<i>Phnom Penh Lullaby</i>), reż. Paweł Kloc, Polska, 2011, 98 min
20.05./19:00
KORPOKULTURA (<i>Work Hard, Play Hard</i>), reż. Carmen Losmann, Niemcy, 2011, 90 min
18.05./21:30 19.05./19:30
KRÓLOWIE SŁODYCZY (<i>Kings of Pastry</i>), reż. Chris Hegedus, D.A. Pennebaker, USA/Wielka Brytania, 2009, 86 min
15.05./17:00 17.05./13:30
KRYZYS. ODDAJCIE GŁOS GREKOM (<i>Krisis</i>), reż. Nikos Katsaounis, Nina Maria Pachalidou, Grecja, 2012, 62 min
15.05./21:00 16.05./16:30
KUMARÉ. GURU DLA KAŻDEGO (<i>Kumaré</i>), reż. Vikram Gandhi, USA, 2011, 84 min
16.05./19:00 18.05./16:00 19.05./16:00
ŁOWCA DUSZ (<i>Soul Catcher</i>), reż. PV Lehtinen, Finlandia, 2011, 13 min
13.05./21:00 15.05./21:30
MALI CHEERLEADERZY (<i>Boy Cheerleaders</i>), reż. James Newton, Wielka Brytania, 2010, 60 min
20.05./17:00
MAŁŻEŃSTWO NA CHWILĘ (<i>In the Bazaar of Sexes</i>), reż. Sudabeh Mortezaei, Austria, 2009, 52 min
17.05./18:00
MARK LOMBARDI. SZTUKA I SPISEK (<i>Mark Lombardi. Death-defying Acts of Art and Conspiracy</i>), reż. Mareike Wegener, Niemcy, 2011, 79 min
12.05./15:00 16.05./15:00
MARTWA NATURA (<i>Still Life / Stilleben</i>), reż. Harun Farocki, Niemcy, 1997, 56 min
16.05./18:30 20.05./16:30
MEGAMIASTA (<i>Megacities</i>), reż. Michael Glawogger, Austria, 1998, 90 min
13.05./19:00 20.05./15:00
MILIARD SZCZĘŚLIWYCH LUDZI (<i>One Billion Happy People</i>), reż. Maciej Bochniak, Polska, 2011, 64 min
18.05./21:30 19.05./22:00 20.05./19:00
MISTRZ TAŃCA POWRACA (<i>Ballroom Dancer</i>), reż. Christian Holten Bonke, Andreas Koefoed, Dania, 2011, 80 min
14.05./19:00 15.05./16:30 16.05./17:00 17.05./16:00 19.05./20:00
MODELKA (<i>Girl Model</i>), reż. David Redmon, Ashley Sabin, USA, 2011, 78 min
15.05./19:00 16.05./14:30
MOJE MIASTO DELHI (<i>I Was Born in Delhi</i>), reż. Bishnu Dev Halder, Indie, 2011, 93 min
11.05./22:00 14.05./17:30 15.05./15:00
MYSZ (<i>Mouse, The</i>), reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2011, 26 min
12.05./21:30 13.05./16:30
NA TROPIE SZKODNIKÓW (<i>Pestering Journey, A</i>), reż. K. R. Manoj, Indie, 2011, 66 min
11.05./17:00 12.05./16:30
NA ZAWSZE TWOJĄ, CAROLYN (<i>Love Always, Carolyn</i>), reż. Malin Korkeasalo, Maria Ramström, Szwecja, 2011, 70 min
19.05./14:00 20.05./14:00
NASZ RAJSKI OGRÓD (<i>Our Garden of Eden</i>), reż. Mano Khalil, Szwajcaria, 2010, 97 min
18.05./21:30 19.05./17:00
NIECH ŻYJĄ ANTYPODY! (<i>Vivan Las Antipodas!</i>), reż. Victor Kossakovsky, Niemcy/Holandia/Argentyna/Chile, 2011, 104 min
13.05./16:30 14.05./19:00 16.05./17:00 18.05./22:00
NIECH ŻYJE BAŁAGAN (<i>Glorious Mess, A</i>), reż. Ulrich Grossenbacher, Szwajcaria, 2011, 117 min
12.05./17:00 13.05./15:00 14.05./16:00
NIEMA HAWANA (<i>Habana muda</i>), reż. Eric Brach, Francja, 2011, 61 min
13.05./21:30 15.05./21:30
NIEZWYKŁA PRZECIĘTNOŚĆ (<i>Average of the Average, The</i>), reż. Michael Madsen, Dania, 2011, 50 min
19.05./18:00 19.05./22:00 20.05./21:00

NIEZWYKŁA WYPRAWA (<i>Extraordinary Voyage, The</i>), reż. Serge Bromberg, Eric Lange, Francja, 2011, 60 min
19.05./14:30 20.05./12:30
NOCĄ MOGĘ MARZYĆ (<i>At Night I Fly</i>), reż. Michel Wenzer, Szwecja, 2011, 88 min
17.05./22:00 18.05./17:00 19.05./17:00
NUSFERA (<i>Noosfera</i>), reż. Artchil Khetagouri, Ileana Stanculescu, Rumunia, 2011, 55 min
16.05./21:30 17.05./15:30
OBRAZY ŚWIATA I ZAPIS WOJNY (<i>Images of the World and the Inscription of War Bilder der Welt und Inschrift des Krieges</i>), reż. Harun Farocki, Niemcy, 1988, 75 min
12.05./19:00 13.05./20:30 18.05./18:30
OBRAZY Z WIĘZIENIA (<i>Prison Images Gefängnisbilder</i>), reż. Harun Farocki, Niemcy, 2001, 60 min
15.05./18:30 19.05./16:30
OBURZENI (<i>Outraged, The Indignados</i>), reż. Tony Gatlif, Francja, 2012, 90 min
14.05./18:00 15.05./21:30 16.05./19:00 17.05./21:00 20.05./21:00
ODROZCZENIE (<i>Respite aka Aufschub</i>), reż. Harun Farocki, Korea Południowa, Niemcy, 2007, 40 min
17.05./20:30 20.05./18:30
OGIEŃ NIE DO UGASZENIA (<i>Inextinguishable Fire Nicht löschesbares Feuer</i>), reż. Harun Farocki, Niemcy, 1969, 25 min
15.05./18:30 19.05./16:30
OSTATNI PLAYBOY (<i>Big Eden, The</i>), reż. Peter Dörfler, Niemcy, 2011, 90 min
12.05./22:00 14.05./22:00
OSTATNIA WIECZERZA (<i>Last Supper</i>), reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2005, 57 min
13.05./14:00
PAŁAC (<i>Palace</i>), reż. Tomasz Wolski, Polska, 2012, 85 min
17.05./19:30 19.05./15:00 20.05./18:30
PAPARAZZI (<i>Paparazzi</i>), reż. Piotr Bernaś, Polska, 2011, 33 min
12.05./14:30 15.05./15:00 18.05./19:00
PLANETA ŚLIMAKÓW (<i>Planet of Snail</i>), reż. Seung-Jun Yi, Korea Południowa, 2011, 87 min
11.05./15:00 13.05./13:30
POCAŁUNEK PUTINA (<i>Putin's Kiss</i>), reż. Lise Birk Pedersen, Dania, 2011, 85 min
16.05./18:00
POCIESZENIE (<i>Solace</i>), reż. Karoline Grindaker, Hilde K. Kjø, Norwegia, 2011, 68 min
11.05./17:00 14.05./14:00 20.05./13:30
PODRÓŻ NA KSIĘŻYC (<i>Trip to The Moon, A</i>), reż. Georges Méliès, Francja, 1902, 15 min
19.05./14:30 20.05./12:30
POKOLENIE KUNDUZ (<i>Generation Kunduz</i>), reż. Martin Gerner, Niemcy, 2011, 80 min
12.05./17:00 13.05./20:30
POWRÓT NA PŁAC WOJNOŚCI (<i>Back to the Square</i>), reż. Petr Lom, Torstein Grude, Grecja/Norwegia, 2012, 82 min
12.05./19:30 13.05./16:30
POZA ZASIĘGIEM (<i>Out of Reach</i>), reż. Jakub Stożek, Polska, 2010, 30 min
18.05./17:00 19.05./13:30
PRECZ Z MOJEGO PODWÓRKA (<i>Not in My Backyard</i>), reż. Matthias Bittner, Niemcy, 2011, 86 min
15.05./18:30 16.05./21:30
PREZYDENT NOWEJ ATLANTYDY (<i>Island President, The</i>), reż. Jon Shenk, USA, 2011, 100 min
11.05./19:00 15.05./14:30
PROJEKT NIM (<i>Project Nim</i>), reż. James Marsh, Wielka Brytania, 2011, 93 min
16.05./19:00 16.05./21:30 17.05./19:30 19.05./16:00
PROROK (<i>Prophet, The</i>), reż. Gary Tarn, Wielka Brytania, 2011, 75 min
14.05./18:30 15.05./19:00
PRZEDŁUŻYĆ ŻYCIE (<i>Life Extended</i>), reż. Bigert & Bergström, Szwecja, 2009, 58 min
12.05./21:30 13.05./16:30
PRZEŁOMOWY DZIEŃ (<i>One Fine Day</i>), reż. Klaas Bense, Holandia, 2011, 75 min
18.05./17:00 19.05./13:30
PULAPKI ROZWOJU (<i>Surviving Progress</i>), reż. Mathieu Roy, Harold Crooks, Kanada, 2011, 86 min
12.05./17:30 13.05./18:00 13.05./21:30 17.05./16:30

PUNKT G. HISTORIA PRZYJEMNOŚCI

(G-Spotting: A Story of Pleasure and Promise),
reż. Segolene Hanotaux, Gilles Bovon, Kanada/Francja, 2011, 52 min
| 14.05./21:00 | 20.05./18:30 |

RAMIN. ZAPASNIK NA EMERYTURZE

(Ramin), reż. Audrius Stonys, Łotwa/Gruzja, 2011, 58 min
| 11.05./17:00 | 14.05./14:00 | 20.05./13:30 |

RE-FORMACJA *(Reformation)*, reż. Jeanette Groenendaal, Holandia, 2011, 82 min

| 11.05./21:00 | 12.05./14:30 |

REKRUTACJA *(The Interview | Die Bewerbung)*, reż. Harun Farocki, Niemcy, 1997, 58 min

| 16.05./20:30 | 20.05./20:30 |

ROBOTNICZY OPUSZCZAJĄ FABRYKĘ

(Workers Leaving the Factory aka Arbeiter verlassen die Fabrik),
reż. Harun Farocki, Niemcy, 1995, 36 min
| 13.05./16:00 | 16.05./18:30 | 20.05./16:30 |

ROSYJSKI LIBERTYN *(Russian Libertine)*, reż. Ari Matikainen, Finlandia, 2012, 75 min

| 17.05./18:00 | 18.05./19:00 | 20.05./19:00 |

ROZPOZNANIE I NAKIEROWANIE

(War at a Distance | Erkennen und Verfolgen), reż. Harun Farocki, Niemcy, 2003, 58 min
| 17.05./20:30 | 20.05./18:30 |

RÓWNOWAGA W NIERÓWNOWADZE

(Call It a Balance in the Unbalance), reż. Regine Lettner, Niemcy, 2011, 74 min
| 15.05./19:00 | 16.05./19:00 |

SCHODY DO SPEŁNIENIA

(Going up the Stairs), reż. Rokhsareh Ghaem Maghami, Iran, 2011, 52 min
| 15.05./16:00 | 16.05./16:00 | 17.05./14:00 |

SEMPER FI. ZAWSZE WIERNY

(Semper Fi. Always Faithful), reż. Tony Hardmon, Rachel Libert, USA, 2011, 76 min
| 11.05./15:00 | 15.05./15:00 |

SERGE NIEBA, SERGE ZIEMI

(Heart of Sky, Heart of Earth), reż. Eric Black, Frauke Sandig, Niemcy, 2011, 98 min
| 17.05./16:30 | 18.05./21:00 |

SIOSTRY LEKKICH OBYCZAJÓW

(Meet the Fokkens), reż. Rob Schröder, Gabriëlle Provaas, Holandia, 2011, 75 min
| 18.05./22:00 | 19.05./22:00 | 20.05./17:30 |

SKRAWEK NIEBA *(Little Heaven)*, reż. Lieven Corthouts, Belgia, 2011, 69 min

| 20.05./16:00 |

SŁODKA BIEDA W OJCZYZNIE

(Sweet Smoke of The Fatherland), reż. Masha Novikova, Holandia, 2011, 79 min
| 17.05./21:00 | 19.05./19:30 |

SŁODKIE GRZECHY

(Guilty Pleasures), reż. Julie Moggan, Wielka Brytania, 2010, 85 min
| 14.05./22:00 | 20.05./21:00 |

SŁODKIE MARZENIA MUSTAFY

(Mustafa's Sweet Dreams), reż. Angelos Abazoglou, Grecja/Wielka Brytania, 2012, 75 min
| 13.05./14:00 | 14.05./16:30 | 15.05./16:30 |

SPRAWIEDLIWOŚĆ NA SPRZEDAŻ

(Justice For Sale), reż. Femke van Velzen, Ilse van Velzen, Holandia, 2011, 80 min
| 11.05./19:30 | 12.05./18:30 | 13.05./16:30 |

STACJA JAURÈS *(Jaurès)*, reż. Vincent Dieutre, Francja, 2012, 83 min

| 17.05./21:30 | 18.05./15:30 | 20.05./21:00 |

SUBSTANCJA. HISTORIA LSD

(Substance, The – Albert Hoffman's LSD), reż. Martin Witz, Szwajcaria, 2011, 89 min
| 12.05./18:30 | 13.05./21:30 |

SUSHI. ŚWIATOWA PUŁAPKA

(Sushi: The Global Catch), reż. Mark S. Hall, USA, 2011, 75 min
| 12.05./13:00 | 13.05./12:30 |

SZCZĘŚCIE. ZIEMIA OBIEGANA

(Happiness... Promised Land), reż. Laurent Hasse, Francja, 2011, 93 min
| 11.05./18:30 | 12.05./17:00 |

SZCZYT *(Peak)*, reż. Hannes Lang, Niemcy/Włochy, 2011, 91 min

| 13.05./13:00 | 15.05./17:00 |

ŚMIERCIORYS *(Curriculum Mortis)*, reż. Lionel Monier, Francja, 2011, 85 min

| 16.05./14:30 |

ŚMIERĆ CZŁOWIEKA PRACY

(Workingman's Death), reż. Michael Glawogger, Austria/Niemcy, 2005, 122 min
| 13.05./19:30 |

ŚWIADKOWIE REWOLUCJI *(Words of Witness)*, reż. Mai Iskander, USA/Egipt, 2012, 68 min

| 12.05./13:30 | 13.05./21:30 | 15.05./21:30 |

ŚWIAT MARI *(Marija's Own)*, reż. Željka Suková, Chorwacja, 2011, 62 min

| 18.05./21:30 | 19.05./22:00 | 20.05./19:00 |

TAHRIR 2011. DOBRZY, ZLI I POLITYCY

(Tahrir 2011: The Good, the Bad and the Politician),
reż. Tamer Ezzat, Ayten Amin, Amr Salama, Egipt, 2011, 90 min
| 16.05./14:30 |

TANCERKI Z KAIRU *(At Night, They Dance)*, reż. Isabelle Lavigne, Kanada, 2010, 90 min

| 11.05./16:30 | 18.05./14:00 |

TERAZ JESTEM KOBIETĄ *(I Am a Woman Now)*, reż. Albert Elings, Holandia, 2011, 75 min

| 12.05./12:30 | 18.05./15:00 |

TESTAMENT *(Will, The)*, reż. Christian Sønderby Jepsen, Dania, 2011, 85 min

| 12.05./12:00 |

TY! ON? JA? *(You! Him? Me?)*, reż. Tomasz Bardorsch, Polska, 2011, 40 min

| 20.05./16:00 |

TYMCZASEM W MAMELODI

(Meanwhile in Mamelodi), reż. Benjamin Kahlmeyer, Niemcy, 2011, 75 min
| 16.05./21:30 | 17.05./17:00 | 18.05./19:00 |

UKŁAD SŁONECZNY *(Solar System)*, reż. Thomas Heise, Niemcy, 2011, 100 min

| 12.05./14:00 | 15.05./14:30 |

UZALEŻNIENI OD MIŁOŚCI *(Love Addict)*, reż. Pernille Rose Grønkjær, Dania, 2011, 81 min

| 14.05./21:30 | 15.05./21:00 | 16.05./19:00 | 17.05./17:00 |

W RAMIONACH MATKI

(In My Mother's Arms), reż. Atia Al-Daradij, Mohamed Al-Daradij, Holandia/Wielka Brytania, 2011, 85 min
| 14.05./14:00 | 15.05./14:00 |

WIDEOGRAMY REWOLUCJI

(Videograms of a Revolution | Videogramme einer Revolution),
reż. Harun Farocki, Niemcy, 1992, 106 min
| 14.05./20:30 | 19.05./20:30 |

WIELKI ODLOT *(Magic Trip, The)*, reż. Alison Ellwood, Alex Gibney, USA, 2011, 107 min

| 19.05./12:00 | 20.05./16:00 |

WINYLMANIA. ŻYCIE W RYTMIE 33 REWOLUCJI NA MINUTĘ

(Vinylmania – When Life Runs at 33 Revolutions Per Minute),
reż. Paolo Campana, Włochy/Francja/Niemcy, 2011, 54 min
| 12.05./14:30 | 15.05./15:00 |

WISŁAWA SZYMBORSKA. KONIEC I POCZĄTEK

(End and Beginning), reż. John Albert Jansen, Holandia, 2011, 55 min
| 18.05./16:00 | 19.05./19:00 |

WODNE DZIECI *(Water Children)*, reż. Aliona van der Horst, Holandia, 2011, 75 min

| 17.05./19:00 | 18.05./14:00 | 19.05./18:00 | 20.05./12:00 |

WSZYSCY ŚWIĘCI *(Patron Saints, The)*, reż. Brian M. Cassidy, Melanie Shatzky, USA, 2011, 72 min

| 17.05./21:30 | 18.05./15:00 | 19.05./22:00 |

WSZYSTKO PŁYNIE *(Flowing)*, reż. Piotr Ivan Ivanov, Krzysztof Dziomdziora, Polska, 2011, 74 min

| 17.05./15:30 |

WYSTĘP *(The Appearance | Der Auftritt)*, reż. Harun Farocki, Niemcy, 1996, 40 min

| 16.05./20:30 | 20.05./20:30 |

Z FIDIELEM NA DOBRE I NA ZŁE

(With Fidel Whatever Happens), reż. Goran Radovanovic, Serbia, 2011, 47 min
| 15.05./21:30 | 16.05./17:00 |

Z PRZEDMIĘŚĆ NA SCENĘ

(You Laugh But It's True | Township to the Stage), reż. David Paul Meyer, USA, 2011, 84 min
| 12.05./22:00 | 13.05./12:00 |

Z WIZYTĄ U INNEGO

(Framing the Other), reż. Iija Kok, Willem Timmers, Holandia, 2011, 25 min
| 11.05./17:00 | 12.05./15:30 | 20.05./15:30 |

ZACHOWAĆ PIĘKNO

(About Face: Supermodels, Then and Now), reż. Timothy Greenfield-Sanders, USA, 2012, 72 min
| 11.05./19:00 | 17.05./18:00 |

ZAPUSZKOWANE MARZENIA (*Canned Dreams*), reż. Katja Gauriloff, Finlandia, 2012, 52 min

11.05./16:30 | 14.05./14:00

ZDJĘCIA

(*An Image / Ein Bild*), reż. Harun Farocki, Niemcy, 1983, 25 min

15.05./20:30 | 19.05./18:30

ZŁA PROGNOZA

(*Bad Weather*), reż. Giovanni Gionmi, Niemcy/Wielka Brytania, 2011, 82 min

14.05./21:30 | 17.05./15:00

ZMIERZ SIĘ Z TALERZEM

(*Step Up To The Plate*), reż. Paul Lacoste, Francja, 2011, 86 min

13.05./12:30 | 15.05./16:30

ZNIKAJĄCE WIOSENNE ŚWIATŁO

(*Vanishing Spring Light, The*), reż. Xun Yu, Chiny/Kanada, 2011, 112 min

11.05./14:30 | 12.05./12:00

ZURBANIZOWANI

(*Urbanized*), reż. Gary Hustwit, Wielka Brytania, 2011, 85 min

13.05./16:00 | 14.05./15:00 | 19.05./22:00

ŻYCIE DALEKO STĄD

(*Life, A Long Way Away*), reż. Marc Weymuller, Francja, 2011, 81 min

13.05./12:00 | 14.05./21:30

ŻYCIE W REPUBLICE FEDERALNEJ NIEMIEC

(*How to Live in the FRG aka Leben - BRD*), reż. Harun Farocki, Niemcy, 1990, 83 min

14.05./18:30 | 18.05./20:30

PLANETE+ POSZERZA HORYZONTY

CYFRA+

cyfraplus.pl

PLANETE+ WYŁĄCZNIE W CYFRZE+
ORAZ W DOBRYCH SIECIACH KABLOWYCH

PLANETE +

HD

planetepius.pl

MECENAT I PARTNERZY

Sponsors and Partners

MECENAS FESTIWALI:

GLÓWNY PARTNERZY:

ORGANIZATOR:

PARTNERZY I SPONSORZY:

GOVERNOROWANA ZE ŚRODKÓW
WARTOŚCI KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY
MIASTO STOŁECZNE WARSZAWA

PAŃSTWO:

MILIONY OBRAZÓW RZECZYWISTOŚCI...

pozwalają nam widzieć świat w całej jego złożoności.

Staramy się go zrozumieć po to, by lepiej spełnić oczekiwania naszych Klientów.
Bank Millennium jest mecenasem 9. PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL.

Inspiruje nas życie